

The background of the cover is a photograph of a path leading through a forest. The path is illuminated by a warm, golden light, possibly from the sun filtering through the trees. The trees are dark and their leaves are out of focus, creating a sense of depth and tranquility. The overall color palette is dominated by dark greens and browns, with the golden light providing a focal point.

EGW notities

bij de Studiegids voor de Volwassen Sabbatschool

Discipelschap

Januari Februari Maart 2008

INHOUD

	De taak van de christen	4
1	Een overzicht van Discipelschap	6
2	Discipelschap toen en nu	13
3	Geroepen tot Discipelschap door Jezus	20
4	Lessen voor toekomstige Discipelen	27
5	Geslacht en discipelschap	34
6	Etniciteit en Discipelschap	41
7	Vorbereiding op Discipelschap	48
8	Discipelschap ervaren	55
9	Volg de Meester: Discipelschap in actie	62
10	Discipelschap onder druk	69
11	Meer lessen in Discipelschap	76
12	Missie en opdracht	83
13	Patronen van Discipelschap	90

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse
bijbelstudie.

Vertaling en verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.
© Dec. 2007, Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

Als u verdrukt, beproefd wordt en ontmoedigd raakt, richt uw hoofd omhoog. Laat geen enkele vermoeide, struikelende, door zonden verdrukte ziel zwak worden en de hoop verliezen. De beloften van God komen met luid geraas naar beneden, en verzekeren ons dat wij in de hemel zullen aankomen als wij maar in Christus blijven. Kijk omhoog, het is fataal om naar beneden te kijken. Als u naar beneden kijkt, tolt en zwaait de aarde onder u en niets is meer zeker. Een goddelijke hand wordt naar u uitgestoken. De hand van de Oneindige is uitgestrekt over de slagorden van de hemel om uw hand vast te grijpen. De machtige Helper is dichtbij om hem, die het meest struikelt, het meest zondigt en wanhoopt te helpen. Kijk op in geloof en het licht van de heerlijkheid van God zal over u schijnen. Wees niet ontmoedigd als u bij uzelf karakterfouten ziet. Hoe dichter u bij Jezus komt, hoe meer fouten u bij uzelf zult ontdekken, want uw blik zal steeds scherper zijn en uw onvolkomenheden zullen een schril contrast vormen met Zijn volmaakte karakter. Maar wees niet ontmoedigd. Dit is het bewijs dat satans misleidingen hun macht over u verliezen, dat de levengevende invloed van de Geest van God u verheft en dat uw onverschilligheid en onwetendheid aan het verdwijnen zijn.

=Becho Dec 1, 1892, al. 5

Laat een christen in alle nederigheid van gedachten met de Heer wandelen en hij zal bekrompen, kortzichtig en onaangepast genoemd worden. Als hij vurig is, zal de wereld hem fanatiek noemen. Laat hij de waarheid met besliste stem en pen spreken en voortgaan in de geest van Elia om de dag des Heren te verkondigen en de wereld zal hem emotioneel noemen. Ze zullen zeggen dat hij alles verwerpt en alleen dat aanneemt wat hijzelf gelooft. Laat de Christen worden waartoe alleen genade hem kan brengen en de wereld zal het niet begrijpen. Het is het onzichtbare, innerlijke leven dat verweven is met het leven van God, dat de wereld niet kan ontdekken. (1 Kor. 1:18-31)

=1888 928.

De taak van de Christen

Nu hebben wij de kostbare mogelijkheid om van onze roeping en uitverkiezing te getuigen. Elke gelovige discipel is geroepen tot verkondigen van de waarheid, omdat het de waarheid is. Bij niemand van ons mag verraad aan de heilige waarheid gevonden worden. Hoewel satan zichzelf verheft, de wereld tot zijn onderdanen rekent en zichzelf boven God stelt, dienen wij trouwe en loyale zonen en dochters van God te zijn. Waakzaam om ons niet te laten verblinden door de vijand, onze harten niet te laten aantasten door het verderf van misleiding dat de mensheid in de greep heeft. Laten wij de standaard van de overwinning hoog opheffen en de geboden van God en het geloof van Jezus verkondigen in de kracht van Jehova, terwijl we met ons hele hart geloven dat “de Heer onze gerechtigheid”, onze verdediging zal zijn in die dagen.

We leven in de dagen van wereldwijde afvalligheid, maar hoe meer ongeloof en ontrouw zich verbreiden, des te meer zal het woord van God voor de gelovige stralend schijnen als de waarheid.. Want in de Bijbel zal de gelovige de stem van de Almachtige herkennen. We moeten met toenemende verwondering en eerbied en met steeds groeiende nederigheid de Schriften, het woord van de levende God, onderzoeken en bestuderen. Juist in deze tijd heeft de Heer kostbare waarheden die Hij aan ons wil openbaren. Het is geen nieuwe waarheid, het zijn oude, aloude waarheden, hoewel het voor de ontvanger nieuwe, grootse, inspirerende en heerlijke waarheden zijn, gered uit de gemeenschap met het kwaad en geplaatst in het kader van de waarheid. Lang genoeg zijn de kostbare woorden van Gods waarheid verdraaid om het doel van de vijand te dienen.

Christus was de grote Leermeester van de waarheid en naar Hem moeten wij gaan als wij de grote waarheid van gerechtigheid, genade en barmhartigheid willen leren. Zijn woorden zijn de zaadjes die ontkiemen en wortel schieten en opnieuw worden gezaaid en bewerkt door Zijn uitgezonden ambassadeurs. De discipelen werden in nauwe verbinding met de eeuwige, noodzakelijke waarheid gebracht, want hun verstand werd ervoor geopend, maar zij slaagden er niet in om het ten volle te begrijpen. Hoewel de levende goddelijke uitspraken in onze handen zijn, hoewel wij een weinig begrip hebben van de geïnspireerde boeken van het Oude en het Nieuwe Testament, is er veel dat wij zelfs in onze dagen niet zien en begrijpen. Om de waarheid van God te begrijpen, moet er een diep onderzoek zijn, zodat wij nieuwe aspecten aan de waarheid in de onderwijzingen van Christus mogen ontdekken. Ja waarachtig, wij zullen de overweldigende breedte van de grote oude waarheid, waarvan wij slechts een oppervlakkige kennis hebben, ontdekken. Het onderzoeken van de Schriften zal aan ons de harmonie openbaren die bestaat tussen de verschillende delen van de Bijbel en het verband van de ene passage met de andere. Wij kunnen de betekenis van het woord van God niet begrijpen zonder veel te studeren. Maar de beloning van het bestuderen van de bijbel is onmetelijk kostbaar voor hem die God vreest en ernstig en oprecht zoekt naar waarheid als naar een verborgen schat. Tegenwoordig zijn er velen in onze

Vrijdag 28/3 (Medearbeiders met God; 1 Korinthiërs 3:9)

Wij hebben een heilige boodschap te brengen aan de wereld. De derde engelboodschap is geen leer die door mensen is uitgevonden, een overpeinzing van de verbeelding, maar de plechtige waarheid van God voor deze laatste dagen. Het is de laatste waarschuwing aan de ten ondergang gedoemde mensen. Het is geen systeem van waarheid om simpelweg het intellectuele verlangen te bevredigen en te behagen. Het betekent ijverige en opofferende arbeid voor allen die haar heilige leer aannemen. De geboden van God en het getuigenis van Jezus Christus moeten onder de aandacht van de wereld gebracht worden. De berichten van de wederkomst van de Verlosser moeten verkondigd worden. De oordeelstaferelen moeten beschreven worden voor de onverlichte gedachten van de mensen en harten moeten aangespoord worden om de ernst van de afsluitende uren van de genadetijd te beseffen en zich voor te bereiden om hun God te ontmoeten.

Het licht dat op uw pad heeft geschinen is aan u gegeven, niet alleen maar zodat u zich erin kunt verblijden en de Schriften beter kunt begrijpen en voor uzelf nog duidelijker de weg des levens kunt zien, maar opdat u een lichtdrager kunt worden, een de fakkel der waarheid kunt brengen aan de verduisterde paden van hen die rondom u zijn ...

Het werk van de apostelen van Christus was om mannen en vrouwen op te voeden en te trainen om het goede nieuws van de gekruisigde en opgestane Verlosser te verkondigen. Iedere ziel die was bekeerd tot het evangelie voelde de ernstige verplichting tegenover de Here Jezus Christus om anderen de weg tot verlossing te leren ... Als u aan het werk zou gaan zoals Christus bedoeld heeft dat Zijn discipelen zouden doen en zielen zou winnen tot de waarheid, zou u de noodzaak voelen voor een diepere ervaring en grotere kennis in goddelijke dingen en hongeren en dorsten naar gerechtigheid. U zou met God pleiten en uw geloof zou versterkt worden en uw ziel zou diepere teugen drinken uit de bron der zaligheid. De confrontatie met tegenstand en beproevingen zou u drijven tot de Bijbel en tot gebed en dan zou u voortgaan als arbeiders samen met God, om de Schriften te openen voor de mensen. U zou groeien in genade en in de kennis van de waarheid en uw ervaring zou rijkelijk en aangenaam zijn. Op iedere bekeerde ziel rust de verantwoordelijkheid voor het arbeiden voor de verlossing van mensen. Het is uw voorrecht om uw burens te bezoeken en lichtdragers te worden voor uw gemeenschap.

=RH 13 maart, 1888, al. 1-2,5 ; RH 3-13-88, 11-6-88; ST 12-20-99; AG 167

Verdere Studie? Lees The SDA Bible Commentary, Vol. 5, blz. 345-348, 553-560, 658-660, 881-887, 1110; Ellen G. White, The Desire of Ages, blz. 359-363, 377-379, 411, 419-421, 687-693; Education, blz.80, 259.

gemeenten die niet genoeg geïnteresseerd zijn in bijbelstudie om de mysteries van de waarheid te begrijpen. Zij gaan niet dieper dan de oppervlakte. Wij, die leven in de laatste der dagen, die de bindende aanspraken van de wet van God erkennen, hebben geen gewone verantwoordelijkheid. Wij mogen niet tevreden zijn met oppervlakkige waarheden. Dat wat duidelijk geopenbaard is, wat ons geen enkele inspanning kost, zal niet zo hoog geacht worden als een schat die ons ijverig onderzoeken, onder veel gebed, heeft gekost.

Hemelse kennis wordt voorgesteld als een schat die in een akker verborgen is "die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover heengaat en al wat hij heeft verkoopt en die akker koopt" en hij bewerkt elke uithoek van de akker om het goudmetaal of de kostbare edelstenen op te graven. De aarde kan de verborgen schatten net zo min zelf onthullen als de bijbel. Alleen de inspanning van de ijverige werker als hij zoekt naar waarheid, zal beloond worden. Laten de akkers van de bijbelse openbaringen nauwkeurig bewerkt worden en de onschatbare rijkdommen van Christus zullen naar de oppervlakte komen.

...Het werk van de Heilige Geest was het thema dat Christus uitkoos voor het laatste gesprek met Zijn discipelen. Hij opende voor hen het beloftevol perspectief van de waarheid. Door aanvaarding van Zijn woord in geloof zou de Trooster, de Heilige Geest, hen alles in herinnering brengen. De troost die Christus gaf in Zijn belofte wordt gevonden in het gegeven dat de hemelse invloed tot het einde bij Zijn volgelingen zou zijn. Maar deze belofte wordt niet aanvaard noch geloofd door het volk van vandaag en daarom wordt dit geloof door hen niet gekoesterd, noch de vervulling van de belofte door de gemeente ervaren. De belofte van de gave van de Geest van God is de meest verwaarloosde waarheid van de gemeente. Het wordt het volk niet meer voorgehouden en het resultaat is dienovereenkomstig: geestelijke droogte, geestelijke duisternis, geestelijke achteruitgang en dood ...

We leven in de laatste dagen waarin de fouten van een grote misleidende leider worden geaccepteerd en geloofd, terwijl de waarheid opzij wordt geschoven. De Heer zal zowel predikanten als volk verantwoordelijk houden voor het licht dat schijnt in onze dagen. God roept iedereen op die zegt de tegenwoordige waarheid te geloven, om ijverig te werken aan het bijeenverzamen van de kostbare edelstenen van de waarheid en hen terug te plaatsen in het kader van het evangelie. Laat ze schijnen in al hun goddelijke schoonheid en lieflijkheid, zodat hun licht de morele duisternis zal doorbreken. Dit kan niet gedaan worden zonder de hulp van de Heilige Geest, maar met de hulp van de Geest vermogen we alle dingen. Wanneer we begiftigd zijn met de Heilige Geest, zullen we in het geloof oneindige kracht ontvangen. Niets wat van God komt mag verloren gaan. De Verlosser van de wereld zendt Zijn goddelijke boodschapper naar de ziel, dat zijn mannen en vrouwen die graven naar de waarheid, zodat zij door de openbaring van de Geest in staat zullen zijn de veelheid aan misleidingen te weerleggen. Dit is de taak van de christen. =RH Nov 15, 1892, al. 1-5.

Het dragen van Zijn juk verenigt de sterfelijke mens met de zeer geliefde Zoon van God. Het dragen van het kruis snijdt het eigen-ik af uit de ziel en plaats de mens daar waar hij kan leren hoe de last van Christus te dragen.
=RH 23 oktober 1900, al. 3

Sabbat 29/12 (Aarden vaten; Matteüs 4:18,19)

De onvoorwaardelijke gehoorzaamheid van deze mannen, zonder één vraag te stellen, zonder een belofte van loon, lijkt opmerkelijk, maar de woorden van Christus waren een uitnodiging die zij niet konden weigeren. Er ging een dringende invloed van Zijn woorden uit. Hij kwam niet met een lange verklaring, maar wat Hij zei had aantrekkingskracht.

Christus zou deze nederige vissers helpen andere mensen te trekken uit de dienst van satan en ze plaatsen in de dienst van God, als zij met Hem verbonden zouden blijven. In dit werk zouden zij Zijn getuigen zijn, die aan de wereld Zijn waarheid zouden uitdragen, onvermengd met de tradities en leringen van mensen. Door Zijn deugden in praktijk te brengen, door met Hem te wandelen en te werken, zouden zij geschikt gemaakt worden om vissers van mensen te zijn. Zij zouden zijn eerste ministers zijn. Hij heeft hen niet gezegd naar wereldse scholen te gaan om de voordelen van wereldse beschaving te verkrijgen. Hij vertelde hen niet om naar de Joodse synagogen te gaan en zich de gewoonten en tradities van de rabbijnen eigen te maken, teneinde zich voor te bereiden op het werk dat Hij voor hen in petto had als evangelisten. Zij zouden geen leraren zijn zoals de Joodse onderwijzers. "Volg Mij", zei Jezus, "en Ik zal van jullie vissers van mensen maken".

Zo werden de eerste discipelen gewezen op het evangelisatiewerk. Drie jaar lang werkten zij samen met de Heiland en door Zijn onderwijzing, Zijn genezend werk, Zijn voorbeeld werden ze voorbereid op de uitvoering van het werk dat Hij begonnen was.

Zijn schatten aan kennis werden in aarden vaten gegoten. Door de eenvoud van het geloof, door pure, nederige dienstbaarheid werden de discipelen onderwezen in de school van Christus om dezelfde verantwoordelijkheden die Christus droeg, te leren dragen.

Zeker, Christus koos de dwaaste dingen van deze wereld, hen die door de wereld gezien werden als dom en ongeleerd om de wijzen te beschamen. De discipelen waren ongeschoold in de tradities van de rabbijnen, maar met Christus als hun voorbeeld en leraar kregen zij onderwijs van de hoogste orde. Christus bereidde hen voor om de hoogste waarheid te verkondigen.
=ST July 19, 1905, al. 2-6; RH 1-21-09, 7-23-14; AUCR 10-14-07; 1Red 63-68; FE 358-361; 2SP 183-188; 18MR 228-230

Donderdag 27/3 (Het Gebed; Lukas 5:15,16; 6:12,13; 9:28-31)

Waar gebed, dat wordt opgezonden in geloof, is een kracht voor de vrager. Gebed, of het nu wordt opgezonden in een openbare samenkomst, bij het gezinsaltaar of in het geheim, brengt de mens direct in de aanwezigheid van God. Door voortdurend gebed kan de jeugd beginselen verwerven die zo standvastig zijn dat de meest krachtige verzoeking hen niet zal afbrengen van hun getrouwheid aan God.

De Verlosser der wereld bracht veel tijd door in gebed. Hij hield van de afzondering in de bergen, waar Hij alleen kon zijn met Zijn Vader. Wij lezen: "En toen Hij de schare had heengezonden, ging hij op tot een berg, apart, om te bidden; en toen het avond was geworden, was Hij daar alleen." "En 's morgens, een geruime tijd opstaand voordat de dag aanbrak, ging Hij uit, en vertrok naar een eenzame plaats, en bad aldaar." "Hij ging naar het gebergte om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God." Als Jezus zoveel vurigheid in gebed toonde, hoeveel te meer hebben wij het nodig om met God te worstelen en te zeggen: "Ik laat u niet gaan, tenzij Gij mij zegent."...

De Heer nodigt ons uit om aan Hem te vragen. Zullen wij ons afkeren van Gods wijsheid, om mensen te vragen? Wij kunnen van mensen niet de hulp verkrijgen die alleen van God komt, in Wie er geen verandering is, noch zweem van omkeer. Men kan ons adviseren te doen wat het beste is, maar tenzij zij hun licht uit de hemel ontvangen, kunnen zij geen zeker licht hebben om ons te geven. De Here is bekend met onze onwetendheid en duisternis en Hij gebiedt ons tot Hem te komen, de bron van alle licht en wijsheid. (Mat.11:28-30) ...

De gave van Gods dierbare Zoon maakt de beloften tot een zekerheid voor ons. Christus bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en betaalde de losprijs voor de mens en Hij verlangt ernaar dat de mens het leven waarin voorzien is, op de juiste wijze naar waarde zal schatten. De mens zal, door een kennis uit ervaring, de tedere liefde van God voor zijn schepselen verstaan. God bracht Zijn liefde tot uiting op een wonderbaarlijke wijze. Hij kon de mens geen deelhebber maken van de goddelijke natuur, totdat Zijn eniggeboren Zoon, die gelijk staat met de Vader, zich tot de menselijke natuur zou verlagen, en de mens zou bereiken waar hij was ...

Laten wij de Geest van God niet meer bedroeven. Laten wij geen wantrouwen tonen in Zijn Woord, want op Hem alleen moeten we vertrouwen. Hij is "de gezegende en enige Vorst, Koning der koningen, Heer der Heren." Hij heeft een machtige arm; sterk is Zijn hand en verheven is Zijn rechterhand. Hij is een machtige God, die in staat is om uiterst overvloedig en oneindig veel meer te doen dan wij bidden of denken. Hij is wonderbaar in raadgeving, de enige wijze God. Als Hij voor ons is, wie kan tegen ons zijn? "Vertrouwt gij in de Here voor altijd; want in de Here HERE is eeuwige sterkte."
=YI, 15 feb. 1900 al. 1,4,8,10,12; 2T 506-510; DA 362-363; AG 167.

Woensdag 26/3 (De Gemeente; Handelingen 10:28; 1 Korinthiërs 12:14-22)

Het werk van God moet gedaan worden op de aarde en datgene wat Hij vastbesloten heeft moet volbracht worden. Maar de Here is rechtvaardig, genadig en goed. Hij eist niets van Zijn dienstknechten dat zij niet kunnen doen, -niets anders dan wat in hun belang is om te doen. Soms doen predikanten teveel. Zij trachten het gehele werk in hun armen te nemen. Het absorbeert hen en mat hen af, toch gaan zij voort met het helemaal voor hun rekening te nemen. Zij schijnen te denken dat zij alleen zullen werken in de zaak van God, terwijl de leden van de gemeente werkeloos toeziet. Dit is helemaal niet volgens Gods wil. Jezus vraagt aan deze werkelozen: "Waarom staat gij hier de gehele dag werkeloos?" En Zijn woord van bevel tot hen is: "gaat ook gij in de wijngaard."

Christus is ons levend Hoofd en wij zijn de leden van Zijn lichaam, van elkaar afhankelijk. Het is niet zijn doel dat een enkel lid zwak zal worden door gebrek aan oefening. Als één lid lijdt, lijden alle leden mee. Als één lid geëerd en verlicht wordt, verblijden alle leden zich daarin. Ieder lid ontvangt leven van Christus, het levende Hoofd: "Aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde."

Aldus is het duidelijk verklaard dat elk lid actief zal zijn en zijn vermogen tot het uiterste zal gebruiken voor het opbouwen van Christus' koninkrijk op aarde. Wij hebben een ieder een individualiteit in ons werk, maar niet gescheiden en afzonderlijk van onze broeders en zusters. Een levende schakel verenigt het volk van God en maakt hen één in geest, één in kennis en één in liefde tot God en hun medemens. Zij zijn ranken van de levende Wijnstok en zijn deelhebbers aan zijn vrucht en voeding. Van iedere rank aan de Wijnstok wordt verwacht dat het vruchtdragend is. Jezus zegt: "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn."

Het is niet Gods wil dat wie dan ook verloren zal gaan, maar dat allen tot de kennis der waarheid zullen komen en gered worden. En als manen en vrouwen op onzelfzuchtige wijze het werk zouden doen dat God aan hen heeft overgelaten, de verantwoordelijkheid niet schuwend, dan zou het evangelie binnen het bereik van allen gebracht worden. Laat niemand tevreden zijn met alleen te drinken van de levengevende fontein, maar laat hen de uitnodiging doorgeven: "Wie wil, neme het water des levens om niet."
=RH 3-7-93, 6-20-93, 3-27-00; HS 124-126; CH 516-517.

Zondag 30/12 (Discipelschap, historisch en persoonlijk; Matteüs 4:18-22; Johannes 1:40-42)

Jezus koos ongeschoolde vissers, omdat zij niet geschoold waren in de tradities en verkeerde gewoonten van hun tijd. Zij waren mannen van lokale mogelijkheden en nederig en leerbaar. Mannen die Hij kon onderwijzen in Zijn werk. In de alledaagse kringen van de maatschappij zijn er veel mensen die volgeduld de tredmolen van dagelijkse moeiten doorlopen, die niet weten dat de krachten die zij bezitten hen zouden opheffen tot de staat van de 's werelds meest geëerde mannen, als zij tot de dienst geroepen zouden worden. Een vaardige hand is nodig om de slapende talenten te doen ontwaken. Het waren zulke mannen die Jezus riep om Zijn medewerkers te zijn en Hij gaf hen het voordeel om omgang met Hem te hebben. Nog nooit hebben 's werelds grootste mannen zo'n leraar gehad. Na hun training waren zij niet langer onwetend en onbeschaafd. Zij waren als Hem in verstand en karakter en mensen keken naar hen op, omdat zij met Jezus geweest waren.

Hij die Christus het meest lief heeft zal veel goeds doen. Er is geen grens aan de bruikbaarheid van iemand die, door wegcijferen van het ego, plaats maakt voor de werking van de Heilige Geest in zijn hart en zijn leven geheel toewijdt aan God. Als men de nodige discipline zou verdragen, zonder klagen of afhaken onderweg, dan zal God hen elk uur, elke dag onderwijzen. Hij verlangt ernaar om Zijn genade te openbaren. Als Zijn volk de belemmeringen verwijdt, zal Hij overvloedige waterstromen van redding uitgieten in de menselijke kanalen. Als mensen in alle nederigheid aangemoedigd zouden zijn het goede te doen naar vermogen, als er geen tegenhoudende handen zouden zijn om hun ijver drukken, dan zouden er honderd werkers zijn waar er nu maar één is.

God neemt de mens zoals hij is en onderwijst hem in Zijn dienst als hij zich aan Hem overgeeft. De Geest van God, ontvangen in hun ziel, zal al hun mogelijkheden activeren. Onder leiding van de Heilige Geest zal de geest zonder reserves zich aan God toewijden en zich harmonieus ontwikkelen, sterk worden in het begrijpen van en voldoen aan de voorwaarden van God. Het zwakke, gemakzuchtige karakter verandert in één van kracht en standvastigheid.

Continue toewijding ontwikkelt een hechte relatie tussen Jezus en Zijn discipel, zodat de christen als Hij wordt in verstand en karakter. Door de verbondenheid met Christus zal hij een heldere en bredere kijk op de dingen hebben. Zijn onderscheidingsvermogen zal indringender zijn, zijn oordeel evenwichtiger.

=RH 4-23-08; YI 11-2-99; SD 150

Maandag 31/12 (Wie is een discipel? Lucas 14 :25,26)

God heeft ons een gedragsregel gegeven die elke dienstknecht van Jezus Christus moet navolgen. Het is gehoorzaam zijn aan Zijn wet, maar niet een wettische gehoorzaamheid, maar een gehoorzaamheid die in het hele leven doordringt en tot uiting komt in het karakter. God heeft zijn eigen karakternorm gesteld voor hen die deel willen uitmaken van Zijn koninkrijk. Zij die kunnen en willen zeggen "Heer, alles wat ik heb en alles wat ik ben is van U", ontvangen genade en kracht om uit de wereld te komen en zich te onderscheiden. Zij zullen herkend worden als zonen en dochters van God, leden van de Koninklijke familie, kinderen van de Hemelse Koning. Het licht van de Zon der gerechtigheid zal op hun pad schijnen....

In de wereld wil men geld verwerven en zoveel mogelijk voordeel behalen. Het opeenhopen van deze wereldschaten is de ambitie van wereldgezinde mensen. Maar het doel van de volgelingen van onze Here Jezus Christus is om Hem gelijk te worden door zelfverloochening en zelfopoffering. Zij houden hun ogen gericht op de eeuwige rijkdommen, die zij kunnen verkrijgen door afstand te doen van wereldse schatten. Zij handelen naar de woorden "Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en mij volgen". Zij houden zich Christus voor ogen, Hem volgend waar Hij leidt.

Waarom kunnen wij niet de methoden en resultaten uit de levenslessen van Christus leren? Misschien zullen wij nooit de gelegenheid krijgen om iets groots te doen, misschien hoeven wij ook geen grote offers te brengen. Maar de grootste overwinning die wij kunnen behalen is in het volgen van Jezus. Wat zegt onze Leraar ons? "Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en mij volgen". Elke dag die Christus doorbracht in onze wereld was een dag van zelfverloochening. Als wij Hem willen volgen op het ruwe pad van zelfverloochening, dan moeten wij beginnen om in de eerste jaren van ons leven onszelf te verloochenen, en dit moet tot uiting komen in de dagelijkse bezigheden van ons leven...

"Wie mij volgt", zegt Jezus, "maar niet breekt met zijn vader (minder van hen houdt van dan God) is Mij niet waardig ...".(Lucas 14:26,27,33)

Dit is de aanspraak die God op u maakt. Hij zal geen genoeg nemen met minder. Hij is God. Hij is onze schepper. We zijn gekocht voor een prijs en wat een prijs - het kostbare bloed van de eniggeboren Zoon van God! Wij behoren God toe. Door schepping en verlossing zijn wij van Hem. Hij houdt ons de voorwaarden voor waardoor wij gered kunnen worden. Wij moeten God liefhebben met heel ons hart, verstand en kracht en onze naasten als onszelf. Alleen volledig toegewijde dienstbaarheid zal door God geaccepteerd worden en voor dit levenswerk geeft Hij ons de hemel. "Daarom, eer God met je lichaam en je geest, die aan God behoren."
=YI 10-20-92; RH 9-16-62, 8-25-74, 11-9-97; 18MR 174-181; SD 147

Dinsdag 25/3 (Verdeeldheid en Discriminatie Exodus 12:38; 18:1)

Juist dezelfde beginselen die werden gegeven aan de kinderen van Israël tot hun leiding, door Christus, hun onzichtbare Leider, zijn de beginselen die Hij gaf op de berg tot een voordeel, niet allen voor hen die daar vergaderd waren, maar tot vermaning voor ons tot zelfs in het einde der tijd. De armen worden binnen onze poorten achtergelaten als onze nalatenschap. De armen zijn onze broeders en zusters en God heeft gezegd dat zij altijd bij ons zullen zijn. God "heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken..." (Handelingen 17:26-28).

God heeft alle natiën uit één enkel geslacht gemaakt en dit vertelt de grote waarheid over het verwantschap der mensen. Ieder mens is verwant aan zijn medemens zowel door de schepping als door verlossing. Dit was de waarheid, die Christus Zijn discipelen en de mensen voortdurend voor ogen probeerde te houden. Het feestmaal aan huis bij de Farizeeër werd tot een gelegenheid gemaakt om de lessen van onze individuele verantwoordelijkheid tot het menselijke ras te leren en de plicht aan te wijzen die elk mens heeft ten opzichte van zijn medemens. Christus gaf deze les bij het feest en het zal door alle tijden heen haar kracht niet verliezen. Haar gevolgen zullen even verreichend zijn als de eeuwigheid. Christus Zelf heeft ons verteld wat ware christelijkheid inhoudt. Hij heeft getoond wat de verplichtingen zijn van broeders tot broeders, van de mensheid tot de mensheid, als onderdanen van Zijn koninkrijk. Zijn onderwijzing aan de mens draagt het zegel van de hemel. De vraag is: Zullen wij in het licht wandelen? Zullen wij zijn woorden in praktijk brengen?...

In de woorden van Christus zien wij een licht dat schijnt temidden van de morele duisternis van de wereld. Zij die Zijn onderricht navolgen, zullen een karakter ontwikkelen dat hen geschikt zal maken voor een thuis temidden van de verlostten. Zij die een tedere achting hebben voor de armen, die meelevan met de beroofden, die de verbrokenen van hart genezen, die zonneshijn brengen in verlaten huisgezinnen, volgen het voorbeeld na dat is gegeven in het leven van Christus. De Here Jezus heeft de grote beginselen blootgelegd van ware godsvrucht. "Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren. ...Wij zouden de lessen moeten onderwijzen die Christus zo duidelijk heeft omschreven en het onderricht ten uitvoer brengen die Hij heeft gegeven met betrekking tot het lijden van de wereld. De armen zijn Gods eigendom en datgene wat voor hen wordt gedaan, zal vergolden worden bij de opstanding der rechtvaardigen.
=RH, 12 nov. 1895, al. 3-4; RH 11-12-95; BEcho 2-1-86; ST 8-7-93; SpTB04 29-32; AA 17-23; DA 403.

Maandag 24/3 (De Verbannene en de Uitgestotene; Lucas 16:19-31, 18:9-14)

Door het geloof in Christus worden wij leden van het koninklijke gezin, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen met Jezus Christus. In Christus zijn wij één. Wanneer wij Golgotha in het vizier hebben en de koninklijke Lijder zien die in de gestalte van de mens de vloek van de wet droeg ten behoeve van hem, worden alle nationale onderscheidingen, alle sektarische verschillen teniet gedaan; alle eer van stand, alle trots van maatschappelijke klasse is verloren gegaan. Het licht dat schijnt van de troon van God op het kruis van Golgotha maakt voor eeuwig een einde aan de door mensen gemaakte scheidingen tussen klasse en ras. Mensen van iedere klasse worden leden van één gezin, kinderen van de hemelse Koning, niet door middel van aardse macht, maar door de liefde van God, die Jezus overgaf aan een leven van armoede, verdrukking, en vernedering, tot een dood van schande en zielenstrijd, opdat Hij vele zonen en dochters tot heerlijkheid zou brengen.

Het is niet de positie, niet de begrensde wijsheid, niet de capaciteiten, niet de gaven van welk persoon dan ook, die hem in hoog aanzien brengen bij God. Het intellect, het verstand, de talenten van mensen, zijn de gaven van God, om te worden gebruikt tot Zijn eer, voor het opbouwen van Zijn eeuwige koninkrijk. Het is het geestelijke en morele karakter dat van waarde is in de ogen van de hemel en dat het graf zal overleven en verheerlijkt worden met onsterfelijkheid in de eindeloze eeuwen der eeuwigheid. Alleen zij die de genade van Christus hebben gewaardeerd, welke hen erfgenamen van God heeft gemaakt en mede-erfgenamen met Jezus, zullen uit het graf opstaan, het beeld dragend van hun Verlosser.

Allen die waardig worden bevonden om gerekend te worden tot leden van het gezin van God in de hemel, zullen elkander erkennen als zonen en dochters van God. Zij zullen zich realiseren dat zij allen hun kracht en genade ontvangen van dezelfde bron, namelijk van Jezus Christus, die was gekruisigd voor hun zonden...

Aangezien de kinderen Gods dan een zijn in Christus, hoe kijkt Jezus dan aan tegen klassenverschillen, tegen maatschappelijke onderscheidingen, tegen verdeeldheid van de mens tegenover zijn medemens, vanwege zijn kleur, ras, positie, rijkdom, geboorte, of verworvenheden? Het geheim van eenheid wordt gevonden in de gelijkheid van gelovigen in Christus. De reden voor alle verdeeldheid, onenigheid en verschil wordt gevonden in het afgescheiden zijn van Christus. Christus is het middelpunt tot wie allen getrokken zouden moeten worden, want hoe dichter wij tot het middelpunt naderen, hoe dichter wij samen zullen komen in gevoelen, in medeleven, in liefde, groeiend tot het karakter en beeld van Jezus. Bij God is er geen aanzien des persoons.

=RH 22 dec, 1891, al. 5-8, TMK 103; Ev 565-567; GW 332-333

Dinsdag 1/1 (Hoe word je een discipel? Marcus 1: 19,20)

Christus nodigt de zonen en dochters van Adam uit, met de woorden "Kom, alle dingen zijn nu gereed." Hij heeft zijn menselijke vertegenwoordigers uitgezonden om mensen uit te nodigen voor het bruiloftsdiner van het Lam. De ervaring die gelovigen opdoen door mensen te roepen voor het evangeliefeest, terwijl zij harmonieus samenwerken met Christus, is van meer waarde dan zilver of goud of welke edelsteen dan ook. Zij verkondigen dezelfde boodschap als Johannes "Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien hebben van de heerlijkheid van God"(1 Johannes 1: 1-7). Wij zouden oprecht moeten onderzoeken: "Ben ik me aan het voeden met het brood des levens? Met de goddelijke waarheid? Luister ik naar de stem van God die tot mij spreekt door Zijn Woord? Ben ik gewillig offers te brengen of zoek ik een excuus om de uitnodiging voor het evangeliefeest niet in dank aan te nemen? Ik heb de roep "Kom, alle dingen zijn nu gereed" gehoord, maar ben ik gereed om aan anderen deze oproep te herhalen? Welk excuus zullen diegenen hebben op de oordeelsdag die de waarheid van de Bijbel kennen en niet de moed hadden dit te bewaren en het uit te dragen? Terwijl zij hun hoofden in schaamte buigen, zullen anderen die het geloof beleden door hun getuigenis en hun manier van leven geëerd worden door God en als kostbaar aangemerkt worden. Kan iemand de werkelijkheid van de oordeelsdag accepteren, door het geloof te verloochenen vanwege werelds voordeel? Zouden zij zaken die het leven hier aantrekkelijk maken door de vele wereldse zekerheden, opgeven?

We leven in een tijd waarin de laatste boodschap van genade, de laatste uitnodiging gegeven is aan de mensenkinderen. De boodschappers zeggen nu "Kom, alle dingen zijn nu gereed." Hemelse engelen zijn nog steeds aan het werk, in samenwerking met de mens. De Heilige Geest laat elke oneffenheid zien om u ertoe te bewegen tot Christus te komen en Jezus wacht op een sein dat aangeeft dat u de grendels van de deur van uw hart doet en Hem binnenlaat. Engelen wachten om het nieuws naar de Hemel over te brieven, dat nog een verloren ziel teruggevonden is, dat er iemand acht sloeg op de raad van de Ware Getuige, die zegt: "Daarom raad ik u aan: koop van mij goud dat in het vuur gelouterd is, en u zult rijk zijn; witte kleren om u te kleden en uw naaktheid te bedekken, zodat u zich niet meer hoeft te schamen; zalf voor uw ogen, zodat u weer kunt zien". De hemelse heerscharen zijn gereed om hun harpen te bespelen en om een lied van vreugde te zingen die vertelt van de Goede Herder die de zijnen gezocht en gevonden heeft.

=RH Sept 24, 1895, al.1-2,7; BEcho 1-4-97, 3-15-93; ST 9-12-11; 1SM 323-325

Woensdag 2/1 (Voorwaarden voor Discipelschap; Matteüs 16:24,25; Marcus 8:34; Lucas 9:23)

Wij moeten het juk van Christus dragen, zodat wij een volledige eenheid met Hem kunnen vormen. "Neem mijn juk op," zegt Hij. Gehoorzaam mijn voorwaarden. Maar deze voorwaarden kunnen het tegenovergestelde zijn van de wil en de doelen van het menselijk wezen. Wat dan? Luister naar wat God zegt: "Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, Zijn kruis op zich nemen en mij volgen." Het juk en het kruis staan symbool voor hetzelfde – uw eigen wil opgeven aan God. Door het juk te dragen verenigt de sterfelijke mens zich in gemeenschap met de enige geliefde Zoon van God. Het kruis opnemen betekent het verwijderen van het ego uit de ziel en het plaatsten van de mens daar waar hij de lasten van Christus leert dragen. We kunnen Christus niet volgen zonder Zijn juk te dragen, zonder Zijn kruis op te nemen en het achter Hem aan te dragen....

Beproevingen worden geplaatst op onze weg van de aarde naar de hemel. Daarom wordt de weg naar de hemel de smalle weg genoemd. Het karakter moet getoetst worden, anders zouden er vele onechte christenen zijn, die een schijn van oprechte godsdienst zouden ophouden, totdat hun neigingen, hun verlangens om hun eigen weg te volgen, hun trots en ambities doorkruist worden. Wanneer, met Gods instemming, de venijnige verzoeken op hen afkomen, zal hun tekort aan ware godsdienst, aan de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus blijken en zullen ze beseffen dat zij het werk van de Heilige Geest nodig hebben. Christus' bevel "Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en mij volgen," is de toetssteen die de kwaliteit van de ervaring onthult. Wanneer iemands geloofsovertuiging of ambitieuze verwachtingen worden doorkruist, dan openbaart zich de geest die in hem woont. Als onze wil niet gelijkgesteld is aan de goddelijke vereisten, dan zullen wij onze geloofsovertuiging verloochenen....

Laten wij niet doorgaan met de gedachte dat wij op religieus gebied dwergen zijn. Laten wij volhouden, de raad van Jezus Christus opvolgen en het geloof hebben dat werkt door liefde en de ziel reinigt. We moeten voortdurend groeien tot de volledige staat van mannen en vrouwen in Christus Jezus, totdat wij compleet zijn in Hem. Christus zal dan komen en in elke ziel wonen die vanuit het hart tot Hem zegt: "Kom binnen." Hij houdt van een ieder die het verlangen heeft Hem te volgen. Hij kent het ongeduldig en bevreesd hart van de mens en de trots die nederigheid niet liefheeft, die onze ziel van het goede weerhoudt. Hij nodigt ons uit: "Kom tot Mij. Neem mijn juk op. Ik vraag u niet te doen wat Ik niet voor u deed. Ik vraag u alleen maar mijn voorbeeld te volgen. Wandel in het pad dat ik voor u uitgestippeld heb. Plaats uw voeten in mijn voetstappen."

=RH Oct 23, 1900, al. 3,7,14; RH 3-6-88, 4-24-00; 5BC 1090-1092

Zondag 23/3 (Medelijden en Vergeving)

De medelijden hebbende Verlosser, die de harten tot Zich trok door ontroerd te zijn over hun zwakheden, zag een nog grotere behoefte dan het lichamenlijk lijden. Hij zag symptomen van een dieper liggende ziekte. Uitwendige kwelling is een gevolg van een verziekt hart; en het lichamenlijk lijden van de mensen wees bij de Verlosser op de oorzaak, die deze uitwerking voortbracht. Het was deze onrust van ziel, die de grote Heelmeester ertoe bracht naar de aarde te komen als een hersteller. Het leed van het lichaam wekte zijn medelijden op, maar Hij was bewogen tot een nog groter medelijden door de behoeften van de ziel...

Het medelijden dat Christus toonde toen Hij naar de menigte keek, was niet iets vreemds voor Hem, want deze liefde en medelijden woont in het hart van de Vader. "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn enig geboren Zoon gegeven heeft, opdat en ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Het was dit medelijden dat Christus uit de hemel deed neerdalen. Het was medelijden dat Hem ertoe leidde een ongeëvenaarde tederheid en medeleven te openbaren voor de mens in zijn gevallen toestand.

Vandaag aan de dag zijn er oneindig veel mensen die bereikt moeten worden. De wereld is vervuld met leed en onrust, met elke soort ziekte en ontaardheid. Er is een grote behoefte aan een diep, christelijk medeleven. Dit medeleven zou getoond moeten worden te allen tijde en op alle plaatsen.

God had engelen kunnen zenden om te werken voor de hervorming van de mens, maar dat heeft Hij niet gedaan. De mensheid moet voor de mensheid werken. God gebruikt degenen die gewillig zijn om gebruikt te worden. De kerk is Zijn werktuig, en als de kerk een besef van haar verantwoordelijkheid had gekoesterd, zouden er vurige, oprechte boodschappers de waarheid hebben gebracht naar landen veraf en dichtbij. Gods levend Woord zou verkondigd worden in iedere uiteinde van de aarde.

Wat was de laatste opdracht van Christus aan Zijn discipelen? –Zijn hand opheffend, zei Hij hen: "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping." Hij die waarlijk bekeerd is, die God op verheven wijze liefheeft en zijn naaste als zichzelf, kan niet rusten in de tevredenheid van nietsdoen. Hij heeft een diep verlangen om de zielen te redden die zonder Christus leven en hij gaat voort, verkondigend: "Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." Wanneer hij tot Christus zelf komt, gaat zijn hele verlangen uit naar Christus. De Heilige Geest vormt zijn hart, en het licht dat schijnt in zijn verstand kan niet binnengesloten worden. =ST, 25 Aug, 1898 al.9,12-14,16; ST 9-23-08; 8-12-97; GCB 5-17-09; TMK 47; LHU 131; SD 148.

Het voorbeeld van de Verlosser moet de standaard zijn voor onze dienst aan hen, die lijden en dwalen. =ST, 23 September, 1908

Sabbat 22/3 (De Goddelijke Opdracht; Matteüs 10:8)

Gods mensen zullen ware medische zendelingen zijn, die de behoeften van de ziel en het lichaam bedienen. Het is hun voorrecht om mannen en vrouwen ertoe te leiden om in Christus de Grote Geneesheer te zien, die al hun noden begrijpt, en die hen, als zij tot Hem zullen komen, uit alle mogelijke situaties zal redden...

Lichamelijke genezing is verbonden met de evangelieopdracht. Toen Christus Zijn discipelen uitzond op hun eerste zendingsreis, zei Hij: "Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet." En toen Hij hen aan het einde van Zijn aardse bediening hun zendingsopdracht gaf, zei Hij: "Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven...op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden...."

De goddelijke opdracht heeft geen hervorming nodig. Christus' manier van presenteren van de waarheid kan niet verbeterd worden. De Verlosser gaf de discipelen praktische lessen, hen lerende hoe zij op dusdanige wijze konden werken zodat zielen zich zouden verblijden in de waarheid. Hij had medeleven voor de vermoeiden, zij die zwaar beladen waren, de onderdrukten. Hij gaf de hongerigen te eten en genas de zieken. Voortdurend ging hij rond om goed te doen. Door het goede dat Hij volbracht, door Zijn liefdevolle woorden en vriendelijke daden, legde Hij het evangelie uit aan de mensen.

Ofschoon de periode van Zijn bediening kort was, volbracht Hij het werk dat Hij kwam doen. Hoe indrukwekkend waren de waarheden die Hij onderwees, hoe volledig Zijn levenswerk! Welk een geestelijk voedsel deelde hij dagelijks uit, terwijl Hij het brood des levens presenteerde aan duizenden hongerige zielen. Zijn leven was een levende bediening van het woord. Hij beloofde niets wat Hij niet ten uitvoer bracht...

Evenals wij het pad van een waterstroom kunnen volgen aan de hand van het spoor van levend groen dat het voortbrengt, zo kon Christus gezien worden in de daden van genade die Zijn weg bij iedere stap kenmerkten. Waarheen Hij ook ging, sprong er gezondheid voort, en geluk volgde waar Hij ook voorbijging. De blinden en doven verheugden zich in Zijn aanwezigheid. Het gezicht van Christus was het eerste wat vele ogen ooit hadden gezien; Zijn woorden waren de eerste woorden die hun oren ooit hadden gehoord. Dezen, die hersteld waren, volgden hem. Zijn woorden openden voor de onwetenden een fontein des levens. Hij deelde Zijn zegeningen overvloedig en voortdurend uit. Zij waren de vergaarde schatten der eeuwigheid, de rijke gaven van de Heer aan de mens.

=RH, 25 April, 1912 al. 2,3,5,6,8; RH 8-5-99, 5-5-04; PUR 11-24-04; CT 465-469; CH 497-500

Donderdag 3/1 (De bedoeling van Discipelschap; Johannes 15:5,9)

Het is onmogelijk voor ons om een praktische kennis van deze eenwording met Christus te hebben, zonder de constante uitoefening van het geloof. Geloof verbindt onze ziel met Hem en maakt ons deelgenoten van Zijn goddelijke natuur. Onze geestelijke groei, onze vrede, onze vasthoudendheid, onze voortdurende gehoorzaamheid aan de woorden van Christus, zijn allen afhankelijk van de mate van geloof in God. "Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn," want wij zijn machteloos om iets te ondernemen vanuit de juiste motieven, tenzij door de genade van Christus. En deze genade kan ons alleen gegeven worden door het kanaal van geloof, die de weg opent naar directe communicatie tussen de mens en God. In overeenstemming met ons geloof ontvangen wij de mogelijkheid om hemelse vorsten en machten en kwade geesten in de hemelse sferen te overwinnen... Door het geloof zullen wij "het Lam zien dat de zonde der wereld wegneemt" en ons iets realiseren van de waarde van Golgotha.

Jezus kwam naar deze wereld om zondaars te redden, niet in hun zonden maar van hun zonden en hen te heiligen in de waarheid. Als Hij een volmaakte Heiland voor ons mag zijn, moeten wij die gemeenschap met Hem aangaan door een persoonlijke daad van geloof. Christus heeft ons gekozen, wij hebben Hem gekozen, en door deze keuze worden wij met Hem verenigd en mogen wij voortaan leven, niet voor onszelf, maar voor Hem die voor ons stierf. Maar deze gemeenschap kan alleen maar in stand blijven door voortdurende waakzaamheid, tenzij wij aan de verleiding toegeven en een andere keuze maken. Want wij zijn vrij om een andere meester te nemen als wij dat willen. Gemeenschap met Christus betekent een onfeilbare voorkeur voor Hem in elke daad en gedachte van ons leven. In elk onderdeel van ons werk moet er harmonie zijn tussen de Heiland en degene die Hij gered heeft. Door het geloof zien wij liefde in elke voorwaarde van God en zullen wij ons overgeven aan de wil van de hemel, wetende dat "voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles medewerkt ten goede".

"Blijf in mij" zijn woorden van grote betekenis. In Christus blijven betekent een levende, oprecht en verfrissend geloof dat werkt door liefde en de ziel reinigt. Het betekent het voortdurend ontvangen van de geest van Christus en een leven van openlijke overgave aan Zijn dienst. Waar deze gemeenschap bestaat zullen goede werken zichtbaar zijn. Het leven in de wijnstok zal zich uiten door fruit aan de takken. De continue voorziening van de genade van Christus zal u zegenen en u tot een zegen maken, totdat u net als Paulus kan zeggen: "Met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij."

=RH 1-29-95, 7-29-90; AUCR 2-15-04; FE 177-180; ST 1-24-78, 6-1-91, 8-10-91

Vrijdag 4/1 (In Christus blijven; Johannes 15:10-17)

De levende Christus verlangt zelfverloochening en een sterk geloof. Omstandigheden moeten ons leven niet bepalen. Een kind van God, erfgenaam van de hemel, mag niet heen en weer geslingerd worden. In zijn genade en liefde voor Zijn volk stuurt God hen bevestigingen en waarschuwingen. Dit is vriendelijkheid en welwillendheid van Zijn kant. Een uitdrukking van Zijn grote liefde waarmee Hij ons liefhad om onze misvatting over Zijn karakter te openbaren. Hij wil niet dat de mens zichzelf verwerpt en dat zijn geloof schipbreuk lijdt. Voor een ieder die streeft naar de onvergankelijke kroon heeft Hij een voorbeeld gesteld die we moeten volgen. Elke ziel moet een leerling zijn in de school van Christus. Wij zullen ons voordeel halen uit het onderzoeken van de Schrift en door Christus' juk en lasten te dragen. Zij die leren van Christus zullen niet anders dan zacht en nederig van hart zijn. Zij zullen hun lessen leren en geven met reine lippen daar op besliste wijze uiting aan. In geloof, hoop en barmhartigheid zullen zij ernaar streven elkaar en God te dienen, verenigd met Zijn heilige banden van liefde en in volle harmonie met de geest en de gezindheid van Christus.

Als wij in de voetstappen van Jezus volgen, dan zullen wij gehoorzaam zijn aan het woord. Christus benadrukt aan zijn volgelingen "Gelijk de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik u liefgehad; Blijf in mijn liefde." Door uw daden laat u uw geloof in Mij zien en laat de wereld en het hemels universum getuigen zijn van uw vreugde door Mijn liefde. Als u Mijn woorden gehoorzaamt, zult u Mij verheerlijken. "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde."

Christus heeft zijn liefde voor de mens bewezen door Zijn leven te geven als losprijs voor de wereld. En deze liefde zal een maat zijn voor de liefde die Zijn discipelen aan elkaar zullen tonen. "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde." "Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad". [Joh. 15:13; 13:35; 15:9-17]

=RH Nov 9, 1897, al. 8,9,11; ST 12-20-05; DA 273

Verdere studie? Lees The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 319, 322, 323, 374, 484, 582, 584, 585, 592-594, 738, 749, 750, 910, 1036, 1037, 1083, 1084; Ellen G. White, The Desire of Ages, pp. 139-143, 244-251, 292.

Vrijdag 21-3 (Gods vrije gave: Efeziërs 2:8-10)

Als het zo is dat wij alleen door de genade van God gered zijn en het een gave is, waarom zal de mens zichzelf dan schade berokkenen voor zichzelf te verheffen en te roemen op zijn goede werken? De heilige goedheid, de genade van God die aan ons wordt toegerekend door Jezus Christus is te kostbaar om ingeruild te worden voor een voorgewende goede daad van een sterfelijk en feilbaar mens. De mens heeft niets uit zichzelf. De meest verheven daad komt niet voort uit de mensheid, maar is een gave van de Schepper en kan niet worden gekocht. Goud en zilver kunnen de goedheid van God niet kopen, want zelf de rijkdom van de wereld is een gave van de Heer. Laat niemand denken dat zijn kostbare gaven van goedgunstigheid hem zullen verheffen voor het aangezicht van God of dat hij daarmee de goedheid van de hemel kan kopen of voor hem een plaats kan reserveren in de woningen die Jezus aan het voorbereiden is voor hen die van hem houden. Het kostbaar bloed van Christus is volledig toereikend. [1Petrus 1:18-19; 1 Korinthiërs 6:19-20]

De enige hoop voor de zondaar is om volledig op Jezus Christus te vertrouwen. "Wat niet uit geloof is, is zonde." Onze aanvaarding door God is alleen zeker gesteld door Zijn geliefde Zoon en goede werken zijn het resultaat van de werking van Zijn zondevergevende liefde. Ze zijn geen verdienste van ons voor onze goede werken waarmee wij een beroep zouden kunnen doen op de verlossing voor onze ziel. Verlossing is een vrije gave van God aan de gelovige, gegeven vanwege de verdiensten van Christus alleen. De rusteloze ziel kan vrede vinden door het geloof in Christus en Zijn vrede zal in overeenstemming zijn met zijn geloof en vertrouwen ...

De Heer heeft ons aangeraden om tot Hem te naderen, opdat Hij tot ons nadere; en als we tot Hem naderen, dan zullen wij uit Zijn handen de genade ontvangen die ons in staat zal stellen zijn werken te doen ... Dag na dag zullen wij het goede fundament leggen voor de tijd die komen gaat. Door onszelf weg te cijferen, door de zendinggeest in praktijk te brengen, door allerlei goede werken in ons leven gestalte te geven, door ernaar te streven het karakter van Christus in ons leven tot uiting te brengen, zullen we vele zielen winnen voor de waarheid en we zullen hun respect als een beloning ontvangen. =RH 1-29-95; FW 19-23; 3MR 420; OHC 118

Verdere studie? Read The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 553-560, 658-660, 881-887, 1110; Ellen G. White, The Desire of Ages, pp. 779-828; The Acts of the Apostles, pp. 9-56; Matt. 28; Mark 16; Luke 24; John 21; Acts 1, 2.

Donderdag 20-3 (Getuigen van deze dingen; Lukas 24:45-48)

Tijdens Zijn dienstwerk op aarde, heeft Jezus de liefde van de God voor de gevallen mens geopenbaard. Na zijn kruisiging en opstanding verscheen Hij aan de discipelen en weer sprak Hij met hen en opende hun harten voor wat er in de Schriften aangaande Hem geschreven stond. Hij wees hen op elk detail van de profetieën die in vervulling was gegaan in Zijn leven, Zijn lijden en Zijn dood. Dit moest voor hen het bewijs zijn van de grote liefde van God voor de mens, een verzekering over de macht die hen bij zou staan bij hun toekomstige arbeid.

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader.” “Maar gij zult kracht ontvangen Wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, ...” Handelingen 1:8-11.

Zij zagen nu dat de profetieën letterlijk in vervulling waren gegaan. Zij konden de Schriften onderzoeken en aanvaarden de onderwijzing daarin met geloof en hadden een zekerheid die zij niet eerder hadden. De goddelijke Onderwijzer was inderdaad wat Hij beweerde te zijn. De profetieën die op Christus en Zijn dienstwerk sloegen waren niet langer een mysterie voor Zijn discipelen, maar een levende realiteit. En wanneer zij hun ervaringen vertelden aan de wereld, als zij de liefde van God verhoogden, was de goddelijk verzekerde die zij ten toon spreiden een getuigenis aan de mensen dat zij de gave van de Heilige Geest hadden ontvangen. De harten van hun toehoorders werden week en onderwierpen zich aan God. De belofte “Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader” was vervuld. Christus, de Messias, was gekomen. De Verlosser van de wereld was gestorven, zodat allen mogen leven, eeuwig leven. Het was niet meer een kwestie van geloof voor hen dat Hij de Leraar was, door God gezonden. Zij beseften dat hoewel hij bekleed was met menselijkheid, Hij van goddelijke oorsprong was. Met wat een brandend verlangen omkleedden zij hun ideeën toen zij de schare op de Pinksterdag toespraken. Zij verklaarden: Handelingen 2:30-39, 46-47.

Deze geruststellende getuigenis kon niet worden gegeven voor de kruisiging van Christus, maar Hij had beloofd: “Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader.” Christus was opgevaren naar Zijn Vader. “En met grote kracht gaven de apostelen hun getuigenis van de opstanding des Heren Jezus, en er was grote genade over hen allen.” De taferelen van de afwijzing en de kruisiging, de opstanding en de hemelvaart van Christus, waren een levende realiteit voor hen. Zij legden niet zonder reden beslag op de belofte van Christus.

=RH June 18, 1895, al. 5,7,8; RH 6-25-95; YI 8-11-98; 3SP 216-222.

Les 2: 5-12 januari 2008 - Discipelschap toen en nu

Het leek erop dat het een simpele daad was van Jezus om deze ontmoedigde mannen te roepen om Hem te volgen. Maar het was een gebeurtenis die uitzonderlijke resultaten zou hebben; het zou de wereld onderste boven keren.
=4Red 38

Sabbat 5/1 (Elk lid een Kanaal; Markus 16:20)

Zoals de Vader Mij zond, zo zend ik u. (Johannes 20:21). Van de apostelen staat geschreven: “Zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden” Markus 16:20. Zoals Christus Zijn discipelen uitzond, zo zend Hij vandaag de leden van de gemeenten erop uit. Dezelfde kracht die de apostelen hadden, is voor hen. Als zij Gods kracht willen oppakken, zal Hij met hen samenwerken en zij zullen niet tevergeefs arbeiden. Laten zij beseffen dat het werk dat zij doen, is waar de Heer Zijn zegel op gedrukt heeft. God zei tegen Jeremia: Zeg niet, ik ben jong, want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken. Vrees niet voor hen, want Ik ben met u om u te bevrijden, luidt het woord des Heren. Toen strekte de Here zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zeide tot mij: Zie, Ik leg mijn woorden in uw mond” Jeremia 1:7-9.

En Hij gebiedt ons erop uit te gaan en de woorden te spreken die Hij ons gegeven heeft en wij voelen Zijn heilige aanraking op onze lippen.

Christus heeft de gemeente een heilige taak gegeven. Elk lid moet een kanaal zijn waardoor de schatten van Gods genade, de onuitsprekbare rijkdommen van Christus, naar de wereld kunnen vloeien. Er is niets waarnaar de heiland meer verlangt dan dat zijn volgelingen Zijn Geest en karakter aan de wereld zullen presenteren. Er is niets waaraan de wereld meer behoefte heeft dan de openbaring van de liefde van de Heiland door het werk van de mens. De hele hemel wacht op mannen en vrouwen door wie God de kracht van het christendom kan tonen.

De gemeente is Gods werktuig voor de verkondiging van de waarheid en is door Hem bekrachtigd om het speciale werk te doen. Als zij loyaal is aan Hem, gehoorzaam aan al zijn geboden, dan zal er in haar midden een uitmuntendheid van goddelijke genade aanwezig zijn. Als zij trouw is aan haar roeping, als zij de Here God van Israël wil eren, dan is er geen macht die tegen haar op kan staan.

Ijver voor God en zijn zaak bracht de discipelen ertoe om met kracht van het evangelie te getuigen. Zou niet dezelfde vurige ijver uit ons hart moeten stralen met de vastberadenheid om het verhaal van de verlossende liefde van de gekruisigde Christus te vertellen? Het is een voorrecht van elke christen, niet alleen om uit te zien, maar ook om de komst van de Verlosser te bespoedigen.

= Mar 128; 19MR 362-365; GW 354-355

Zondag 6/1 (Discipelschap onder de Grieken; Johannes 12:20,21)

“Er waren enige Grieken onder hen, die opgingen om op het feest te aanbidden dezen dan gingen tot Filippus, die van Betsaida in Galilea was, en vroegen hem en zeiden: Heer, wij zouden Jezus wel willen zien. Filippus ging en zeide het aan Andreas; Andreas en Filippus gingen en zeiden het aan Jezus.”

Ten tijde van deze gebeurtenis leek het werk van Christus onherroepelijk te mislukken en voor de discipelen leek de zaak hopeloos. Maar Christus naderde juist de bevestiging van Zijn werk. Een gebeurtenis die niet alleen de Joodse natie zou veroveren, maar de hele wereld, stond op het punt plaats te vinden. Toen Jezus de vurige, hongerige roep hoorde: “we zouden Jezus wel willen zien,” lichte Zijn aangezicht op en Hij zei: “De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden.”

Hij ging naar buiten naar de voorhof van de tempel waar de menigte verzameld was, want toen de discipelen bij Hem kwamen, was Hij in het gedeelte van de tempel waar alleen Joden mochten komen. Hij ontmoette de Grieken en had een persoonlijk gesprek met hen.

Deze mannen uit het Westen, die aan het eind van het dienstwerk van Jezus op aarde kwamen, waren een beeld van de wijze mannen uit het Oosten die aan het begin van Christus leven op aarde, kwamen. Op het tijdstip van de geboorte van Christus, bestudeerden de Joden de profetieën over de belangrijke gebeurtenissen die zouden plaatsvinden, niet. Ze werden zo in beslag genomen door hun eigen ambitieuze plannen, dat zij de tijd van de komst van de Messias niet kenden. Engelen vonden hen onvoorbereid om de Verlosser te ontvangen en de boodschap die aan de priesters en de leiders gegeven had moeten worden, werd gegeven aan nederige herders. Dezen, begeleid door een felle ster, kwamen bij de geboorteplaats van Christus en aanbaden Hem. De magiërs ook, kwamen naar het kind met hun gaven van goud, wierook en mirre.

Evenzo kwamen de Grieken, die de natiën, stammen, volken en tongen die zouden opstaan en hun nood voor een bovennatuurlijke kracht zouden beseffen, tot Jezus. Zij hadden over de triomfantelijk intocht van Jezus in Jeruzalem gehoord en zij verlangden ernaar onderwezen te worden in de hoop van het Joodse volk in een Messias. Sommigen dachten en verspreiden het nieuws dat Christus de priesters en leiders uit de tempel had verdreven en dat Hij bezit had genomen van de troon van David en heerste als koning over Israël. “We zouden Jezus wel willen,” zeiden zij.

Het uur der verheerlijking van Jezus was gekomen. Hij stond in de schaduw van het kruis en de vraag om inlichtingen door de Grieken bewees Hem dat het offer dat Hij zou brengen iedereen die Hem wilde aanvaarden tezamen zou brengen in perfecte harmonie met God.

=ST July 1, 1897, al. 1-4; 3SP 74-81

Woensdag 19-3 (De zendingsoopdracht in Lukas; Lukas 24:36-53)

Zij baanden zich een weg door de donkere straten en klopten op de deur van de bovenzaal. Het was stil binnen, maar eindelijk na aanhoudend kloppen hoorden zij dat het slot van de deur werd gehaald. De deur werd voorzichtig opgedaan en weer zorgvuldig achter hen gesloten. Ze waren nog niet eens klaar met het vertellen van het wonderlijk verhaal aan de verwonderde discipelen over hun wandeling naar Emmaus, toen zij tot hun verbazing iemand anders in hun midden ontdekten. Het is Jezus. De sluitbouten van de deur waren niet verwijderd. Ze hadden geen voetstappen gehoord en zij werden bang. Hun verbazing nam toe toen ze Zijn stem hoorden zeggen: “Vrede zij met u.” en vervolgde met het geruststellen van de discipelen: “Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart?” ... Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen. En Hij zeide tot hen: “Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden.” (Lukas 24:38-46).

De plicht van de discipel van Christus wordt in dit aldus verwoord. Aan alle naties berouw en vergeving van zonden te verkondigen; om Jezus als de zondeverzoenende Heiland te presenteren. De harten van zondaren moeten smelten van gebrokenheid, voordat God hun gebeden zal horen. Wanneer de zeil ontledigd is van alles wat verontreinigt, zal Jezus er bezit van nemen en vergeving en vrede dat stroomt als een rivier zal ervaren worden.

Volgelingen van Christus zullen verdrukkingen en conflicten hebben op aarde, maar we hebben een sterke schuilplaats tegen de storm. Jezus heeft ons gezegd: “In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.” De krachten van satan worden tegen ons in stelling gebracht. Hij is een ijverige vijand, maar als we de waarschuwing van Christus opvolgen zullen we veilig zijn. Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt.” Er zijn moeiten die wij moeten doorstaan en overwinnen, maar Jezus is aan onze zijde, gereed om ons kracht te geven voor elke poging om onze plicht te doen.

We hebben een groot werk te doen in het getuigen over de vervulling van Gods woord en om bereid te zijn om altijd een antwoord te geven aan iedereen die ons rekenschap vraagt van de hoop die in ons is, moeten we doorgrondige kennis hebben van de Schriften. We moeten in tijden van vrede onszelf erop toeleggen om bekend te raken met de profetieën die de gebeurtenissen voorzeggen; de gebeurtenissen die zullen plaatsvinden in onze tijd, zodat onze gedachten, net als bij de discipelen, verfrist en bemoedigd mogen worden en dat wij in elke verdrukking die ons schijnbaar in verwarring brengt een toren van kracht mogen zijn en een bewijs dat God zijn profetie in vervulling doet gaan.

= RH 4-23-95, 2-4-90; ST 11-16-92; 3SP 216-221

Dinsdag 18-3 (Discipelschap en het Evangelie; Markus 16:15,16; Openbaring 14:6)

Om deel te hebben aan het lijden van Christus moeten wij zien op het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt. Wanneer wij nadenken over de vernederingen van Christus, wanneer wij zien hoe Hij zichzelf wegcijferde en Zijn zelfopoffering, worden wij vervuld met verwondering over de bewijzen van goddelijke liefde voor de schuldige mens. Wanneer wij voor de zaak van Christus geroepen worden om verdrukkingen te doorstaan die een vernedering inhouden, zullen wij, als we de instelling van Christus hebben, het lijden ondergaan met zachmoedigheid, ons niet verzetten tegen verwondingen of het kwade, dat ons overkomt, weerstaan. Wij zullen de geest die in Christus was weerspiegelen. De christen kan niet hopen op een leven zonder verdrukkingen.

Moeiten zullen komen, onverwacht verdriet zal opwellen in de harten van hen die geroepen zijn om rentmeesters te zijn van de veelvoudige genade van God. Maar in het licht van die moeilijkheden, zullen zij door het geloof in hun Verlosser, verbonden zijn met de wijnstok en deelhebben aan Zijn zichzelf wegcijferende liefde en zij zullen voortgaan om het licht van Zijn liefde te brengen aan hen die in duisternis zijn

We moeten het juk van Christus dragen om het werk van verlossing voor de verlorenen uit te voeren; en zij, die deelhebben aan Zijn lijden zullen ook deelhebben aan Zijn heerlijkheid. De apostel zegt: "gij zijt medewerkers met God." Laten we dus vasthouden aan Zijn sterkte. Laat iedereen die de naam van Christus draagt een medewerker met God zijn. Laat de last van het werk niet alleen rusten op de schouders van de predikanten, maar laat elk lid van de gemeente beseffen dat hij een werk te doen heeft. In plaats van zich te vestigen in een plaats, moet het volk van God zich verspreiden, in alle richtingen gaan in de steden en de dorpen waar het licht van de waarheid nog niet is doorgedrongen, zodat de kennis van de Heer bij de mensen mag komen. Vertel anderen wat ze moeten doen om behouden te worden. "Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft." De opdracht van de Verlosser tot Zijn volk is: "Gaaf dan henen en maak alle volken tot mijn discipelen." O, hoe grievend is het dat dit werk verwaarloosd is en dat de wereld honger lijdt voor het brood des levens. Laat iedereen zich overgeven aan God, de hemelse zalving met de Heilige Geest aanvaarden en voortgaan om hen die in duisternis zitten te vertellen van de liefde en het offer van de Verlosser, zodat zij niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben. Waar u ook bent, wees een licht voor de mensen, wijs hen de weg die voor de verlost is gebaad door de Heer en wordt aldus medewerkers met God.

=RH 11-6-94, 2-18-09; PHJ 12-1-01

Maandag 7/1 (Discipelschap onder de Joden; Handelingen 5:34-39; 22:3)

De handeling van Jezus om de Heilige Geest op de discipelen te blazen en hun Zijn vrede te schenken, was slechts een paar druppels van de uitbundige stromen die hen op de Pinksterdag gegeven zou worden. Jezus benadrukte dat feit bij de discipelen opdat zij door zouden gaan met het werk dat Hij hen had toevertrouwd en dat zij de aard van het werk en de manier waarop het koninkrijk van Christus op aarde zou worden opgericht, steeds beter zouden begrijpen. Zij werden aangesteld om getuigen voor de Heiland te zijn. Zij moesten getuigen van wat zij hadden gezien en gehoord over Zijn opstanding. Zij moesten de genadige woorden die van Zijn lippen waren gekomen doorgeven. Zij waren bekend met Zijn heilige karakter. Hij was een engel staande in de zonneschijn en toch had Zijn verschijning geen schaduw.

Het was een heilig werk voor de apostelen om het smetteloze karakter van Christus als de standaard voor hun leven aan de mensen te presenteren. De discipelen hadden zo een intieme gemeenschap met dit Blauwdruk van heiligheid meegemaakt, dat zij in enige mate aan Hem gelijk waren geworden en speciaal toegerust waren om zijn inzettingen en voorbeeld aan de wereld bekend te maken. Hoe meer de dienaar van Christus gemeenschap heeft met de Meester, door meditatie over Zijn leven en karakter, hoe meer zal hij op Hem lijken en hoe beter zal hij in staat zijn de waarheid te verkondigen. Elk aspect van het leven van de grote Voorbeeld moet met zorg bestudeerd worden en er moet een nauwe relatie met Hem onderhouden worden door gebed dat voortkomt uit een levend geloof. Zo zal het onvolkomen karakter van de mens veranderd worden naar het voorbeeld van Zijn glorievolle karakter. Zo zal de leraar van de waarheid voorbereid zijn om zielen naar Christus te leiden.

Toen Jezus Zijn zendingsofdracht aan de discipelen gaf, zei Hij: "Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij [wijzend op de verantwoordelijkheid van degenen die de gemeente vertegenwoordigen] op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen."

Toen Hij de opdracht opnieuw gaf aan degenen op wie Hij de Heilige Geest geblazen had, zei Hij: "Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend." Deze woorden onthulden aan de discipelen de mate van heiligheid van hun taak en haar uitwerking. Begiftigd met Geest van God, moesten zij voortgaan om de verdiensten van een zondevergevende Verlosser te prediken en zij kregen de verzekering dat de hele hemel geïnteresseerd was in hun arbeid en dat wat zij op aarde deden, in de geest en de kracht van Jezus, erkend zou worden in de hemel.

=3Red 65-67; 6Red 60-64

Dinsdag 8/1 (Discipel van Johannes de Doper?; Johannes 3: 21-30)

Johannes had van nature de fouten en de zwakheden van gewone mensen, maar de aanraking van goddelijke liefde had hem veranderd. Hij vertoefde in een omgeving die niet vervuild was met zelfzucht en ambitie en verre van de giftige uitbarstingen van jaloezie. Hij had geen sympathie voor de ontevredenheid van zijn discipelen, maar bewees dat hij een goed begrip had over zijn plek ten opzichte van de Messias en verwelkomde de Ene voor wie hij de wegbereider was met blijdschap.

Hij zei: "Geen mens kan iets aannemen, of het moet hem uit de hemel gegeven zijn. Gij kunt zelf van mij getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet, maar ik ben voor Hem uit gezonden. Die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die erbij staat en naar hem luistert, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld" Johannes 3:27-29.

Johannes stelde zichzelf voor als een vriend die handelde als een boodschapper tussen met elkaar verbonden families en die het huwelijk moest voorbereiden... Zo was Johannes geroepen om het volk op Jezus te wijzen en het was een vreugde voor hem om het succes van het werk van de Verlosser te zien. Hij zei: "Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld. Hij moet wassen, ik moet minder worden" (vs. 29-20).

In geloof ziend op de Verlosser was Johannes uitgestegen boven het niveau van zelfverloochening. Hij zocht niet om de aandacht van de mensen op zich te vestigen, maar verhief hun gedachten steeds hoger en hoger, totdat die rusten op het Lam van God. Hij was slechts een stem geweest, een roepende in de woestijn. Nu accepteerde hij met vreugde stilte en de achtergrond, opdat aller ogen gericht mochten worden op het Licht des levens.

Zij die trouw zijn aan hun roeping als boodschappers van God zullen geen eer voor zichzelf zoeken. Liefde voor zelf zal opgeslokt worden in de liefde voor Christus. Geen enkele rivaliteit zal de kostbare taak van het evangelie schade toebrengen. Zij zullen erkennen dat het hun werk is om zoals Johannes de Doper te verkondigen: "Zie het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt" Johannes 1:29. Zij zullen Jezus verheffen en samen met Hem zal de mensheid verhoogd worden. "Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is" (Jesaja 57:15).

Zo ook de volgelingen van Christus. We kunnen het licht des hemels alleen ontvangen als we gewillig zijn om onszelf te ontledigen. We kunnen geen inzicht krijgen in het karakter van God of Christus niet in geloof aanvaarden als wij er niet mee instemmen om elke gedachte in gevangenschap van gehoorzaamheid aan Christus te brengen. Aan allen die dit doen, wordt de Heilige Geest zonder terughouding gegeven. Want in Christus "woont al de volheid der godheid lichamenlijk en gij hebt de volheid verkregen in Hem" Kolossenzen 2:9,10.

=RH 3-18-90, 3-26-01; ST 1-11-83; Ed 157-158; 5T 224-227; UL 308.

Maandag 17-3 (De Zendingsopdracht in Markus; Markus 16:14-20)

Nog slechts een stap verwijderd van Zijn hemelse troon, gaf Jezus de zendingsopdracht aan de discipelen. "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde," zei Hij. Gaat dan henen maakt al de volken tot mijn discipelen." "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping." Steeds weer werden deze woorden herhaald, zodat de discipelen zouden begrijpen hoe belangrijk ze waren

In die tijd waren ongeveer 500 gelovigen samengedrongen in kleine groepjes op de berghelling, verlangend om alles te horen wat zij, die Christus sinds Zijn opstandig hadden gezien, te vertellen hadden. De discipelen gingen van groep naar groep, vertellend wat ze hadden gezien en gehoord van Jezus en hen de Schriften uitleggend zoals Jezus dat bij hen had gedaan. Thomas vertelde het verhaal van zijn ongelof en hoe zijn twijfels waren weggevaagd.

Plotseling stond Jezus in hun midden. Velen hadden Hem nog nooit gezien, maar in Zijn handen en voeten zagen zij de merktekens van de kruisiging. Zijn verschijning was als het aangezicht van God en toen zij Hem zagen aanbaden ze Hem.

Maar sommigen twijfelden. Zo zal het altijd gaan. Er zullen altijd mensen zijn die het moeilijk vinden te geloven en die zichzelf aan de kant van de twijfelaars plaatsen. Zij verliezen veel door hun ongelof. Dit was het enige gesprek dat Jezus had met een grote groep gelovigen voor Zijn hemelvaart. Hij kwam en sprak tot hen en zei: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde." De discipelen aanbaden hem voordat Hij deze woorden sprak, maar deze woorden, uit de mond van een die gestorven was, maakte een ongekende kracht in hen wakker. Hij was nu hun opgestane Heer. Velen van hen zagen Hem Zijn kracht gebruiken voor het genezen van zieken en het bestraffen van satanische machten. Zij geloofden dat Hij kracht had om Zijn koninkrijk in Jeruzalem op te richten, kracht om alle tegenstand te breken, kracht over de natuurelementen. Hij had de storm gestild, Hij had op schuimende golfkoppen gelopen, Hij had doden opgewekt. En nu verklaarde Hij dat aan Hem "alle macht" gegeven was.

De woorden van Christus op die berghelling was een plechtige eed dat Zijn offer voor de mens volledig en compleet was. Aan de voorwaarden van verzoening was voldaan. Hij was op weg naar de troon van God om verheerlijkt te worden door engelen, machten en krachten. Hij deed intrede in Zijn middelaarschap. Bekleed met onbegrensde autoriteit, gaf Hij zijn opdracht aan de discipelen.

=AUCR 10-44-07; BTS 4-1-06

Zondag 16-3 (Eindtijd Drama en Discipelschap; Matteüs 25:31-46)

Er zijn maar twee klassen op aarde, de gehoorzame kinderen van God en de ongehoorzamen. Eens legde Christus zijn toehoorders het werk van het Oordeel uit: "Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. En al de volken zullen vóór Hem verzameld worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken." (Matteüs 25:31-32 ev)

Op deze manier identificeerde Christus zich met de lijdende mensheid. Elke aandacht gegeven aan Zijn kinderen beschouwt hij als aandacht aan Hem persoonlijk gegeven. Zij die zeggen dat zij door hun moderne opvattingen geheiligd zijn, zullen roemend naar voren treden en zeggen: Heer, Heer kent u ons niet? Hebben we niet in uw naam geprofeteerd? En in uw naam duivels uitgeworpen? En in uw naam vele wonderen gedaan?" De mensen die hier beschreven worden, die deze pretentieuze aanspraken maken en Jezus attent proberen te maken op al hun daden, stellen degenen voor die door hun moderne opvattingen geheiligd zijn, maar in werkelijkheid strijd voeren tegen de wet van God. Christus noemt hen werkers der wetteloosheid, omdat ze misleiders zijn, die de klederen van gerechtigheid aan hebben om de misvorming van hun karakters te verbergen, de inwendige slechtheid van hun onheilige harten. Satan werkt in deze laatste dagen met al zijn misleidingen van ongerechtigheid in hen die verloren gaan. Zijn satanische majesteit bewerkt wonderen voor het oog van valse profeten, voor het oog van mensen die geloven dat hij de Christus zelf is. Satan geeft zijn macht aan hen die hem helpen zijn misleidend werk uit te voeren. Daarom kunnen zij die voorgeven een grote kracht van God te hebben ontvangen alleen ontmaskerd worden door de grote detector, de wet van Jehovah. De Heer zegt ons dat ware het mogelijk zelfs de uitverkorenen misleiden zouden worden.

Als er ooit een tijd is geweest dat we geloof en geestelijk onderscheidingsvermogen nodig hebben, dan is het nu. Zij die wakende bidden en dagelijks met intens verlangen de Schriften doorzoeken om te weten wat Gods wil is, zullen niet misleid worden door de misleidingen van satan. Zij alleen zullen de aanspraken die bedrieglijke mensen maken om te verontreinigen en misleiden, onderscheiden. ...

We willen de waarheid op elk punt. We willen het onvervalst door fouten en onbevuild met de gewoonten en meningen van de wereld. We willen de waarheid met al haar ongemakken. De aanvaarding van waarheid houdt altijd een kruis in. Maar Jezus heeft Zijn leven gegeven als een offer voor ons en zullen wij Hem daarom niet onze beste afhankelijkheid, onze heiligste aspiraties, onze volle dienst geven?

=ST 6-25-94, 7-9-94; FW 44-46

Woensdag 9/1 (Discipel van met Jezus; Matteüs 4:19,20)

Toen Christus Zijn discipelen riep, gaf Hij hen geen vleierende vooruitzichten voor dit leven. Hij gaf hen geen belofte van wereldse eer, noch maakte Hij enige vermelding van het loon dat zij zouden ontvangen. Tot Matteüs, die vanwege zijn beroep gewend was aan het ontvangen van handgeschreven schuldbekentenissen, zei Hij: "Volg Mij. En hij liet alles achter, stond op en volgde hem" Lucas 5:27,28. Matteüs wachtte niet om een bepaalde salaris te vragen dat overeenkwam met wat hij eerst verdiende, voordat hij zijn diensten aanbood. Zonder vragen en aarzeling volgde hij Jezus.

Zo was het ook met de discipelen die Jezus daarvoor geroepen had. Toen Jezus Petrus en zijn maten gebod hem te volgen, lieten ze onmiddellijk hun boten en netten achter. Sommige van deze discipelen hadden vrienden en gezinnen die van hen afhankelijk waren voor hun onderhoud, maar toen zij de uitnodiging van de Heiland ontvingen, hebben ze niet gearzeld of eerst gevraagd: "Hoe zullen we leven en onze gezinnen onderhouden?" Zij waren gehoorzaam aan de oproep en toen naderhand Jezus hen vroeg: "Toen ik jullie erop uit zond ..." konden zij antwoorden: "Niets" (Lucas 22:35).

Vandaag roept de Verlosser ons tot Zijn arbeid, zoals Hij Matteüs, Johannes en Petrus riep. Als onze harten geraakt zijn door Zijn liefde, zal de vraag om betaling niet het eerste zijn wat in ons opkomt. We zullen verheugd zijn om medewerkers van Christus te zijn en we zullen niet bang zijn om ons vertrouwen in Hem te stellen. Als we God tot onze sterkte maken zullen we een heldere kijk op onze plicht en onzelfzuchtige verlangens hebben. Onze levens zullen gekenmerkt worden door een edel doel dat ons zal verheffen boven moraal degraderende motieven.

Er zijn velen wiens harten bezwaard zijn door lasten, omdat ze trachten te voldoen aan de standaard van de wereld. Zij hebben gekozen voor de dienst van de wereld, hebben haar verwarring geaccepteerd, haar gebruiken aangenomen. Zo wordt hun karakter misvormd en hun levens tot een vermoënis gemaakt. De voortdurende zorgen beroofd hun van levenskracht. Onze Heer verlangt ernaar dat zij dit juk van slavernij van zich afleggen. Hij nodigt hen uit om Zijn juk op zich te nemen. Hij zegt: "Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." Zorgen zijn blind en kunnen niet in de toekomst kijken, maar Jezus ziet het einde vanaf het begin. In elke moeilijkheid heeft Hij een manier die verlichting brengt. "Het goede onthoudt Hij niet aan hen die onberispelijk wandelen" (Matteüs 11:30; Psalm 84:12).

Onze hemelse Vader heeft duizend manieren waarop Hij voor ons zorgt, die wij niet kennen. Zij die het principe accepteren om de dienst aan God het belangrijkste te maken in hun leven, zullen ontdekken dat elke verwarring verdwijnt en zullen een recht pad voor hun voeten vinden.

=MH 479-482; 4Red 37-38

Donderdag 10/1 (Hedendaagse Discipelschap; Marcus 16:20)

Al wat mensen kunnen getuigen over God is aan hen geopenbaard in Christus en was hun geestelijke onderscheidingsvermogen geweest wat het had moeten zijn, dan hadden zij in Hem de Vader gezien. Jezus, die op het punt stond om Zijn aanwezigheid bij zijn discipelen te beëindigen, beloofde hen dat zij grotere werken dan Hij zouden doen. Hij zou spoedig naast Zijn vader staan als de Advocaat der mensen, om voor hen te pleiten en Hij beloofde dat Hij voor hen alles zou doen wat ze ook zouden vragen in Zijn naam, zodat de Vader in de Zoon verheerlijkt zou worden. "Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen."

Plechtige belofte voor de nooddriftige en de bedroefde. Toen de Geest naderhand over de discipelen kwam, volgden wonderbare resultaten door de gave die Christus hen zo net beloofd had. Hij vervolgde: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden ... (Johannes 14:15-20).

Jezus was de leraar en raadgever van Zijn discipelen geweest en hun medelevende vriend. Nu Hij op het punt stond hen te verlaten, verzekerde Hij hen dat Hij hen niet aan hun lot zou overlaten, maar hen zou bekleden met kracht en hun Vriend en Advocaat zou zijn bij de Vader, om elk verzoek dat zij in de naam van Zijn Zoon zouden indienen, bij de Vader te brengen. Hij beloofde hen een Trooster als zijn persoonlijke aanwezigheid van hen zou worden weggenomen. De discipelen konden toen de volle reikwijdte van de Meesters woorden niet begrijpen, maar naderhand, in hun geloofservaring, koesterden zij die kostbare belofte en brachten hun verzoeken bij de Vader in de naam van Jezus.

Die belofte van Jezus aan Zijn discipelen was voor een ieder die zich zou verenigen met de voorwaarden van Christus, tot aan het eind der tijden. God is alomtegenwoordig en de mens kan sterk zijn in het bereiken van zijn doel, omdat hij de belofte heeft van goddelijke hulp in elke nood. Gods macht is verborgen voor de ongelovigen. Zijn wegen en doelen worden door hen niet begrepen. "De wereld kent Hem niet." Maar de machtige overwinningen worden verkregen door de gebeden van de gehoorzame kinderen van God, die ze in de naam van Jezus opzenden. Het geheim van succes van het volk van God is de verbinding met Hem in gebed en de nederige gehoorzaamheid aan Zijn voorschriften. Jezus drong er bij Zijn discipelen op aan dat het noodzakelijk was de geboden die Hij hen gegeven had te gehoorzamen als zij in Zijn liefde wilden blijven. De troost die beloofd was aan Zijn volgelingen was op grond van deze voorwaarde.

=ST Jan 17, 1878, al. 7-9; ST 12-7-91, 5-7-96

Les 12: 15-21 maart 2008 - Missie en Opdracht

Kom, zend het woord rond. Kom allen aan de kant, een ketting van levende stemmen, die met vereende krachten, vastbesloten zich over de hele wereld spant. De hele kerk moet ontwaken uit de dood als uit een sluimering en zeggen: "Kom" en handelen naar wat ze belijdt: Kom. -1888 857

Sabbat 15-3 (Er staat geschreven; Lukas 24:46)

Er zijn zo velen die boven de eenvoud van Christus uitgaan, denkend dat zij een groot werk moeten doen om in Gods werk te staan. Dingen van tijdige aard leggen beslag op hun tijd en gedachten, in plaats van eeuwige zaken. Vermoeid met de zorgen die hun gedachten afleiden van geestelijke dingen, vragen zij zichzelf constant de vraag: Hoe kan ik tijd vinden om te studeren en het woord van God in praktijk brengen?" Christus is bekend met de moeilijkheden die elke ziel heeft en Hij zegt: "Blijf in mij en Ik in u" ... (Joh.15:4,5)

Onze eerste en hoogste plicht is om te weten dat wij in Christus zijn. Hij moet het werk doen, maar wij moeten zoeken naar wat God gezegd heeft en ons leven overgeven aan Zijn leiding. Als we de geest hebben van een inwonende Christus, zal alles een ander perspectief aannemen. De Verlosser alleen kan ons de rust en vrede geven die wij nodig hebben en elke uitnodiging die Hij geeft om de Heer te zoeken, is een oproep om in Hem te blijven. Het is een uitnodiging om niet alleen tot Hem te komen, maar om in Hem te blijven.

Het doel van Christus om Zijn discipelen deze gelijkenis voor te houden was om hen te wijzen op de noodzaak om een hoogstaand moreel besef te hebben. Hij verlangde ernaar om in hen een verlangen op te wekken voor de Heilige Geest. Hij vermaande hen voor hun traagheid in het begrijpen, want vele waarheden vonden bij hen geen ingang vanwege hun gebrek aan geestelijke fijngevoeligheid. Na Zijn opstanding zei Hij tegen hen: "Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden. Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen, en Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem. Gij zijt getuigen van deze dingen." (Lukas 24:44-48)

De Bijbel werd als het ware een nieuw boek voor de discipelen, met oneindige waardevolle instructies. Zij zagen dat de dingen die hadden plaatsgevonden in het lijden en sterven van hun geliefde Meester een vervulling waren van profetie.

=RH Sept 18, 1900, al.6-8; 1888 856-859; 2SAT 99-101

Vrijdag 14/3 (Die gezegende Hoop; Titus 2:13)

Mijn ziel roept luid tot God vanwege de honger voor de openbaring van Zijn waarheid. O, dat ik het geloof mag hebben dat de kostbare beloften die de Heer aan ieder die Hem gehoorzaamt wil geven, vastgrijpt en in het licht mag wandelen zoals Hij in het licht is. Als het niet voor de grote vernedering en goedheid van God was, zou er geen hoop zijn voor onze zielen. Ik dank God elke dag voor het grote plan van Verlossing. Iedereen die wil, mag komen en gered worden. We kunnen kracht van de Verlosser der mensen ontvangen, die ons meer dan overwinnaars zal maken. Het is onze plicht om luiheid te overwinnen en op te houden met te spreken over onze onmacht en onze zwakheid, maar onze gedachten, ziel en lichaam in te zetten om onze verlossing te bewerken met vrezen en beven. Geef geen uiting meer aan twijfel, maar overdenk de onmetelijke liefde van Jezus ...

Laat ons beslag leggen op de gezegende hoop dat aan ons is openbaard in het evangelie. We mogen het plan van verlossing dag na dag en uur na uur overdenken totdat wij zullen zien zoals wij worden gezien en kennen zoals wij gekend zijn, en toch oneindigheid zullen vinden. ... Als we wandelen in het licht, zal ons licht voortdurend feller schijnen en hoe meer licht we ontvangen, hoe meer licht we op het pad van anderen zullen schijnen

Christus bad tot Zijn Vader voor Zijn discipelen en zei: "Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid." Als dit gebed in ons weerklinkt, moeten we een dagelijkse ervaring met de goddelijke dingen hebben. Jezus heeft het oneindige offer gebracht zodat wij ons leven mogen bouwen in reine, heilige, en oprechte daden en mogen worden tot een heilige tempel voor God. We kunnen ons niet veroorloven om onze gedachten te laten dwalen op dingen van minder waarde. We bouwen voor tijd en eeuwigheid. We moeten de lieflijkheid van Christus koesteren. We naderen het einde van de aardse geschiedenis en we moeten arbeiders samen met God zijn tot het einde der tijd. We moeten ons werk trouw doen, en leven en vitaliteit brengen in de gemeente van Christus.

Jezus heeft bij zichzelf een plechtige eed gedaan om oneindig, veel meer voor ons te doen dan wij zouden kunnen vragen en beseffen. De hemel is alles waard. Als wij de eeuwige beloning ontvangen, winnen we alles; en als we het verliezen, verliezen we alles.
=RH Oct 30, 1888, al. 10-11,13; TMK 129; LHU 211; TM 516-520; UL 150; RH 4-7-91; TM 518, 519

Verdere studie? Read The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 415-417, 426-441, 746-750; Ellen G. White, The Desire of Ages, pp. 333-341, 377-382, 410-425, 795-801, 8817 885; Christ's Object Lessons, p. 40; The Great Controversy, pp. 349, 350.

Vrijdag 11/1 (Jezus Verheffen; Johannes 3:33)

Onze Verlosser noemde Johannes de Doper de grootste profeet. Wat een verschil zien we tussen het taalgebruik van deze man van God en velen die belijden predikers van het kruis te zijn. Toen hem werd gevraagd of hij de Christus was, verklaarde Johannes zichzelf onwaardig om de veters van de sandalen van zijn Meester los te maken. Toen zijn discipelen kwamen met de klacht dat de aandacht van de mensen gericht werd op de nieuwe Leraar, herinnerde Johannes hen eraan dat hij slechts aanspraak kon maken de voorbode van de Beloofde te zijn. Aan Christus, de bruidegom, kwam de eerste plaats van de afhankelijkheid van Zijn volk toe. (Johannes 3:29-31,33).

Toen de Farizeeën en Sadduceeën bijeendrongen om door Johannes gedoopt te worden, sprak die vreesloze prediker der gerechtigheid hen toe: "Adderengebroid, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan? Brengt dan vrucht voort, die aan de bekering beantwoordt." Deze mannen werden door verkeerde motieven gedreven om tot Johannes te komen. Zij waren mannen van vergiftigde principes en corrupte handelingen. Toch hadden zij geen benul van hun ware situatie. Vervuld met trots en ambities, aarzelden ze niet om elk middel te gebruiken om zichzelf te verheffen en hun invloed op het volk te verstevigen . . .

De waarschuwing van de profeet is toepasbaar op velen in onze tijd. Zij kunnen de heldere en overtuigende argumenten die de waarheid ondersteunen, niet weerleggen, maar ze accepteren de menselijke redeneringen boven de goddelijke openbaring. Zij hebben geen waar besef van hun situatie als zondaars en tonen geen waar gebrokenheid van harten. Net als de Farizeeën voelen zij het als een grote vernedering om de waarheid (van een mindere) te accepteren.

Niemand is verder van het koninkrijk des hemels dan de zelf gerechtvaardigde formalisten, vervuld als zij zijn met trots voor dat wat zij zelf bereikt hebben, terwijl zij volkomen verlaten zijn van de geest van Christus; terwijl nijd en jaloezie of de liefde voor lof en populariteit hen beheerst. Zij behoren tot dezelfde klasse die Johannes aansprak als adderengebroid, en kinderen des doods . . .

Uiterlijke vormen kunnen ons niet reinigen; geen enkele inzegening, toegediend door de heiligste mannen, kan de plaats innemen van de doop met de Heilige Geest. De Geest van God moet zijn werk doen in het hart. Iedereen die zijn herscheppende kracht niet heeft ervaren is als kaf tussen het koren. Onze heer heeft de wan in Zijn hand en Hij zal de dorsvloer grondig reinigen. In de toekomstige dagen zal Hij onderscheid maken "tussen wie God dient, en wie Hem niet dient."
=DA 622, 246-249, 178

Verdere studie? Read The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 432, 433, 582-585, 932, 1022, 1023; Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 442.

Les 3: 12-18 januari 2008 Geroepen tot Discipelschap door Jezus

Christus heeft zijn discipelen als zijn architecten aangesteld. Zij moesten het fundament van Zijn gemeente leggen. Hij opende de deuren naar de wereld voor hen en gebod hen die binnen te gaan en het evangelie te verkondigen. Hij legde op hen en op allen die na hen zouden komen als zijn predikers, de taak om Zijn evangelie van generatie op generatie en eeuw na eeuw over te brengen. =RH Oct 27, 1910, al. 3

Sabbat 12/1 (Waar Geloof; Hebreeën 11:1)

Om tot Christus te komen moet er een mate van geloof zijn. We moeten hem een plaats geven in ons dagelijks leven, dan zullen we vrede en vreugde hebben en zullen we ervaren wat het woord betekent: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde." Ons geloof moet op die belofte gegrond zijn, opdat we in de liefde van Jezus blijven. Jezus zei: "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde."

Geloof werkt door liefde en het reinigt de ziel. Door het geloof krijgt de Heilige Geest toegang tot het hart en scheidt daarin heiligheid. De mens kan geen werktuig worden dat het werk van Christus doet tenzij hij in gemeenschap met God komt door de inwerking van de Heilige geest. We kunnen alleen geschikt gemaakt worden voor de hemel als ons karakter hervormd is. We moeten daarvoor de gerechtigheid van Christus als onze verdienste ontvangen, als wij toegang tot de Vader willen hebben. We moeten deelhebben aan de goddelijke natuur, losgerukt van de zonde die in de wereld heerst door de begeerte. We moeten elke dag hervormd worden door de invloed van de Heilige Geest, want het is het werk van de Heilige Geest die onze voorkeuren verheft, het hart heiligt, de gehele mens veredelt door de ziel in contact te brengen met de onmetelijke liefde van Christus.

We moeten op Christus zien en door aanschouwen worden wij veranderd. We moeten tot Hem komen als tot een open en onuitputtelijke fontein, waaruit we keer op keer mogen drinken en altijd een nieuwe voorraad mogen vinden. We moeten reageren op de aantrekkingskracht van Zijn liefde, ons voeden aan het Brood des levens die van de hemel is nedergedaald, drinken van het water des levens dat vloeit van de troon van God. Kijk niet naar beneden, alsof u gekluisterd bent aan de aarde. Onderwerp uw geloof niet aan een voortdurend onderzoek, telkens weer de dingen oprakelend, alsof u een bloem uitrukt om te kijken of er wortels aan de plant zijn. Geloof groeit onmerkbaar en wanneer de vijand zijn machten tegen u in stelling brengt en u in een kritische positie brengt, weet dan dat de engelen van God om u heen zijn en dat u hulp uit de hoge mag verwachten. Want uw gebeden zullen beantwoord worden in het heetst van de strijd. Als u waar geloof hebt, zult u God, van wie alle zegeningen komen, prijzen en wanneer u dat doet zult u zich meer en meer realiseren hoe groot zijn zegeningen zijn.

=BEcho Feb 15, 1893, al. 4-6; ST 3-24-90, 3-31-90; RH 5-19-91; 9T 272-274; HP 104.

Donderdag 13 maart (Discipelschap en Getuigen; 1 Korinthiërs 3:9)

Wij zijn niet enkel gemaakt om onszelf te behagen, om onze gedachten, onze lofzangen, onze gaven en offers op onszelf te richten. Als we de mogelijkheid hebben, moeten wij goed doen aan iedereen en in het bijzonder aan diegenen die in het gezin van geloof zijn. De armen en lijdenden die in Jezus Christus geloven hebben het eerste recht op onze gedachten en pastorale zorg. Zij hebben het eerste recht op woorden van troost en gaven van bemoediging. Het is de plicht van een christen om hen te helpen om Christus' wil, om goede werken te doen in de naam en voor de liefde van Jezus aan liefhebbende zielen voor wie Christus gestorven is. Op de laatste grote dag wanneer over elke zaak besloten wordt voor eeuwig leven of eeuwige dood, zal dat wat gedaan is om te zegenen of de lijdende mensdom te vervloeken geregistreerd staan als gedaan aan Christus zelf. De Zoon van God heeft zijn aandacht gericht op de lijdende mensheid...

De Geest van God werkt door zielen op de binnenwegen en hoofdwegen en stegen en de menselijke dienstknecht moet samenwerken met de goddelijke intelligentie in het redden van zielen van mensen. De Heer zou het licht laten doordringen naar plaatsen waar mensen wonen zoals Cornelius, die God vrezen en liefhebben en wiens gebeden en aalmoezen als een gedenksteen voor Gods aangezicht staan. De kostbare waarheid van deze laatste dagen is om deze zielen te bereiken zodat zij het leger van werkers zullen versterken en het licht voort laten schijnen uit hun gezinnen naar de huizen van anderen die in de duisternis van dwaling leven. Er zijn velen in de wereld die leven met al het licht wat zij hebben en God naar beste kunnen dienen, maar in het bestuderen van de geschriften erachter komen dat er werk te doen is voor hen en voor hun naasten. Ze worstelen om geestelijke kracht te verkrijgen, maar zij beginnen pas net een glimp te zien van het grotere licht. Zij bidden met tranen in hun ogen dat God hen het grotere licht zal geven welke zij door geloof van verre waarnemen, welke hun bruikbaarheid zal vergroten...

Het reddingsplan is een wonderbaarlijke wetenschap en het is een onschatbaar voorrecht en eer om samen te mogen werken met Christus in het prachtige plan om zielen van mensen te redden. Dit is de grootste eer die een mens gegeven kan worden en wanneer er woorden uit de hemel komen, die het volgende verkondigen: "U bent werkers samen met God, medewerkers met Jezus Christus in de hervorming van karakters, partners in het grote bedrijf, dat handel drijft met de goederen van de Heer." U wordt onmetelijk geëerd door God.

=HM Dec 1, 1894, al. 2,6,9; RH 8-23-81; Ph019 13-15)

Woensdag 12 maart (Lessen van Angst; 1 Johannes 4:18)

Geloof neemt God op Zijn woord en vraagt niet om de betekenis te begrijpen van de gebeurtenissen die komen gaan. Maar er zijn velen die een klein geloof hebben. Zij zijn altijd bang en in problemen. Elke dag worden zij omringd door de tekenen van Gods liefde, elke dag genieten ze van de geschenken van zijn voorzienigheid, maar zij gaan voorbij aan deze zegeningen. En de moeilijkheden waarmee zij te maken krijgen leiden hen niet naar God, maar scheiden hen juist van Hem, door geprikkelde onrust en geklaag.

Doen zij goed door zo ongelovig te zijn? Jezus is hun vriend. De hele hemel is geïnteresseerd in hun welzijn en hun angst en geklaag doet de Heilige Geest verdriet. Wij moeten niet geloven omdat wij zien of voelen dat God ons hoort. We moeten zijn beloften geloven. Wanneer we tot Hem komen in geloof, moeten wij er zeker van zijn dat elke smeekbede ingang vindt in het hart van Christus. Wanneer we hebben gevraagd om zijn zegeningen moeten we geloven dat wij deze zullen ontvangen en Hem danken dat we het gekregen hebben. Dan moeten wij beginnen met onze plichten te vervullen in de zekerheid dat de zegen gestuurd zal worden wanneer we deze het hardst nodig hebben. Wanneer we geleerd hebben om dit te doen, zullen we weten dat onze gebeden beantwoord worden. God zal voor ons "oneindig veel meer," "volgens de rijkdom van zijn heerlijkheid" en "het werk van zijn machtige kracht" doen (Efeziërs 3:20, 16:19).

Vaak is het christelijk leven omringd door gevaren en het werk lijkt moeilijk verricht te kunnen worden. De verbeelding dreigt met ondergang en slavernij en uiteindelijk dood. Maar de stem van God spreekt duidelijk: "Ga voort." Laat ons de bevelen gehoorzamen, zelfs als wij niet door de duisternis heen kunnen zien. De obstakels die ons pad hinderen zullen nooit verdwijnen voor een aarzelende, twijfelende geest. Zij die gehoorzaamheid uitstellen tot elke onzekerheid verdwenen is en zij geen risico's van falen of verlies meer zien, zullen nooit gehoorzamen. Geloof kijkt verder dan de moeilijkheden en legt beslag op de onzichtbare Alomtegenwoordigheid en daarom kan het niet in verwarring worden gebracht. Geloof is de handgreep van Christus in elke nood.

De werker voor God heeft een sterk geloof nodig. Verschijningen mogen weerzinwekkend lijken, maar in de donkerste uren is er licht op komst. De kracht van hen die, in geloof God liefhebben en dienen, zullen dag aan dag vernieuwd worden. Het begrijpen van de Oneindige staat hen ten dienste, zodat zij, wanneer zij Zijn plannen uitvoeren, niet zullen falen. Laat deze werkers hun vertrouwen van het begin tot aan het einde vasthouden, zich herinnerend dat het licht van Gods waarheid schijnt in de duisternis die onze wereld omhult.

=YI 1-4-98; RH 5-4-05; 2MCP 477; SD 193; GW 261-263

Zondag 13/1 (De Eerste Roeping; Johannes 1:35-51)

Door deze eerste discipelen werd het fundament van de gemeente gelegd door persoonlijke inspanning. Johannes heeft eerst twee discipelen op Christus gewezen. Daarna heeft een van deze een broer gevonden en die tot Christus gebracht. Daarna roept Hij Filippus om Hem te volgen en ging Hij op zoek naar Nathanaël. Hierin zien wij een aanschouwelijke les voor al de volgelingen van Christus. Het leert ons de belangrijkheid van persoonlijke inspanning om een directe oproep te doen aan familie, vrienden en kennissen ... In de wijngaard van de Heer is er voldoende werk voor iedereen en onzelfzuchtige, geïnteresseerde, gelovige werkers zullen ruim delen in Zijn genade en de beloning die hierna komt. Geloof wordt getoond door goede werken en moed en hoop zijn in overeenstemming met het getoonde geloof. De reden waarom vele belijdende volgelingen van Christus geen heldere en levende ervaringen hebben is omdat ze niets doen om die te ontvangen. Als zij aandeel zouden hebben in het werk dat God hen gegeven heeft, zou hun geloof toenemen en zij zouden groeien in hun geestelijk leven.

Jezus was blij met het oprechte geloof van Nathanaël die naar geen groter bewijs vroeg dan de weinige woorden die Hij gesproken had. En Hij keek met genoegen uit naar het werk dat Hij zou doen om de verdrukten te verlossen, de zieken te genezen en van de banden van de satan te bevrijden. Met het zicht op deze zegeningen die Christus kwam brengen, zei Hij in bijzijn van de andere discipelen tegen Nathanaël: "Hierna zult gij de hemelen geopend zien en de engelen van God opstijgen en nederdalen op de Zoon des Mensen." (in KJV)

Christus zei in feite: "Op de oevers van de Jordaan hebt u de hemelen zien openen en de Geest als een duif op Mij zien neerdalen. Dat tafereel aan de Jordaan was slechts een bewijs dat Ik de Zoon van God ben. Als u daarom in mij gelooft, zal uw geloof verfrist worden en u zult de hemelen zullen zich opnieuw openen en nooit meer sluiten. Ik heb ze voor u geopend en de engelen van God, die met Mij verenigd zijn in het werk van verzoening van de aarde met de hemel, en die de gelovigen verenigen met de Vader, zult u zien nederdalen en zegeningen van hoop, moed, gezondheid en leven zien overbrengen aan de mensenkinderen."

De engelen van God bewegen zich af en aan tussen hemel en aarde. Al de wonderen die Christus deed voor de vermoeiden en lijdenden waren door de kracht van God en door de dienstbaarheid van de engelen.
=RH Jan 21, 1873, al. 13-16; RH 10-8-89; 2SP 63-69.

Maandag 14/1 (De Eerste Roeping van Matteüs en Markus; Matteüs 4:18-22; Markus 1:16-20)

Aan God danken we alles wat we hebben en zijn. In Hem leven en bewegen we en hebben we ons bestaan. We worden door Hem niet vergeten. In Zijn boek heeft elk mens een bladzijde waarop zijn hele geschiedenis geschreven staat. Constant en onvermoeibaar werkt God voor ons geluk. De schatten die Hij in ons bereik heeft geplaatst zijn ontelbaar. "De Here is voor allen goed, en zijn barmhartigheid is over al zijn werken. . Gij doet uw hand open en verzadigt met welbehagen al wat leeft" Psalm 145:9, 16. Hij is de Vader der genade en de God onzer troost. De aarde is vol van Zijn goedheid. De schepping verkondigt met miljarden stemmen het geduld, de liefde en het medelijden van de Almachtige...

Het eerste dat we moeten doen is onszelf geven aan de Heer. Het leven, met al haar gaven en voorrechten, is Gods gave. Laten we onszelf eraan herinneren dat het van God komt en het moet Hem geheel gewijd zijn. Laten we net als Paulus zeggen: "Ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis ..." Filippenzen 3:8 ev.

Wanneer we onszelf aan God hebben gegeven, zullen we gewillig zijn om Hem terug te geven wat Hij ons gegeven heeft. Alles wat we hebben en zijn moet aan de voeten van Christus gelegd worden. We zijn gekocht voor een prijs die niet te schatten is en we zouden het een voorrecht moeten vinden om samen met God te werken in de verloochening van onszelf, door het geven van onze aardse bezittingen om het voor hen die in de duisternis van de zonde leven, mogelijk te maken om de waarheid te horen. Elke ziel die gered is, is meer waard dat de wereld, want hij is gered voor het eeuwige leven. Zij die hun middelen investeren in dit werk, verdubbelen hun talenten.

Of we nu wel of niet onze gedachten, ziel en krachten aan God geven, het behoort Hem toe. God spreekt tot elk mens en zegt: Ik maak aanspraak op u. Geef mij uw ijver, uw capaciteiten, uw energie en uw middelen." Hij heeft het recht dat van u te vragen, want wij zijn van Hem, verlost uit de dienst van de zonde door Zijn eindeloze liefde en de verschrikking van de kruis van Calvarie. Wij dienen op geen enkele manier onze krachten aan onszelf te wijden. Dag aan dag moeten we aan de Here geven wat Hij ons heeft toevertrouwd. En we meten Hem niet alleen om tijdelijke zegeningen, maar ook om geestelijke gaven vragen. Hij, die vraagt in geloof en gelooft dat God Zijn woord aan hem gestand zal doen en handelt in overeenstemming met zijn gebeden door Gods wil in alles te doen, zal de rijke zegeningen van omhoog ontvangen. En als hij ontvangt moet hij uitdelen aan hen die hulp nodig hebben.

=ST Jan 2, 1901, al. 2,5-7; RH 3-18-90, 9-14-97, 4-4-12; BEcho 6-11-94, 3-19-94; ST 1-16-93; BTS 10-1-6; OHC 24

Dinsdag 11 maart (Het Zuurdesem der Farizeeërs; Matteüs 16:1-12)

Het teken dat zij vroegen was een wonder - een wonderteken uit de hemel - om hun nieuwsgierigheid te bevredigen. Tekenen werden regelmatig door de profeten gegeven; en als hij de Messias was, redeneerden zij, moest hij iets laten zien om het te bewijzen. Deze wonderen dienden alleen het gemak van de menselijke noden, het genezen van ellende, hadden geen bijzondere betekenis voor hen, want zij keken naar lijden en pijn met harde harten en meedogenloze onverschilligheid. Het helpen van de onderdrukten en lijdenden was een stil verwijt van Christus aan hen, niet alleen voor hun grote onverschilligheid jegens de armen, maar omdat zij zelf de directe oorzaak waren van veel van de ellende die gezien werd ...

Zelfs de slechte Herodes kon de grootsheid van de werken van Christus waarnemen, maar de schriftgeleerden en Farizeeërs konden maar niet overtuigd raken. De werken die zij niet meteen konden verklaren, schreven zij toe aan het werk van de duivel. De Heilige Geest was naar beneden gestuurd om dit volk te zegenen, maar zij barricadeerden de deur van hun hart tegen zijn invloed. Christus wist heel goed dat, hoe sterk en onbetwistbaar het bewijs ook zou zijn dat Hij hen zou geven, zij het niet zouden aannemen. Daarom hield hij vast aan het werk waarvoor Hij gekomen was, zoals besproken in de raadzaal van de hemel, de zieken te genezen en de onderdrukten te verlossen. Hij wist dat hij door dit werk te doen voldoende bewijs gaf van zijn missie aan hen die eerlijk van hart waren...

Wij kunnen een les leren van de zonde van deze mensen.

Tegenwoordig hebben velen hun positie ingenomen aan de kant van ongelof, alsof het een deugd is, een teken van intelligentie om te twijfelen. Omdat het werk van God niet uitgelegd kan worden door het begrensde menselijke begrip, legt satan zijn drogredenen voor aan hen en verstrengelt hen in de mazen van ongelof. Als deze twijfelaars zichzelf zouden toestaan dicht bij God te komen, zou Hij zijn plannen aan hen duidelijk maken, zodat zij het zouden begrijpen.

De positie van dezen die het licht afwijzen, is verwoord door de apostel Paulus: "Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is." De werking van de Geest is dwaasheid voor het onvernieuwde hart; maar voor hen die nederig, leergierig, eerlijk, als een kind zijn en die ernaar verlangen om de wil van de Vader te kennen, is zijn woord verlichtend als de kracht van God tot verlossing. =YI Mar 21, 1901, al. 2,7,9-10; RH 4-30-95, 9-14-97; ST 10-1-96; HM 7-1-97; DA 406-409

Maandag 10 maart (Lessen op zee, vervolg)

Jezus pleitte niet voor één alleen, maar voor al zijn discipelen: “Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn.” Zijn oog doorboorde de donkere sluier van de toekomst en las het levensverhaal van elke zoon en dochter van Adam. Hij voelde de lasten en zorgen van elke ziel die door stormen opgezweept wordt en dat oprechte gebed omvatte naast Zijn levende discipelen ook al Zijn volgelingen tot het einde der tijden. “En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven.” Ja, dat gebed van Christus omvat zelfs ons. We zouden gerust moeten zijn met de gedachte dat wij een grote middelaar hebben in de hemel, die onze smeekbeden aan God voorlegt. “En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige.” In het uur van grootste nood, wanneer ontmoediging de ziel overlaadt, ziet het oplettend oog van Jezus dat wij hulp nodig hebben. Het uur van ‘s mensen diepste nood is het uur van Gods grootste mogelijkheden. Wanneer alle menselijke steun faalt, komt Jezus ons te hulp en Zijn aanwezigheid verbreekt de duisternis en verheft de wolk van somberheid.

In hun kleine boot op het meer van Galilea temidden van storm en duisternis, roeiden de discipelen zo hard als ze konden om de oever te bereiken, maar zonder succes. En terwijl wanhoop hen aangreep, zagen ze Jezus op de met schuim bedekte golven lopen. Zij herkenden de aanwezigheid van Christus eerst niet en hun angst verergerde tot Zijn stem zei: “Ik ben het, wees niet bevreesd!” die hun angst plaats deed maken voor hoop en blijdschap. Zie hoe de arme, vermoeide discipelen hun pogingen gewillig opgaven en volledig vertrouwd in hun Meester.

Deze markante gebeurtenis illustreert de ervaring van de volgelingen van Christus. Hoe vaak trekken wij niet aan die riemen alsof onze eigen kracht en wijsheid voldoende zijn, totdat we merken dat onze pogingen nutteloos zijn. En dan geven we, met trillende handen en falende kracht, het werk aan Jezus en geven toe dat wij niet in staat zijn om het zelf te doen. Onze toegewijde Verlosser heeft met onze zwakheid te doen; en wanneer Hij, in antwoord op de roep van geloof, het werk overneemt dat wij Hem toevertrouwen, hoe makkelijk volbrengt Hij het werk dat voor ons zo moeilijk leek....

Er is behoefte aan gebed, - ernstig, vurig, hartverscheurend gebed, - een gebed dat David bad toen hij uitriep: “Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht,...” (Psalm 42:1; 119:40, 174; 84:2) Dit is de geest van een vurig gebed, zoals werd gebeden door de koninklijke psalmist.
=4T 529-30, 534; DA 379-382; 4T 287-288; 3Red 56-64

Dinsdag 15/1 (De Oproep in Lucas; Lucas 5:1-11)

In het raadsbesluit van de hemel zijn voorzieningen getroffen voor de mens, zodat hij, hoewel een overtreder, niet zou sterven in zijn ongehoorzaamheid, maar door het geloof in Christus als zijn plaatsvervanger en zekerheid, de uitverkorene van God zou worden. Voorbestemd om aangenomen te worden als kinderen van God door Jezus Christus, overeenkomstig de goedheid van Zijn wil. God wil dat elk mens gered wordt en in het geven van Zijn enige Zoon als de losprijs voor de mens, heeft Hij voldoende voorziening getroffen voor de redding van de wereld. Niemand hoeft verloren te gaan, tenzij zij weigeren om als kinderen van God aangenomen te worden door Christus Jezus .

De uitnodiging is aan allen gegeven: “Komt tot mij, allen [niemand is uitgezonderd] die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven.” “O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.” “En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.” Jezus voegt daaraan toe: “En wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.”

Het hart van Christus reikt constant in sympathie uit naar de gevallen mens. Toen Hij op aarde was, was zijn enige missie het redden van zondaren. Hoewel Hij een diepe afkeer had van de zonde, toonde hij de tederste mededogen met de zondaar. Als de berouwvolle zondaar, bewust van zijn schuld en onwaardigheid, tot Christus komt, beseffend dat hij straf verdient, maar vertrouwd op de liefde en de genade van Christus, zal de vergevende liefde van God aan hem geopenbaard worden en vreugdevolle dankbaarheid zal in zijn hart ontspringen voor het oneindige medelijden en liefde van zijn Verlosser. De voorziening voor hem gemaakt in het raadsbesluit van de hemel, voor de grondlegging der wereld, dat Christus de straf voor zijn overtreding op zich zou nemen en Zijn gerechtigheid aan hem zou toedelen, zal hem met verwondering vervullen en liederen van dankbaarheid en aanbidding zullen aan zijn lippen ontsnappen.

Zij die gehoor geven aan de oproep van Christus, zijn door genade van God, uitverkoren om gered te worden als gehoorzame kinderen van God. Aan hen wordt de vrije genade van God getoond, de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad. De Vader deelt Zijn liefde uit aan zijn uitverkoren volk, dat leeft te midden der mensen, omdat zij de gave die Christus voor haar bevrijding heeft betaald met Zijn eigen kostbare bloed, heeft aanvaard. Iedereen die zichzelf wil vernederen als een klein kind, die het woord van God wil ontvangen en gehoorzamen met de eenvoud van een kind, zal tot de uitverkorenen van God behoren.

=Messenger Apr 12, 1893, al.2-5; RH 9-21-86, 1-31-99, 10-22-08; ST 1-2-93; YI 9-1-92; 5T 729-733

Woensdag 16/1 De roeping van Levi Matteüs)

Matteüs “liet alles achter, stond op en volgde Hem.” Er was geen aarzeling, geen vraag, geen gedachte aan de winstgevende zaak die verruild werd voor armoede en moeite. Het was voldoende voor hem dat hij met Jezus zou zijn, dat hij zou mogen luisteren naar Zijn woorden en met Hem zou mogen samenwerken.

De roeping van Matteüs om een van de discipelen van Christus te zijn ontmoette veel afkeuring. Voor een geestelijk leider was het een belediging voor de godsdienstige, sociale en nationale gewoonten om een tollenaar uit te kiezen als een van de naaste vrienden. Bij de tollenaars werd er echter een interesse gewekt. Hun harten werden getrokken naar de goddelijke Leraar. In de vreugde over zijn nieuwe discipelschap, verlangde Matteüs ernaar om zijn vroegere vrienden bij Jezus te brengen. Daarom bereidde hij een feest voor in zijn eigen huis en riep al zijn vrienden en familieleden bij elkaar. Niet alleen waren er de tollenaars, maar vele anderen van twijfelachtige reputatie en zij die afgeschreven waren door hun betere burens, waren uitgenodigd.

Het feest werd gegeven ter ere van Jezus en Hij aarzelde niet om de gastvrijheid aan te nemen. Hij wist heel goed dat dit de aanval van de partij van de Farizeeën zou opwekken en Hem in achtung zou doen dalen bij het volk. Maar geen enkel politiek spel kon Zijn beweegredenen beïnvloeden. Bij Hem betekenden uiterlijke onderscheidingen niets. Wat Hij belangrijk vond was een ziel die dorstte naar het water des levens.

Jezus zat als geëerde gast aan tafel bij de tollenaars en door Zijn sympathie en sociale vriendelijkheid toonde Hij dat hij de waardigheid van de mensen erkende. En de mensen wilden heel graag waardig gevonden worden voor Zijn vertrouwen. In hun dorstige harten vielen Zijn woorden met zegenende, levengevende kracht. Nieuwe impulsen werden opgewekt en de mogelijkheden van een nieuw leven kwam binnen het bereik van deze uitgestotenen van de maatschappij.

Bij zulke gelegenheden, raakten niet weinigen, die Hem niet eerder aannamen dan na zijn hemelvaart, onder de indruk van de leer van de Heiland. Toen de Heilige Geest werd uitgestort en drie duizend bekeerd werden in een dag, waren er onder hen velen die de boodschap voor het eerst hadden gehoord op het feest van de tollenaars en sommigen van hen werden boodschappers van het evangelie.

Voor Matteüs was het voorbeeld van Jezus op het feest een constante les. De verachte tollenaar werd een van de meest toegewijde evangelisten, die in Zijn dienstwerk de voetstappen van de Heer nauw volgde.

=DA 273-274; RH 8-15-99; CC 283; Ph005 27-29; 1MR 202-205

Zondag 9 maart (Lessen op Zee; Markus 4:36-41)

Toen Jezus wakker gemaakt werd om naar de storm te kijken was hij niet verontrust. Er was geen spoor van angst in zijn woorden of zijn blik, omdat er geen angst was in zijn hart. Maar Hij vertrouwde niet op het bezitten van almachtige kracht. Het was niet omdat Hij “de Meester van aarde en zee en lucht” was, dat hij kalm bleef. Die kracht had Hij afgelegd en Hij zei: “Ik kan van Mijzelf niets doen.” Johannes 5:30. Hij vertrouwde op de macht van de Vader. Het was in geloof – geloof in Gods liefde en zorg – dat Jezus rustig kon blijven en de kracht van de woorden die de storm deden liggen, was de kracht van God.

Zoals Jezus rustig bleef door het geloof in de zorg van de Vader, zo mogen wij rustig zijn in de zorg van onze Redder. Als de discipelen op Hem vertrouwd hadden, zouden ze geen angst gehad hebben. Hun angst in die tijd van gevaar bracht hun ongeloof aan het licht. In hun pogingen om zichzelf te redden vergaten ze Jezus; en pas toen ze wanhopig werden en beseften dat zij zelf niets meer konden doen, wendden ze zich tot Hem, zodat Hij hen zou helpen.

Hoe vaak is deze ervaring van de discipelen niet de onze! Wanneer de stormen van verleiding zich bundelen, de bliksemschichten fel oplichten en de golven over ons heen slaan, strijden we in ons eentje met de storm en vergeten we dat er één is die ons kan helpen. We vertrouwen op onze eigen kracht tot alle hoop verloren is en we de dood nabij zijn. Dan herinneren we ons Jezus en als we naar Hem roepen om ons te redden, zullen we niet teleurgesteld worden. Ook al keurt Hij ons ongeloof en zelfvertrouwen bedroeft af, Hij zal nooit verzuimen om ons de hulp te geven die wij nodig hebben. Op het land of op zee, als we de Redder in ons hart hebben is er geen reden om bang te zijn. Levend geloof in de Verlosser zal de zee van het leven kalmeren en ons bevrijden van gevaar op een manier waarvan Hij weet dat die het beste is.

Er zit nog een geestelijke les in dit wonder van het stillen van de storm. Ieders ervaring getuigt van de waarheid van de woorden uit de Schrift: “Maar de goddelozen zijn als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen .. De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede. Jesaja 57:20,21. De zonde heeft onze rust vernietigd. Wanneer we onszelf niet onderwerpen, kunnen we geen rust vinden. De meesterlijke hartstochten van het hart kunnen door geen menselijke kracht getemd worden. We zijn net zo hulpeloos als de discipelen toen zij probeerden de razende storm te kalmeren. Maar Hij die stilte heeft bevolen aan de golven van Galilea, heeft het woord van vrede tegen elk mens gesproken. Hoe zwaar de storm ook is, zij die zich tot Jezus richten met de vraag. “Heer, red ons,” zullen bevrijding vinden. Zijn genade die de ziel verzoent met God, stilt de strijd van menselijke driften en in Zijn liefde is het hart in vrede. “Hij maakte de storm tot een zacht suizen, zodat de golven stil werden...” [Ps. 107:29, 30. Rom. 5:1; Jes. 32:17]

=ST 7-23-96; 2SP 306-310

Er mag geen enkel onderdeel van de waarheid dat bestemd is voor de verlichting en redding van de mens, onlicht blijven; zo mag ook geen enkele daad van genade, medelijden en vriendelijkheid onuitgevoerd blijven. Elke vervolmaking van het heilige karakter is bedoeld om de mens tot steun te zijn in het zielenreddende werk. =HM Dec 1, 1894, al. 11

Sabbat 8 maart (Onze burcht; Matteüs 14:27)

Verdriet en ontmoediging moeten niet gekoesterd worden, want wij hebben een sterke en machtige Leider. Ik denk aan de discipelen in die zware storm; de sterke windstoten en hevige storm beukten op de boot. Ze hadden hun pogingen opgegeven, omdat ze dachten dat het niet te redden was, en terwijl het leek alsof de hongerige golven in gesprek waren met de dood, zien ze midden in de storm een schim op zich aflopen over de met schuim bedekte golven. Deze waarneming dat hen zegen en hoop moest brengen, beangstigde hen. Ze dachten dat het een voorbode van de dood was. Maar een stem wordt temidden van het geraas van de storm gehoord: "Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!"

Hoevelen zijn er niet in deze tijd van gevaar die een zwaar gevecht leveren met een woeste zee! De maan en sterren lijken verborgen door donkere wolken en in vertwijfeling en wanhoop zeggen velen van ons: "Het heeft geen zin; onze pogingen zijn voor niets geweest, we zullen omkomen. We hebben hard gewerkt, maar zonder enige succes..."

Jezus is net zo dicht bij ons temidden van stormen en beproeving als Hij was bij zijn volgelingen midden op het meer van Galilea. Wij moeten kalm, standvastig, vastberaden, onwankelbaar vertrouwen hebben in God. Het is nu de tijd, broeders, om niet van de zijde te wijken van onze Burcht, wat er ook gebeurt. Wij moeten nu een persoonlijke ervaring hebben in het vasthouden aan God. Christus is aan boord van het schip. Geloof dat Christus onze kapitein is, dat Hij niet alleen voor ons zal zorgen, maar ook voor het schip. Satan zal met zijn meesterlijke kracht er alles aan doen om de ziel van God te vervreemden. We horen verschillende stemmen uit elke windstreek, dat onze aandacht niet meer gericht moet zijn op de ware kwestie van deze tijd. Het einde is nabij en laat er geen verwarring van stemmen zijn om sommigen te misleiden en op een dwaalspoor te brengen. Om "vrede, vrede" te roepen tegen deze mensen die lang de stem van de Ware Schepper afgewezen hebben, die lang de Almachtige hebben weerstaan, is hetzelfde als hun geweten sussen en hen leiden naar de dood. Zal een mens in zijn trots zijn eigen bestwil opzij zetten door gedachten te koesteren of daden te doen tegen de wil en Geest van God? Het heeft God behaagd om ons erop te attenderen dat mensen die de stem van de Ware Schepper zouden moeten kennen, de eersten zullen zijn om de stem van een vreemde te accepteren en hem in onveilige, verboden paden te volgen door de koppigheid van hun menselijke natuur. =1888 1000-2; RH 4-7-91; RC 356; CC 2900; OHC 56

Donderdag 17/1 (De Roeping; Hebreëen 11:1)

Christus is het Licht der wereld, de Zon der gerechtigheid. De wereld is door Hem gemaakt, maar Hij kwam tot de zijnen en zij hebben Hem niet gekend. De duisternis van hun zondige harten kon de zegening van het licht van omhoog niet begrijpen. Maar tot Zijn ware volgelingen zegt Christus: "U bent het licht van de wereld." Door hen schijnt het licht van Hem naar de mensheid.

In alle eeuwen heeft de Heer een volk gehad, dat door woord en karakter de aandacht van hun medemensen richtte op de grote thema's die van eeuwigheidswaarde zijn voor de mensheid, terwijl zij zich vasthouden aan de gemeenschap met God. Heiligen en martelaren uit vroegere eeuwen en de discipelen die bevoorrecht waren om de lessen van de lippen van de Jezus te horen, waren heilig en zelfopofferend. Zij werden geliefd en geëerd door God boven velen die in onze dagen belijden discipelen van Christus en leraars van het volk te zijn, niet dat God onderscheid des persoons maakt, niet omdat een helder en feller licht op hen scheen, maar omdat zij standvastig geloofden in de waarheid en het in praktijk brachten in hun dagelijks leven. Deze mannen hebben hun talenten trouw ontwikkeld en God registreerde hen in de boeken als Zijn getrouwe dienstknechten. Zij werden gekend en geëerd door God, omdat ze trouw waren aan het licht dat op hen scheen. Aan degenen rondom hen weerkaatsen zij het licht dat zij ontvingen van het Licht der wereld. Door hun nauwe verbinding met de hemel en hun reine en heilige gesprekken, werden zij kanalen van licht en zegen voor de wereld. Zij wandelden nederig met hun God, zich verheugend, niet in de populariteit en lof van mensen, maar in het licht der waarheid...

Voor deze tijd, schijnt licht van God op Zijn volk en Hij stuurt zijn boodschappers om het licht door te geven aan de wereld. Al het licht dat in de verschillende eeuwen aan de mensenkinderen is gegeven, – in beloften, in profetieën, in waarschuwingen, in getuigenissen en in voorbeeld, – alles, heeft Hij aan deze generatie overhandigd, want in Hem zijn "al de schatten der wijsheid en kennis verborgen." Uit deze bron, wordt constant nieuw licht ontvangen door de christen, hem steeds duidelijker de weg naar de hemel wijzend. Aan hen die het licht niet willen zien, die weigeren in het pad dat het wijst te wandelen, wordt het licht tot duisternis. Maar op het pad van hem die gewillig is om te zien, verlangend om te horen en vurig in het zoeken naar de waarheid zoals die in Jezus gevonden wordt, schijnt het licht met steeds fellere glans. De Heer aanvaart hen die niet alleen gewillig zijn om te horen, maar ook bereid zijn om te gehoorzamen. Hij heeft gezegd: "Gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen." =YI Oct 7, 1897, al. 2-4; RH 7-10-94, 11-29-92; OHC 24

Vrijdag 18/1 (Ons Wachtwoord; Marcus 16:15)

De zendingsofdracht gegeven aan de eerste discipelen is ook gegeven aan hen die in deze laatste dagen in toenemende mate licht uit de hemel hebben ontvangen. "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping." Dit moet ons wachtwoord zijn. In alle naties en stammen en tongen en volken moet de boodschap van de reddende genade weerklinken. Een gekruisigde en opgestane Verlosser moet verhoogd worden bij hen in het thuisland alsook in verre landen die nog niet over de waarheid gehoord hebben. God roept om predikanten, leraren en evangelisten. Van deur tot deur moeten Zijn dienstknechten de evangelieboodschap verkondigen . . .

Niet iedereen kan dezelfde plaats innemen, maar iedereen die zichzelf overgeeft aan de heiligende invloed van de Heilige Geest, zal onder de heerschappij van Christus staan en voor zulke toegewijde mannen en vrouwen heeft God bijzondere voorzieningen getroffen. Hij zal Zijn werk voort laten gaan op verschillende manieren en met verschillende instrumenten. Het is niet alleen de meest getalenteerde, niet alleen hen die hoge, vertrouwde posities innemen, of de hooggeschoolden die de Heer zal gebruiken in het werk van het winnen van zielen. Hij zal velen gebruiken die maar weinig mogelijkheden hebben. Door het gebruik van eenvoudige middelen zal Hij hen die eigendommen en land bezitten tot geloof in de waarheid brengen en dezen zullen Gods rechterhand worden in de vooruitgang van Zijn werk. Het is niet altijd het scherpste talent dat het meest bereikt voor God. De Heer kan door iedereen spreken die toegewijd is in Zijn dienst . . .

Elke hindernis voor de verlossing van zondaren moet verwijderd worden door het openslaan van Gods woord en door de verkondiging van een simpel: "Zo zegt de Here." Waarheid moet schijnen, want duisternis bedekt de aarde en het volk leeft in diepe duisternis. De tijd is gekomen dat het woord van de levende God scherp afgetekend moet staan tegenover onwaarheid. Verkondig de blijde mare: We hebben een Verlosser die Zijn levengegeven heeft, zodat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe. Laat het woord van de Heer een zekerheid worden en hindernissen zullen verwijderd worden die het werk ernstig hebben gehinderd. De alomtegenwoordige Koning der koningen, onze verbondhoudende God verenigt de zachtmoedigheid en zorg van een tedere herder. Niets kan Hem in de weg staan. Zijn macht is absoluut en is een plechtige eed van de zekere vervulling van Zijn beloften aan Zijn volk.

=RH Oct 27, 1910, al. 7-8,13; ST 9-11-93

Verdere Studie? Read Luke 5:1-11; Ellen G. White, *The Desire of Ages*, pp. 132-143; 244-252 (cf. Matt. 9:9; Luke 5:27, 28; John 21:1-11); *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, pp. 352, 739, 909-911.

Vrijdag 7/3 (Een les uit het Verleden; 1 Timoteüs 6:10)

De geschiedenis van Judas toont ons het verdrietig einde van het leven van een man die door God geëerd zou kunnen zijn. Door met Christus samen te werken, niet mechanisch, maar met hart en ziel, had Judas overwinning op over winning kunnen behalen. Hij werd vertrouwd door zijn medediscipelen en door zijn Meester was aan hem een speciaal werk voor de gemeente opgedragen. Hij begreep de Schriften en bij tijden leek hij zelfs een goed onderscheidingsvermogen over de betekenis van het woord van God te bezitten. Hij kon de woorden uit de Oudtestamentische Schriften op een acceptabele manier naar voren brengen. Hij was een goed waarnemer, had een voortreffelijk geheugen en was in staat goed met anderen te communiceren. Hij was een dader des woords en zou genade en kracht van Christus uit kunnen delen als hij het woord tot zijn eigen hart had laten spreken. Door voldoende vertrouwen te bezitten, zou hij, onder de invloed van de Geest, zijn hart kunnen toewijden en zou hij het zegel van de eenheid met Christus hebben ontvangen.

Maar Judas heeft zichzelf tekort gedaan. Hij heeft Christus niet aanvaard als zijn persoonlijke Verlosser. Hij dacht dat zijn karakter de veranderende genade van Christus niet nodig had. In vele opzichten handelde hij als een discipel van Christus. Hij toonde interesse in het werk en op een bepaalde manier geloofde hij ook in Hem. Maar Christus keek dieper dan de oppervlakte. Hij wist dat Judas niet bekeerd was. Hij was geen echte zoon van God. Hij had iets verloren wat hij eens bezat. Hij had nooit de reiniging van ziel en de verandering van karakter, dat onderdeel was van bekering, meegemaakt.

Wetende dat hij verkeerde begeerten had, gaf Christus hem de gelegenheid om vele kostbare lessen te leren. Hij hoorde hoe Christus uitlegde dat iedereen bepaalde principes moest hebben voordat zij in het koninkrijk konden binnengaan. Hem werd elke gelegenheid geboden om Christus te aanvaarden als zijn persoonlijke Verlosser, maar hij weigerde de gave aan te nemen. Hij wilde zijn manier van leven en zijn wil niet overgeven aan Christus. Hij deed niets wat tegengesteld was aan zijn eigen neigingen en daarom kon zijn sterke tegenstrevende geest niet hervormd worden. Terwijl hij van buiten een discipel bleef en in de aanwezigheid van Christus vertoefde, leerde hij zichzelf gedragen alsof hij hoorde bij de Heer.

=RH Oct 5, 1897, al. 1-2,5; RH 8-7-00; DA 716-722; DA 378.

Verdere studie? Read *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, pp. 208-211, 465, 466, 524-529, 595-597, 635, 636, 775, 776, 962, 963, 2020, 2021; Ellen G. White, *The Desire of Ages*, pp. 364-380, 437, 438, 547-551, 559-565, 8098 817; *The Acts of the Apostles*, pp. 539-543.

Donderdag 6/3 (Het Vluchtmodel; Matteüs 26:56)

Toen de discipelen zagen dat Hij zichzelf had overgegeven, waren ze beledigd en zij lieten Hem in de steek en vluchtten. Christus had dit voorzien en in de bovenzaal had Hij voordat het plaatsvond, tegen hen gezegd wat er zou gebeuren en wat zij zouden doen: "Zie, de ure komt en is gekomen, dat gij verstrooid wordt, een ieder naar het zijne en Mij alleen laat. En toch ben Ik niet alleen, want de Vader is met Mij" (Joh 16:32).

Hij werd verraden met een kus en overgeleverd in de handen van zijn vijanden. Hij werd met grote spoed overgebracht naar de rechtzaal van een wereldse rechtbank, om door zondige mannen beschimpt en veroordeeld te worden tot de dood. Daar werd de verheven Zoon van God "gewond om onze overtredingen en geslagen om onze zonden." Hij droeg de vernedering, spot en schandelijke mishandeling, totdat zijn "verschijning zo misvormd en niet meer menselijk was en zijn aanzien niet meer als een zoon des mensen."

Verwonder u, O, hemelen en wees verbaasd, O, aarde! Zie de verdrukker en de verdrukte! Een menigte sluit de Verlosser van de wereld in. Spotternij en gejou werden vermengd met harde bezweringen en godslastering. Zijn arme komaf en nederig leven werden aangevoerd door de ongevoelige bende. Zijn aanspraken dat Hij de Zoon van God was werd in twijfel getrokken door de opperpriesters en ouderlingen en de vulgaire verdachtmakingen en vernederende opmerkingen gingen van mond tot mond. Satan had volledige controle over de gedachten van zijn dienaren. Hij doordrenkte de opperpriesteres en de ouderlingen met religieus fanatisme. Dit brachten zij op hun beurt over op de menigte totdat een corrupte harmonie hen alleen tot een eenheid smeedde, van de hypocriete priesters tot de laagsten van het volk.

Christus de geliefde Zoon van God, werd voorgeleid en het kruis werd op zijn schouders gelegd. Zijn voetstappen naar Calvarie trokken een spoor van bloed. Voortgeduwd door de grote massa van verbitterde vijanden en ongevoelige toeschouwers, werd hij weggeleid om gekruisigd te worden. "Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open" (Jes. 53:7).

O, was er ooit meer leiden en verdriet als dat wat de stervende Verlosser heeft doorstaan! Maar het was niet een fysiek lijden, maar het gevoel van afgescheiden te zijn van God dat de beker zo bitter maakte. Het was geen fysiek lijden dat het leven van Christus zo abrupt heeft beëindigd aan het kruis. Het was de zware last van de zonden van de wereld, die Zijn hart gebroken heeft. De heerlijkheid van de Vader en Zijn ondersteunende aanwezigheid hadden Hem verlaten. Dat was het dat Hem de wanhopige uitroep deed slaken: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?"

=BEcho Aug 15, 1892, al. 6-7,9-10,13; RH 7-12-92; FLB 138; EW 167-173; DA 694-700

Les 4: 19-25 Januari 2008 - Lessen voor toekomstige Discipelen

De vreugde om verlostte zielen te zien, zielen die voor eeuwig verlost zijn, is de beloning voor allen die in de voetstappen treden van Hem die zegt: "Volg mij."
=RH 12 januari 1905

Sabbat 19/1 (De prijs van discipelschap; Lucas 9: 61, 62)

Voordat Christus als mens op aarde kwam, bestond Hij als een afdruk van het wezen van Zijn Vader. Hij achtte het gelijk zijn met God niet als een roof. Toch ontledigde Hij Zichzelf vrijwillig, en nam de gestalte van een dienstknecht aan. Hij was de vleesgeworden God, het licht van de hemel en de aarde. In Hem zijn alle schatten van wijsheid en kennis verborgen. Toch werd Hij in een stal geboren, in Bethlehem in Juda. Hij was de Zoon van Maria, naar men dacht de Zoon van Jozef en Hij groeide op zoals ieder ander kind. Zijn aardse leven was vol zelfverloochening en zelfopoffering. "De vossen hebben holen," zei Hij, "en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen."..

De profetie had voorspeld dat Christus zou verschijnen als een wortel uit dorre aarde. "Hij had gestalte noch luister," schreef Jesaja, "dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht." Dit hoofdstuk zou bestudeerd moeten worden. Het stelt Christus voor als het Lam van God. Diegenen die verheven zijn met trots, wiens zielen gevuld zijn met hoogmoed, zouden op dit beeld van hun Verlosser moeten zien en zich in het stof vernederen...

Denk aan de vernedering van Christus. Hij nam de gevallen, lijdende menselijke natuur op zich, die verlaagd en ontheilgd was door de zonde. Hij nam onze smarten en droeg onze pijn en schande. Hij verdroeg al de verzoeking waar de mens mee geplaagd wordt. Hij verbond menselijkheid met goddelijkheid: een goddelijke geest woonde in een tempel van vlees. Hij verbond zichzelf met die tempel. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond," omdat Hij zich daardoor kon verbinden met de zondige, treurende zonen en dochters van Adam.

De heerlijkheid van Christus was bedekt, zodat de majesteit en schoonheid van zijn uiterlijke verschijning niet het voorwerp van aantrekking zou worden. Hierin is een les voor het hele mensdom. "Voorwaar de mens is in zijn beste toestand geheel en al ijdelheid." Christus kwam zonder uiterlijk vertoon. Toen Hij zichzelf in de toestand van de mens bevond, verootmoedigde Hij zichzelf om te laten zien dat de gevallen mens altijd nederig voor God moet wandelen. Rijkdom, wereldse eer en menselijke grootheid kunnen nooit een ziel redden van de dood. "Op zulken sla Ik acht," zegt de Here, "op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft."

=YI Dec 20, 1900, al.4, 6-8; RH 7-4-12; YI 4-27-09; CC 223; 2SP 202-204, 305-306

Zondag 20/1 (De Schriftgeleerde; Matteüs 8: 19, 20)

De Verlosser van de wereld was van eenvoudige komaf. Hij, de Majesteit van de hemel, de Koning der heerlijkheid vernederde zichzelf door de menselijke staat te aanvaarden en Hij verkoos een leven van armoede en zwoegen. "Voor u werd Hij arm, opdat u door Zijn armoede rijk kunt zijn." Toen er iemand kwam die zei: "Ik zal u volgen, waar gij ook heengaat," antwoordde Jezus hem: "De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen." Hij, de Majesteit des hemels, was afhankelijk van de goedgeefsheid van zijn volgelingen.

Jezus zocht de bewondering of roem van de wereld niet. Hij voerde geen leger aan, Hij heerste niet over een aards koninkrijk. Hij passeerde de rijken en geëerden van de wereld. Hij verbond zich niet met de leiders van de natie. Hij woonde onder de eenvoudigen van de aarde. Voor iedereen die hem zag, was Hij slechts een eenvoudige man met weinig vrienden. Zo trachtte Hij de verkeerde maatstaf voor het beoordelen van de waarde van een mens, te corrigeren. Hij liet zien dat ze niet geschat moesten worden naar hun uiterlijke verschijning. Hun zedelijke waarde wordt niet bepaald door hun wereldse bezittingen, hun eigendommen of bankrekening. Het is het nederige, berouwvolle hart dat waarde heeft bij God. Bij Hem is er geen aanzien des persoons. De eigenschappen die Hij het meest waardeert, zijn reinheid en liefde en deze worden alleen bij de christen gevonden.

Jezus koos zijn discipelen niet uit de geleerde juristen, de bestuurders, de wetgeleerden en Farizeeën. Hij passeerde hen, omdat zij zichzelf goed vonden, zoals velen ook nu, en zij waren trots op hun geleerdheid en positie. Zij zaten vast in hun tradities en bijgeloof, terwijl ze de geboden van mensen leerden. Hij die alle harten kon lezen, koos arme vissers die gewillig waren om onderwezen te worden. Hij gaf hen niet de belofte van een hoog salaris of wereldse eer, maar Hij vertelde hen dat zij samen met Hem deel zouden hebben in zijn lijden. Terwijl Jezus hier op aarde was, at Hij met tollenaars en zondaars en mengde zich onder het gewone volk, niet om laag en aards met hen te worden, maar om hen, door voorbeeld en raad, de juiste beginselen voor te stellen, om hen op te heffen uit hun lage gewoonten en manieren. In dit alles gaf Hij ons een voorbeeld, zodat wij Hem zouden volgen in zijn voetstappen.

Diegenen die door hun godsdienstige ervaring hun harten openen voor Jezus, zullen geen trots koesteren, maar zij zullen voelen dat ze naar God toe verplicht zijn om zendeling te zijn zoals Jezus was. Zij zullen datgene zoeken wat verloren was. Zij zullen niet met Farizeïsche trots en hoogmoed, zichzelf van de mensen afzonderen, maar zij zullen samen met de apostel Paulus voelen dat zij "van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden een schuldenaar" zijn.

=NPU Gleaner 4-6-10; RH 7-4-12, 3-29-87; YI 3-6-02; TMK 100

Woensdag 5/3 (Het Berouwvolle Petrusmodel)

Petrus had nederig met God gewandeld, maar verstopte zichzelf voor Christus. Had hij echt naar goddelijke hulp gezocht, was hij minder zelfverzekerd geweest, had hij naar de lessen van de Heer geluisterd en ze in praktijk gebracht, dan had hij gewaakt in gebed en zijn verlossing met vrezen en beven bewerkstelligd. Als hij zichzelf beter had gekend, dan had de Heer hem goddelijke hulp kunnen geven en dan was er geen reden geweest voor satan om hem te ziften. De vijand kan een nederige leerling van Christus, hij die een gebedsleven voor de Here uitleeft, niet overwinnen. Christus stelt zichzelf voor als een schuilplaats, een uitwijkplaats voor de aanvallen van de slechte. De belofte is gegeven (Jesaja 59:20)...

Satan werd toegestaan om de al te verzekerde Petrus te verleiden zoals hem werd toegestaan dat met Job te doen. Maar toen dat werk was gedaan moest hij afdruipen. Had satan zijn gang kunnen gaan, dan was er geen hoop voor Petrus geweest. Zijn geloof zou compleet schipbreuk hebben geleden. Maar de vijand durfde geen haarbreedte buiten het hem toegewezen gebied te gaan. Er is geen macht in de satans hele legermacht die een ziel die in simpele zekerheid vertrouwt op de wijsheid die van God komt, kan uitschakelen.

Let op de weg die Petrus gegaan is. Zijn val kwam niet plotseling, maar geleidelijk aan. Stap voor stap werd er gezet, totdat de arme, zondige discipel zijn Heer verloochende met gevloek en getier. Hij verloochende de Man van Smarten, die bekend was met verdriet...

Maar Petrus werd niet in zijn hopeloosheid gelaten. De blik die Christus hem gaf bracht een straal van hoop naar de foute discipel. Hij las daarin de woorden: "Petrus, ik vind het zo erg voor jou. Omdat jij spijt hebt en berouw, vergeef ik je." Terwijl de ziel van Petrus door een diepe vernedering ging door de verschrikkelijke strijd met de satanische machten, herinnerde hij zich de woorden van Christus: "Ik heb voor u gebeden" en ze waren voor hem een kostbare zekerheid.

De bezorgdheid van Christus voor Petrus was de oorzaak van zijn herstel. Satan kan niets beginnen tegen de almachtige bemiddeling van Christus. En het gebed dat Christus bad voor Petrus, bidt hij voor iedereen die nederig is en gebroken van hart. Hij is onze Advocaat door middel van de Heilige Geest. Voor de Vader pleit Hij met de kracht en de doelgerichtheid van Zijn belofte. Johannes verklaart: "Indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige."

=YI Dec 15, 1898, al. 4-6,8-9; RH 7-12-92, 12-16-02; BCL 76-78; CC 313; 7MR 200-206; Ed 88-91; 3SP 102-113.

Dinsdag 3/4 (Het Dondermodel; Lukas 9:51-56)

Toen ze tot Jezus kwamen, berichtten zij Hem de woorden van de mensen en vertelden Hem dat zij Hem zelfs een nachtonderkomen geweigerd hadden. Zij dachten dat Hem een grievend onrecht was aangedaan. Ze zagen de Karmel in de verte, waar Elia de valse profeten had afgeslacht en zeiden: "Here, wilt Gij, dat wij zeggen, dat vuur van de hemel zal nederdalen om hen te verteren? Zij waren verbaasd te zien dat hun woorden Christus pijn deden en nog meer toen zij Zijn vermaning hoorden: " Maar Zich omkerende, bestrafte Hij hen, en zeide: Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt. Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden." (SV)

Wat een les is dit voor hen die vol zijn van een religieus vuur en die anderen afwijzen die niet dezelfde opvatting hebben als zij! Wat een vermaning aan hen die snel zijn met een hard oordeel uit te spreken en die een veroordelende geest ten toon spreiden tegenover degenen die ideeën erop na houden die niet in overeenstemming zijn met hun theorieën!

De vermaning gegeven aan Jacobus en Johannes heeft door alle eeuwen heen geklonken. Velen tonen een instrument van satan te zijn door hun medemens te dwingen te geloven zoals zij doen. Zij wensen hen te straffen die, volgens hen Christus oneer aandoen. Ze zeggen dat zij werken voor de waarheid en de vrijheid en zegen dat zij eer brengen aan God, maar als zij hun ijver uitwerken, die pijn veroorzaakt in lichaam en geest van hen die anders zijn dan zij, worden zij gecontroleerd door de vijand van God. Zulke mensen denken dat zij rechtvaardig zijn, maar Christus zegt tegen hen, wat Hij tegen de discipelen zei: "Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt. Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden." Door zo met de Samaritanen te handelen, heeft Christus ons getoond dat hoewel mensen Hem onmiskenbaar haten, Zijn volgelingen geen gedachten van haat en wraak mogen koesteren.

Christus kwam van Zijn hemelse woning om arbeiders te werven die Zijn boodschap moesten doorgeven, om medearbeiders met Hem te zijn in het brengen van Zijn boodschap van genade aan de wereld. Zij moesten de predikers van Zijn genade zijn en hun harten zouden in eenheid moeten kloppen met het hart van Christus. Het zou hun spijs en drank moeten zijn om de wil te willen doen van Hem die hen tot Zijn dienst geroepen heeft. Als Christus in hen blijft, zullen ze door Hem gegrepen zijn. Zij zullen niet langer een gewoon leven in zelfzuchtigheid leven, want Christus zal in hen leven. Zijn karakter zal in hen tot uiting komen. Dan zal de bittere, giftige wortel van zelfzucht uitgerooid worden. Tedere gevoelens, vol van sympathie voor de dwalenden, zal bezit nemen van de man en de vrouw, die gevallen zijn op de Rots, en erdoor verbrijzeld zijn.

=RH Feb 7, 1899, al.6-8,15; ST 1-13-88, 3-21-92; AA 539-545; DA 486-488

Maandag 21/1 (Een anonieme discipel; Matteüs 8:21,22)

"En Hij zeide tot een ander, Volg Mij. Maar deze zeide: Sta mij toe eerst heen te gaan en mijn vader te begraven. Maar Hij zeide tot hem: Laat de doden hun doden begraven: maar ga gij heen en verkondig het Koninkrijk Gods. En weer een ander zeide: Ik zal U volgen, Here, maar laat mij eerst afscheid nemen van mijn huisgenoten. Maar Jezus zeide tot hem: Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods" Lucas 9: 59-62.

Geen aardse banden, geen aardse afwegingen, zouden ook maar voor één moment gewicht in de schaal moeten leggen tegen onze plicht in de zaak en het werk van God. Jezus verbrak zijn verbinding met alles om een verloren wereld te redden; en Hij vraagt van ons een volledige en algehele toewijding. Er moeten offers gebracht worden voor het belang van Gods zaak. Het offer van gevoelens is het pijnlijkst dat van ons gevraagd wordt en toch is het uiteindelijk een klein offer... Er wordt niet van u verwacht dat u in de brandende Afrikaanse woestijn rondloopt, of dat u gevangenschap tegemoet ziet en moeilijkheden ontmoet bij elke stap. Wees voorzichtig hoe u zich uw sympathieën aantrekt en menselijke gevoelens en persoonlijke overwegingen laat vermengen met uw pogingen en werken voor de zaak van God. Hij vraagt onzelfzuchtige en gewillige dienst. U kunt dit geven en toch al uw verplichtingen aan uw familie na komen, maar houdt dit op de tweede plaats.

Sommigen hebben de verzoeking gevoeld om uit het werk te stappen om met hun handen te gaan werken. Ik zag dat als de beschermende hand van God van hun weggenomen zou worden en zij overgegeven zouden worden aan ziekte en dood, zij zouden weten wat moeilijkheden zijn. Het is vreselijk om tegen God te mopperen. Zij bedenken niet dat de weg waarop zij gaan een ruwe, zelfverloochenende, zichzelf kruisigende weg is en dat zij niet moeten verwachten dat alles zo soepel zal verlopen als wanneer zij op de brede weg zijn.

Ik zag dat sommige dienstknechten van God, zelfs predikanten, zo gemakkelijk ontmoedigd zijn, het eigen-ik is zo gemakkelijk gekwetst dat ze zich inbeelden dat ze veronachtzaamd en gekrenkt zijn, terwijl dat niet zo is. Zij denken dat hun deel moeilijk is. Dezen beseffen niet hoe zij zich zouden voelen wanneer de ondersteunende hand van God teruggetrokken zou worden en ze door zielsangst getroffen zouden worden. Zij zouden hun deel dan tien keer zo moeilijk vinden dan daarvoor, toen ze in dienst stonden van het werk van God en beproevingen en ontberingen leden, maar daarbij de goedkeuring van God hadden... De dienstknechten van God moeten de last voor zielen voelen en wenen tussen de voorhof en het altaar, roepende, "spaar uw volk, Here." =GW92 248-249; HS 154-158

Dinsdag 22-1 (De rijke jongeling; Marcus 10:17-23)

Een ieder van ons wordt persoonlijk beproefd zoals de rijke jongeling. God stelt ons op de proef of wij, als rentmeesters, vertrouwd kunnen worden met de eeuwige rijkdommen. Zullen wij doen zoals de jongeling deed, onze greep verstevigen op de schatten die God ons geleend heeft, datgene verkiezen wat het aantrekkelijkste is voor het zelfzuchtige hart en weigeren om onze bezittingen te gebruiken op de manier die God zo duidelijk verwacht? Of zullen wij ons kruis opnemen en onze Heiland volgen op het pad van zelfverloochening?

Miljoenen mensen in de wereld maken de keuze die de jongeling maakte. Zij hebben verstand, maar zij kunnen niet besluiten om eerlijke rentmeesters te zijn van de goederen van de Here. Velen zeggen: "Ik zal mijzelf zegenen en verheerlijken; ik zal geëerd worden als mens boven mijn naasten." Jezus betaalde de prijs voor hun verlossing; voor hen werd Hij arm, zodat zij rijk zouden zijn; en toch, ofschoon zij geheel van Hem afhankelijk zijn voor hun aardse bezittingen, weigeren ze om Zijn wil te doen door liefde te tonen aan hun naasten. Zij zijn niet gewillig om de noden van diegenen die om hen heen zijn te lenigen met de middelen die de Here in hun handen gegeven heeft voor dit doel... Net zoals de jongeling weigeren zij de hemelse schat en kiezen zij dat wat aantrekkelijk is voor henzelf. Door zulke zelfzucht bewijzen zij zichzelf onwaardig voor de eeuwige rijkdommen te zijn. Zij laten zien dat ze ongeschikt zijn voor een plaats in het koninkrijk van God. Als hun toegestaan zou worden om daar binnen te gaan, zouden zij, net zoals de grote afvallige, overal beslag op leggen alsof zij het geschapen hebben en zij zouden de hemel bederven door hun begeerte....

Aan alle mensen, rijk of arm, zijn de gaven van de Here toevertrouwd en niemand is uitgezonderd van het werk van christelijke weldadigheid. Er zullen sommigen zijn die door hun ontrouw, de weldadigheid van God voor zichzelf tot een vloek maken. De zegeningen die opgesloten worden in het dienen van zichzelf, bewerken schade in plaats van weldaad en God zal zijn gaven terug trekken van de ontrouwe rentmeester. Laat ons zorgvuldig de aanwijzingen van God opvolgen in het gebruik van datgene wat Hij ons heeft gegeven. En terwijl wij dat doen, zal hij genade schenken voor elk moment van behoefte, want Hij is bekend met de verlangens van het hart om een verkeerde weg te volgen en met de verzoeken die ons omringen. Laten wij Gods eisen uitvoeren door onze zegeningen te delen met de mensen om ons heen, niet onder dwang, maar omdat Hij ons werkers met Hem heeft gemaakt, voor ons welzijn. Hij heeft bepaald dat wij zijn werk vooruit zullen helpen door een actieve, levende weldadigheid, die als fundament een "zo zegt de Here" heeft. In zijn kracht kunnen wij dit doen, want Hij is in staat om ons alle genade overvloedig te schenken, zodat wij "in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig mogen zijn."

=H Dec 14, 1897, al.6-7, 15; YI 5-20-97, 3-6-02; RH 1-12-05; DA 518-523

Maandag 3/3 (Het Hebzuchtmodel; Johannes 12:1-6)

Maria had haar gave met een dankbaar hart geofferd en Jezus verklaarde haar motieven en rechtvaardigde haar daad. "Laat haar begaan," zei Hij. "Waarom," vroeg Hij "valt gij deze vrouw lastig? Want zij heeft een goede daad aan Mij verricht." Hij rechtvaardigde haar werk tegenover alle aanwezigen omdat zij haar dankbaarheid aan hem toonde doordat Hij haar had verheven uit een leven van schande naar een leven van reinheid en haar leerde in Hem te geloven. Hij zei: "Voor de dag mijner begrafenis heeft zij dit bewaard." De olie die zo heilig bewaard was om het dode lichaam van haar Heer te zalven, goot zij over Zijn hoofd, gelovend dat Hij op het punt stond verheven te worden tot de troon in Jeruzalem. Jezus zou Judas voor schut kunnen hebben gezet bij de andere discipelen vanwege zijn hard oordeel over Maria. Hij zou zijn hypocriet karakter kunnen hebben geopenbaard; Hij kon zij gevoelloosheid voor de armen aan het licht hebben gebracht en zijn verduistering van het geld dat voor hun onderhoud was bestemd. Hij kon de anderen boos op hem hebben gemaakt voor zijn verdrukking van de weduwe, de wees en de huurling, maar Hij hield het echte karakter van Judas verborgen. Hij vernederde hem niet en gaf hem geen excuus voor zijn toekomstig verraad.

Maar hij vermaande zijn discipelen en zei: "De armen hebt gij immers altijd bij u en gij kunt hun weldoen, wanneer gij maar wilt; maar Mij hebt gij niet altijd. Zij heeft gedaan, wat zij kon; van tevoren heeft zij mijn lichaam gezalft voor de begrafenis. Voorwaar, Ik zeg u, overal waar het evangelie verkondigd zal worden, over de gehele wereld, zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden van wat zij gedaan heeft." Jezus keek in de toekomst en sprak met zekerheid over Zijn evangelie: Dat het in de hele wereld gepredikt zou worden. Koninkrijken zouden komen en gaan; de namen van de koningen en veroveraars zouden in vergetelheid raken, maar de herinnering aan de daad van deze vrouw zou onuitwisbaar staan op de bladzijden van de heilsgeschiedenis...

Judas verkocht zijn meester voor een paar zilverstukken. Maria bewees hoe hoog zij haar Verlosser waardeerde toen zij de meest kostbare gave niet te duur achtte voor Hem. Voor Judas had Jezus de waarde van de zilverstukken waarvoor hij Hem verkocht. Zijn kleinzielige ziel heeft het leven van de Zoon van God afgewogen tegen een miezerig geldbedrag.
=ST Oct 9, 1879, al.11-12,15; RH 8-7-00; ST 9-2-86, 12-18-93; 1T 191-195; DA 558-567; 20MR 146-147.

Zondag 2/3 (Het Krachtmodel; Johannes 6:1-15)

Zo gespannen luisterden de mensen naar het woord van de Grote Leraar, dat zij hun fysieke behoeften vergaten. “En de dag begon te dalen; en de twaalven kwamen bij Hem en zeiden tot Hem: Zend de schare weg, opdat zij naar de dorpen en hoeven in de omtrek gaan om onderdak en spijs te vinden, want wij zijn hier in een eenzame plaats” (Lucas 9:12,13). Maar Jezus zag de nood van de mensen. Er waren mannen en vrouwen bij die zwak en hongerig waren en moeders met baby's in hun armen en kinderen die zich aan hun rokken vastklampten. Niets ontging de medelevende Verlosser. Hij zou ze niet zonder eten wegsturen, maar beval: “Geef gij hun te eten.” En bij dat woord werd de schare – “vijf duizend mannen, vrouwen en kinderen niet meegerekend”- gevoed van “vijf gerstekoeken en twee kleine vissen.”

Maar de Heer wilde niet dat het volk Hem zou volgen voor werelds gewin. Het was niet Zijn werk om het heersende kwaad van intense toewijding aan wereldse zaken ten koste van het hemelse aan te aanmoedigen, maar om het te corrigeren. “Werkt niet” zei Hij “om de spijs, die vergaat.” Zij moesten niet al hun door God gegeven krachten besteden aan het veilig stellen van wereldse zaken, die door gebruik vergaan. De aandacht moet ook besteed worden aan dat wat “blijft tot in het eeuwige leven.” “Want wat baat het een mens ... (Markus 8:36,37).

Jezus openbaarde aan de mensen de noodzaak om te weten wat waarheid is. Hij attendeerde hen op de Schrift. Hij leidde hun gedachten naar de wereld hierna, naar de ingang van de hemel, overspoeld met de levende glorie van oneindigheid. Hij leerde hen dat, met het oog op de plechtige realiteit van de eeuwige wereld, de aanspraken van God hun ernstige aandacht zouden moeten hebben; en dit zou hun niet ongeschikt maken voor enig noodzakelijke plicht....

God is voortdurend bezig het karakter te verheffen en er Zijn eigen morele beeld op te drukken. Onze handen en verstand moeten zich vaak bezig houden met de dingen van dit leven, want onze gaven zijn ons gegeven om te gebruiken. Maar onze band met God moet wel gehandhaafd blijven. God, de levende God en Jezus Christus verheugen zich met gezang over de zielen die gevormd en gemaakt worden naar het goddelijke beeld en hemelse engelen kijken met bewondering naar het werk van het verheffen van de gevallen mensheid. In Zijn werk voor ons roept God ons op om met Hem samen te werken door onszelf in het kanaal van licht te plaatsen, zodat wij vernieuwd kunnen worden door het machtige werk van zijn kracht. Het leven is een heilig geschenk dat aan ons beschikbaar is gesteld en het moet gezuiverd worden van alle wereldse zaken, zodat door onze woorden en daden wij mogen getuigen dat God in ons werkt ter zuivering en verheffing.
=YI Nov 4, 1897, al. 4-7; ST 5-10-83, 7-21-98; 2SP 260-266.

Woensdag 23-1 (Nicodemus; Marcus 10: 17-23)

“Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste; en Ik zal het hart van steen uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven; opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden; zij zullen Mij tot een volk en Ik zal u tot een God zijn.” “Zij zullen daar komen en daaruit verwijderen al zijn afschuwelijkheden en al zijn gruwelen.” “Daarom zal Ik u richten, huis Israëls, ieder naar zijn eigen wegen, luidt het woord van de Here Here. Bekeert u en wendt u af van al uw overtredingen...(Eze. 11:18; 18: 30)

Er moet een wedergeboorte zijn, een nieuwe geest door de werking van de Geest van God, die het leven zuivert en het karakter veredelt. Deze verbintenis met God maakt de mens bekwaam voor het heerlijke, hemelse koninkrijk. Geen enkele menselijke uitvinding kan ooit een geneesmiddel voor de menselijke ziel vinden. Door berouw en verootmoediging alleen, een onderwerping aan de goddelijke eisen, kan het werk van genade voltrokken worden...

Niets minder dan een praktische aanvaarding en toepassing van de goddelijke waarheid opent het koninkrijk van God voor de mens. Alleen een zuiver en nederig hart, gehoorzaam en liefdevol, vast in het geloof en de dienst van de Allerhoogste, kan daar binnengaan. Jezus zegt ook dat zoals “Mozes de slang in de woestijn verhoogde, zo moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder, die gelooft in Hem, niet verloren ga maar eeuwig leven hebbe.”

.. Op precies dezelfde manier moet de mens op de Zoon des mensen zien als zijn Verlosser tot eeuwig leven. De mens heeft zich van God afgekeerd door de zonde. Christus bracht zijn goddelijkheid naar de aarde, bekleed met menselijkheid, om de mens te redden uit zijn verloren toestand. De menselijke natuur is slecht en het karakter van de mens moet veranderd worden voordat het in harmonie kan zijn met het zuivere en heilige in Gods onsterfelijke koninkrijk. Deze verandering is de wedergeboorte.

Wanneer de mens door het geloof beslag legt op de liefde van God, wordt hij een nieuw schepsel door Jezus Christus. De wereld is overwonnen, de menselijke natuur is onderworpen en satan is verslagen. In deze belangrijke rede tot Nicodemus, openbaarde Jezus voor deze edele Farizeeër het hele verlossingsplan en zijn opdracht aan de wereld. In geen van zijn volgende redes verklaarde de Heiland zo grondig, stap voor stap, het werk dat gedaan moest worden in het menselijke hart, als hij het koninkrijk van de hemel wilde beërven. Hij koppelde de verlossing van de mens direct aan de liefde van de Vader, die Hem ertoe bracht om Zijn Zoon over te geven in de dood opdat de mens gered zou worden.

=ST Nov 15, 1883, al.12, 14-16; YI 9-2-97; 2SP 126-134; 1888 1446-1449; Ph080 43-47

Donderdag 24-1 (Kuddedieren; Lucas 4: 16-30)

Onze hemelse Vader had de bedoeling om het geloof en de gehoorzaamheid van zijn volk te beproeven en te toetsen. De offers die zij brachten onder de wet waren een type van het Lam van God en illustreerden zijn grote verzoening. Toch waren de Joden zo verblind en misleid door satan dat, toen Christus kwam, naar wie hun slachtoffers en offers heen wezen, zij Hem niet ontvingen. Zij leidden Hem als een Lam naar de slachting.

Dezelfde opstand en haat tegen Christus zal in de harten van de mensen zijn bij zijn wederkomst. Indien de wederkomst van Christus op dezelfde nederige manier zou zijn als zijn eerste komst met Zijn bestraffing van zonde, en aanbeveling van deugd en heiligheid, zou daar waar toen één stem zich verhief en riep Kruisigt Hem! Kruisigt Hem! nu duizenden roepen in deze afvallige tijd. Ontrouw aan Christus als de ware Messias, de Verlosser van de wereld, zal toenemen en zich tot alarmerende proporties uitbreiden vlak voor de wederkomst. Satan heeft niets van zijn vaardigheid en kracht verloren die hij in het verleden heeft uitgeoefend. Hij is nu beter in staat om de mens te misleiden dan bij de eerste komst van Christus.

De Zoon van God zal in deze eeuw feitelijk net zo verworpen en beledigd worden door verdorven mensen die voorgeven dat ze goede mensen zijn, als bij de eerste komst. Satan doet zich nu voor als een engel des lichts om de slechtheid van zijn karakter te verbergen en daardoor ontvangen hij en zijn boze engelen de aanbidding, die alleen God toebehoort, van een verblind en misleid volk. Christus wordt onder de voet gelopen. Deugd en heiligheid worden veracht. Boze engelen fluisteren hun lage, verdorven leer in de oren van mensen en ze zijn verheugd. Hun vleselijke geesten zijn bevredigd. Dat wat van satan en de hel komt, geloven zij als ware het afkomstig van de geesten van doden...

De opdracht van Christus was doordrenkt van nederigheid, medeleven en liefde. Hij was altijd bereid om te luisteren naar, en het verlichten van de ellende van diegenen die tot Hem kwamen.

Menigten droegen de bewijzen van zijn goddelijke kracht in hun eigen leven. Maar velen van hen waren beschaamd over de nederige, maar machtige Leraar, zelfs vlak nadat ze Zijn werk hadden gezien. Omdat de leiders niet in Hem geloofden, waren zij niet gewillig om met Jezus te lijden. Hij was een man van smarten en vertrouwd met ziekte. Er waren maar weinigen die het konden verdragen om beheerst te worden door zijn eenvoudige, zelfverloochenende leven. Zij wensten de eer te genieten die de wereld geeft. Maar velen volgden de Zoon van God en luisterden naar zijn onderricht, smullend van de woorden die zo genadig van zijn lippen vielen. Zijn woorden waren vol betekenis, maar toch zo duidelijk dat de zwakste ze kon begrijpen.

=1Red 60-62; 1Red 54-62

Les 10: 1 7 Maart 2008 - Voorbereiding op Discipelschap

Wanneer de godsdienst van Christus het meest wordt veracht. Wanneer Zijn wet het meest wordt veronachtzaamd, dan moet onze ijver het warmst en onze moed het meest onbevreesd zijn. Onze test van getrouwheid zal zijn te staan in de verdediging van waarheid en rechtvaardigheid wanneer de meerderheid ons verloochent en de strijd des Heren te strijden, wanneer er weinig voorvechters zijn. =RH Jan 11, 1887, al. 2

Sabbat 1/3 (Veilig in Gods Handen; Jeremia 12:5)

De crisis nadert snel. De elkaar snel opvolgende beelden tonen aan dat de tijd voor Gods bezoeken nabij is. Hoewel Hij er een hekel aan heeft om te straffen, zal Hij het niettemin doen en wel heel snel. Zij die in het licht wandelen zullen de tekenen van het naderend onheil zien. Maar zij horen niet stil te zitten, onverschillig wachtend op de ondergang, zich getroostend dat het geloof Gods volk zal beschermen op de dag van Zijn bezoeking. Verre van dat. Zij moeten zich realiseren dat het hun plicht is ijverig te arbeiden om anderen te redden, met een sterk geloof God zoekend voor hulp.

Broeders, het is nu geen tijd om te treuren en te wanhopen, geen tijd om ons over te geven aan twijfel en ongelof. Christus is voor ons niet een Verlosser in het nieuwe graf van Josef, afgedekt met een grote steen en verzegeld met het Romeinse zegel. Wij hebben een Verlosser die uit de dood is opgestaan. Hij is de Koning, de Heer der Heren, die tussen de cherubs zit, en temidden van de strijd en het tumult nog steeds waakt over zijn volk. Hij die in de hemelen regeert, is onze Verlosser. Hij meet elke verzoeking af. Hij bewaakt het vuur van de oven van de test, die iedere ziel moet ondergaan. Wanneer de bolwerken van koningen omver geworpen zullen worden, wanneer de pijlen van Gods toorn de harten van Zijn vijanden zullen doordringen, heeft Zijn volk de zekerheid dat zij veilig is in Zijn armen. Met geduld horen zij hun zielen te bewaren.

De belangrijke toekomst staat ons voor de deur. Het doorstaan van beproevingen en verzoeken, het verrichten van de plichten, zal een groot geloof, veel energie en volharding vergen. Maar wij zullen glorievol overwinnen, want geen enkele wakende, biddende gelovige ziel zal in de methoden van de vijand verstrikt raken. Alles in de hemel is geïnteresseerd in ons welzijn en wacht op onze verzoeken om wijsheid en kracht. Verdorven mannen noch kwaadaardige geesten kunnen het werk van God verhinderen of Zijn aanwezigheid tegengaan bij Zijn volk, als zij met berouwvolle, onderworpen harten hun zonden belijden en wegdoen en in geloof zijn beloften opeisen. Elke tegenstrijdige invloed, openlijk of in het geheim, zal succesvol weerstaan kunnen worden. "Niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de Here der heerscharen." Als de Heer een groep van arbeiders had die volkomen op Hem bouwde, zou Hij een groot werk door hen tot stand kunnen brengen. =RH Jan 11, 1887, al. 8,17,21; RH 1-11-87; BEcho 12-1-92; ST 10-4-83; OHC 326, 327, 64.

Vrijdag 29/2 (Vertrouwen in Beproevingen; 1 Petrus 1:7-9)

Christus bad dat zijn discipelen geheiligd mochten worden door de waarheid. Niet dwaling, maar de waarheid van God heiligt de ziel. Wanneer wij het nederige pad van gehoorzaamheid volgen, laten wij een helder spoor hemelwaarts na voor anderen om in te wandelen. Het is ons voorrecht om een diepere ervaring in de dingen van God te hebben.

Wilt u uw vroegere leven in ogeschouw nemen, wilt u zien waar uw tekortkomingen en fouten zijn geweest, wilt u bedenken dat Jezus leeft om voorbede voor u te doen en u niet te laten wegzinken in ontmoediging? Jezus pleit met Zijn bloed voor de Vader en zegt: "Ik, Ik ben het, die uw overtredingen uitdelg om Mijnenwil en Ik gedenk uw zonden niet." Laat dit de taal van ons hart zijn: "Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, mijn Verlosser en mijn God!" (Jesaja 43:25; Psalm 42:6). Wantrouw de kracht van uw Verlosser om u te redden niet, zelfs niet voor een ogenblik. Val in uw hulpeloosheid aan de voet van het kruis en geloof vandaag nog de belofte van God. Jezus houdt van ons met een liefde die oneindig is. O, wat een liefde, wat een niet te evenaren liefde, heeft Hij getoond voor de mensenkinderen! Jezus verwacht niet van u dat u wacht totdat u uw leven hebt gebeterd. Hij wenst dat u Hem vandaag aanneemt als uw Verlosser. Zeg vandaag: "Hij is mijn en ik ben van Hem. Ik geef mijn ziel in Zijn beheer en Hij zal dat wat ik aan Hem heb toevertrouwd behouden tot die dag. Door het geloof zal Hij me de overwinning geven over de verzoeking van de vijand. Ik zal Zijn verlossing zien. Ik zal zegevieren in God." Denkt u niet dat een taal als deze de vijand van de verzochte ziel zal doen wegvluchten? Satan probeert zichzelf te plaatsen tussen ons en Christus, maar we moeten hem teruggedrijven door in geloof te spreken en door van de kracht van Jezus om ons te redden, te getuigen. . . .

Jezus houdt van u en wanneer er beproevingen in uw leven komen, die zullen zeker komen, moet u vaak gevonden worden in gebed met God. De vijand mag u vertellen dat God u niet zal horen, maar u mag rusten in Zijn belofte dat Hij de gebeden van een berouwvolle ziel zal horen. Laat uw smeekbeden voortdurend opstijgen naar Jezus en geloof dat Hij u hoort en Hij zal u horen en bevrijden van iedere beproeving en verleiding. De apostel zegt: "Opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus; . . . " [1 Petrus 1: 7, 8...] =ST Mar 17, 1890, al. 4,7; RH 7-19-92; MH 253; 2T 593, 594.

Verdure studie? PK 190-203; PP 487-498

Vrijdag 25-1 (Strijd voor het geloof; Judas 3)

God roept zijn werkers op, om in deze eeuw van verziekte vroomheid en verdraaide principes, een gezonde, invloedrijke geestelijkheid te openbaren. Mijn broeders en zusters, dit is wat God van u vraagt. Elke jota van uw invloed moet gebruikt worden aan de kant van Christus. U moet nu dingen bij de juiste naam noemen en vast staan in de verdediging van de waarheid zoals die is in Jezus.

Het past iedere ziel van wie het leven met Christus geborgen is in God, om nu naar voren te treden en te strijden voor het geloof dat eens aan de heiligen is gegeven. De waarheid moet verdedigd worden en het koninkrijk van God moet voortgang vinden zoals het zou zijn indien Christus persoonlijk op deze aarde zou zijn...

Wanneer de Heilige Geest de geest van onze gemeenteleden beheerst, zal er in onze gemeenten een veel hoger niveau in spreken, in dienstwerk, in spiritualiteit zijn, dan nu gezien wordt. De gemeenteleden zullen verfrist worden door het water des levens en de werkers die onder één Hoofd werken, Christus, zullen hun Meester openbaren in geest, in woord en in daad en zij zullen elkaar bemoedigen om voorwaarts te gaan met dit groot afsluitend werk. Er zal een gezonde toename zijn in eenheid en liefde, wat een getuigenis is naar de wereld dat God Zijn Zoon gezonden heeft om te sterven voor de verlossing van zondaars. Goddelijke waarheid zal verhoogd worden; en terwijl het schijnt als een brandende lamp, zullen wij het steeds duidelijker begrijpen.

De toetsende waarheid voor deze tijd is niet het verzinsel van een menselijke geest. Het is van God. Het is ware wijsheid voor diegene die het toepassen. Christus kwam in het vlees zodat wij, door geloof in de waarheid, geheiligd en verlost mogen worden. Laten diegenen die de waarheid in gerechtigheid bewaren opstaan en voorwaarts gaan, geschoeid met de bereidwilligheid van het evangelie des vredes, om de waarheid te verkondigen aan diegenen die het niet kennen. Laten zij rechte sporen trekken met hun voeten, opdat de kreupele niet van de weg afgeleid wordt...

Laat ons groeien in een kennis van de waarheid, terwijl we alle eer en heerlijkheid geven aan Hem die één is met de Vader. Laat ons zeer ernstig zoeken naar de hemelse zalving, de Heilige Geest. Laat ons een zuiver en groeiend christendom hebben, opdat wij tenslotte in de hemelse hoven rechtvaardig verklaard mogen worden in Christus. =PUR 12-17-03

Verdere studie? Lees de SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 365, 366, 456-460, 602-605, 926-934; Ellen G. White, The Desire of Ages, pp. 167-177, 333-341, 518-523.

Aan een ieder die zichzelf zonder enige reserve aan de Here overgeeft in Zijn dienst, wordt kracht gegeven om onmetelijke resultaten te verkrijgen.
=RH Jan 5, 1911, al. 6

Sabbat 26-1 (Vertrouwen op Jezus; Lucas 1: 38)

Als moeders vaker naar Christus zouden gaan, als ze Hem meer ten volle zouden vertrouwen, dan zouden hun lasten lichter zijn en zouden zij rust vinden. Jezus kent de last van iedere moeder. Hij is haar beste vriend in elke nood. Zijn eeuwige armen ondersteunen haar. Die Heiland wiens moeder worstelde met armoede en gebrek, voelt mee met iedere moeder in haar werk en hoort haar vurige gebeden. De Heiland die een lange reis maakte om het bezorgde hart van een Kanaänitische vrouw te verlichten, zal hetzelfde doen voor de bedroefde moeders van nu. Hij die aan de weduwe van Naïm haar enige zoon teruggaf toen deze ten grave werd gedragen, is heden ten dage ontroerd door het verdriet van de rouwende moeder. Hij, die bij het graf van Lazarus weende, vergiffenis schonk aan Maria van Magdala, aan het kruis dacht aan de nood van zijn moeder, na de opstanding verscheen aan de wenende vrouwen en hen tot zijn boodschapsters maakte, is ook nu de beste vriend van de vrouw, bereid om haar te helpen in haar nood als ze op Hem vertrouwt.

Moeders, wees trouw. Raak niet ontmoedigd in uw werk. Spreek met uw kinderen over Christus en bid met en voor hen. Uw woorden zullen in hun harten blijven. Misschien lijkt het alsof ze niet luisteren naar wat u zegt. Zij doen zich onverschillig en lichtzinnig voor, alsof er geen acht geslagen wordt op uw woorden. Maar houd niet op met uw inspanningen voor hen. Uw woorden zijn in hun gedachten. Zij kunnen ze niet vergeten. U hebt het zaad gezaaid. In de toekomst zal het ontkiemen en veel vrucht dragen...

Draag uw kinderen naar de Heiland in de armen van geloof. Smeek de beloften van God voor hen af. De stem van een moeder zal nooit voor niets smeken. Hoogmoed zou u leren om wereldse eer te vragen en aardse grootheid voor uw geliefden. O, maar vraag voor hen een grotere zegen dan dat. Streef naar en grijp voor hen de prijs waarvan alleen de eeuwigheid de waarde kan onthullen

O moeder, u moet een werk van liefde volbrengen. Wordt niet moe en geef niet op. Laat het besef van de betekenis van uw hoge roeping u bezielen om met geduld de wedloop te lopen die voor u ligt. En wanneer u de weg volbracht hebt, zal u de onuitsprekelijke vreugde ten deel vallen om verwelkomd te worden met de woorden: "Wél gedaan, gij goede en getrouwe slaaf; ... ga in tot het feest van uw Heer." En met uw geliefden om u heen, zult u op de berg Sion staan en uw kroon aan de voeten van Jezus werpen, zeggende: Niet aan ons, maar aan Uw naam zij de heerlijkheid.
=BEcho 3-8-97; ST 5-7-96, 1-20-04; DA 97-99

Donderdag 28/2 (Een Wapen dat Overwint; 2 Kronieken 20:1-30)

Waarom zullen we onze stem niet door middel van geestelijke liederen verheffen op onze pelgrimstocht? Waarom niet terugkeren naar ons vurige leven. We doen er goed aan Gods Woord te bestuderen, te overdenken en te bidden. Dan zullen we een geestelijk inzicht hebben om de binnenkamers van de hemelse tempels te onderscheiden. We zullen de tonen van dankzegging opvangen, die gezongen worden door het hemelse koor rondom de troon. Wanneer Sion zal verrijzen en schijnen, zal haar licht ver doordringen en zullen er lofliederen en dankzegging in de samenkomsten van de heiligen gehoord worden. Kleine teleurstellingen en moeilijkheden zullen uit het oog verdwijnen...

De Heer is onze helper. Hij zal ons leiden in alle zaken, als we Hem willen vertrouwen. Een ding is zeker, we moeten geloof hebben in God, - vertrouwen dat Hij de zaken zo zal organiseren, dat het ons in staat zal stellen om succesvol te werken. Niemand heeft tevergeefs op God vertrouwd. Hij stelt hen die zich afhankelijk van Hem stellen nooit teleur. Als we slechts het werk zouden doen dat de Heer zou willen dat we doen, lopend in de voetstappen van Jezus, zouden onze harten heilige harpen worden, waarvan iedere snaar lofprijzing en dankzegging zou voortbrengen ter ere van die Ene die door God gezonden is om de zonden van de wereld weg te nemen.

"En terwijl zij uittrokken, trad Josafat naar voren en zeide: Luistert naar mij, Juda en inwoners van Jeruzalem, geloof in de HERE, uw God, en gij zult bevestigd worden, gelooft in zijn profeten en gij zult voorspoedig zijn. Na het volk te hebben geraadpleegd, stelde hij mannen op, die de HERE een lied zongen en Hem loofden in heilige feestdos, terwijl zij voor de gewapenden uittrokken en zeiden: Looft de HERE, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid." Ze prezen God voor de overwinning en vier dagen daarna keerde het leger naar Jeruzalem terug, beladen met de buit van hun vijanden, lofliederen zingend over de behaalde overwinning...

Het is ons voorrecht om onze harten te openen en de zonneshijn van Christus' tegenwoordigheid binnen te laten. Mijn broeder, mijn zuster, aanschouw het licht. Kom in werkelijk, persoonlijk contact met Christus, zodat u een invloed mag uitoefenen die verheffend en opwekkend is. Laat uw geloof sterk en rein en standvastig zijn. Laat dankbaarheid tot God uw harten vervullen. Wanneer u opstaat in de morgen, kniel bij uw bed en vraag God u kracht te geven om de taken van die dag te vervullen en om haar verzoeken tegemoet te treden. Vraag Hem om u te helpen om in uw werk het beminlijk karakter van Christus te openbaren. Vraag Hem om u te helpen om woorden te spreken die de mensen rondom u zullen inspireren met hoop en moed en u dichter bij de Verlosser zullen trekken.

=RH 5-19-96, 5-5-10; PK 198-203; CC 218; LHU 332

Woensdag 27/2 (Een getuige die overtuigd: Handelingen 16:16-34)

Het leven is een leerschool. Terwijl hij op aarde is, zal de christen vijandige invloeden tegenkomen. Er zullen uitdagingen komen om het karakter te toetsen en het is door deze situaties in de juiste geest te ondergaan, dat de christelijke deugden worden ontwikkeld. De standaard waaraan we moeten voldoen, als we kinderen van God willen zijn, rein, heilig en onbevuild, is hoog. Maar hoe kunnen we dit niveau bereiken als er geen problemen zijn om te overkomen, hindernissen te overwinnen, niets om geduld en volharding door te ontwikkelen? Beproevingen zij niet de kleinste zegeningen die wij ontvangen. Ze zijn er om ons te sterken tot vastbeslotenheid om te slagen. In plaats van hun toe te staan ons te hinderen, te onderdrukken en ons te vernietigen, moeten we ze gebruiken als Gods middelen om ons in staat te stellen om de overwinning over het eigen-ik te behalen. . . .

Wanneer we in verwarring zijn en problemen hebben, zouden we er goed aan doen om te overdenken hoeveel onze zaligheid de God des hemels heeft gekost. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." We doen er goed aan een ernstige studie te maken van het leven van Christus. De enig geboren Zoon van God stemde erin toe om de hemelse hoven te verlaten om te komen wonen met ondankbare mensen, die Zijn goedgunstige genadegaven weigerden. Hij stemde toe om een leven van armoede te leiden en te lijden en verzoeken te doorstaan. Laten we overdenken wat Christus heeft doorstaan om onze zaligheid mogelijk te maken. Dit zal ieder gemopper en geklaag tot zwijgen brengen. Als wij onze harten oefenen om te reageren op Gods liefde, zullen onze stemmen zich verheffen in dankzegging, wanneer we geroepen worden om op wat voor manier dan ook te lijden voor Hem, die Zijn leven gaf voor ons. . . .

De Heer wenst niet dat Zijn volk bedroefd en ontroostbaar is. Hij wil niet dat Zijn gehoorzame volgelingen Zijn altaar bedekken met hun tranen, maar dat ze gelukkig en vrolijk rondlopen. "In de wereld lijdt gij verdrukking" zegt Hij, "maar in Mij zult u vrede hebben." Ik laat u vrede na; Mijn vrede geef ik u, zoals de wereld die niet geven kan. "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Joh. 15:11).

Het was deze vreugde die de harten van Paulus en Silas vulde toen ze baden en lofliederen zongen tot God te middernacht in de Filippijnse kerker. Christus was daar naast hen en het licht van Zijn tegenwoordigheid verlichtte de duisternis met de heerlijkheid van de hemel. Vanuit Rome, schreef Paulus zonder acht te slaan op zijn boeien, over de verspreiding van het evangelie: "En daarin verblijd ik mij, en zal ik mij ook verblijden" (Filippenzen 1:18). En dezelfde woorden van Christus op de berg weerklinken in de boodschap van Paulus tot de gemeente te Filippi, temidden van alle vervolgingen: "Verheugt u inde Here te allen tijde; en wederom zal ik zeggen: verheugt u."

=ST Feb 10, 1909, al. 1,5,7,9; MB 31-35; RC 342.

Zondag 27-1 (Mij geschiede; Lucas 1:26-38)

Geliefde christelijke vrienden, leg die lasten neer, die God u niet gevraagd heeft te dragen. Hoe meer u denkt en spreekt over deze zelf opgelegde lasten, hoe groter ze worden, totdat zij ten slotte uw geloof en uw moed geheel zullen vernietigen. Denk niet dat als u met Jezus wandelt dat u in de schaduw moet wandelen. De gelukkigste mensen in de wereld zijn diegenen die op Jezus vertrouwen en blij zijn om Zijn wil te doen. Onrust en ontevredenheid zijn verdreven uit de levens van diegenen die Hem volgen...

Wij moeten van moment tot moment leven en ieder moment waakzaam zijn. Wij kunnen niet zeggen wanneer het uur komt dat onze genadetijd eindig en ons werk zal ophouden. Wij weten dat diegenen die van huis weggaan vaak niet levend terugkeren. Daarom, wanneer u opstaat in de morgen, sta dan op met een lofprijzing voor God op uw lippen en wanneer u naar uw werk gaat, ga dan met een gebed tot God om hulp. Wanneer u veel werk te doen hebt, dan hebt u ook veel gebed nodig. Als u zware lasten te dragen hebt, dan moet u de troon van God nog vuriger naderen; als u God zoekt, dan neemt Hij uw hand en legt die in de Zijne.

Wacht op een blad van de boom des levens. Dit zal u kalmeren en verfrissen en uw hart vervullen met vrede en vreugde. Richt uw gedachten op de Verlosser. Zonder u af van de drukte van de wereld, ga in de schaduw van Christus zitten. Dan zal te midden van het rumoer van dagelijks zwoegen en strijd uw kracht vernieuwd worden. Het is dwingende noodzaak om er van tijd tot tijd nadenkend bij stil te staan dat de Verlosser uit de hemel neerdaalde, van de troon van God, om mensen te tonen wat ze kunnen worden als ze hun zwakheid verbinden met Zijn kracht. Nadat wij vernieuwde kracht ontvangen hebben door gemeenschap met God, mogen wij onze weg vervolgen met vreugde, Hem prijzende voor het voorrecht dat we de zonneshijn van Christus' liefde mogen brengen in de levens van diegenen die wij ontmoeten...

Hemelse wezens wachten om samen te werken met menselijke instrumenten, zodat de wereld zal zien wat mensen mogen verkrijgen door de verbinding met het goddelijke. Diegenen, die lichaam, ziel en geest wijden aan de dienst van God zullen voortdurend nieuwe lichamelijke, verstandelijke en geestelijke kracht ontvangen. De onuitputtelijke voorzieningen van de hemel staan hen ter beschikking. Christus geeft hen leven uit Zijn leven. De Heilige Geest wendt Zijn hoogste krachten aan om in hart en verstand werkzaam te zijn. Door de ons gegeven genade mogen wij overwinningen behalen die ons onmogelijk leken op grond van onze karakterfouten en onze kleingelovigheid. Aan een ieder die zichzelf zonder enige reserve aan de Here overgeeft in Zijn dienst, wordt kracht gegeven om onmetelijke resultaten te bereiken.

Maandag 28-1 (Vrouwelijke Discipelen van Jezus; Lucas 8: 1-3)

Allen die verlangen naar een gelegenheid voor een echte bediening van het Woord en die zichzelf zonder enige terughoudendheid aan God willen geven, zullen in colportagewerk mogelijkheden vinden om over vele dingen te spreken aangaande het toekomstige eeuwige leven. De op deze wijze verkregen ervaring zal van onschatbare waarde blijken voor diegenen die zich bekwamen voor het predikambt. De werkers, zowel mannen als vrouwen, worden onder begeleiding van de Heilige Geest van God voorbereid om herders te worden van Gods kudde. Terwijl zij de gedachte koesteren dat Christus hun metgezel is, zullen ze heilige eerbied, vreze Gods en geestelijke vreugde bespeuren temidden van al hun moeilijke ervaringen en al hun beproevingen. Zij zullen leren hoe te bidden terwijl ze werken. Zij zullen gevormd worden in geduld, vriendelijkheid, minzaamheid en behulpzaamheid, waar ze ook zijn. Zij zullen ware christelijke beleefdheid beoefenen, terwijl ze in gedachten houden dat Christus, hun metgezel, geen prijs stelt op harde onvriendelijke woorden of gevoelens. Hun woorden zullen gezuiverd worden. De kracht om te spreken zal hen een kostbaar talent blijken, hen ter beschikking gesteld voor een hoog en heilig werk. De menselijke tussenpersoon zal leren hoe hij de goddelijke metgezel, met wie hij verbonden is, moet vertegenwoordigen. Hij zal respect en eerbied betonen aan de onzienlijke Heilige, omdat hij Zijn juk draagt en Zijn zuivere en heilige wegen leert bewandelen ...

Moge de Here een ieder helpen om de talenten die hen toevertrouwd zijn ten volle te benutten. Moge Hij hen helpen om de Bijbel te bestuderen zoals dat zou moeten, opdat de praktische lessen bruikbaar en nuttig in hun levens uitwerken. Wat uw werk ook is, geliefde broeders en zusters, doe het voor de Meester en doe uw best. Zie de gouden mogelijkheden niet over het hoofd, zodat uw leven niet op een mislukking uitloopt, terwijl u dagdroomt van gemak en succes in een werk waarvoor God u niet heeft toegerust. Doe het werk dat voor de hand ligt.

... Christus zaaide het zaad van de waarheid allerwegen en als zijn volgelingen kunt u voor de Meester getuigen in het zeer kostbare werk om mensen thuis op te zoeken. Door op die manier dichtbij de mensen te staan zult u vaak zieken tegenkomen of mensen die ontmoedigd zijn. Wanneer u dicht aan de zijde van Christus komt, Zijn juk draagt, zult u dagelijks van Hem leren hoe u boodschappen van vrede en troost kunt brengen aan wie bedroefd, teleurgesteld en verdrietig zijn en lijden aan een gebroken hart. Wie ontmoedigd zijn, kunt u op het Woord van God wijzen en de zieken opdragen in gebed. Wanneer u bidt, spreek dan met Christus zoals u zou doen met een vertrouwde, geliefde vriend. Behoud een prettige, vrije, aangename waardigheid, als een kind van God. Dit zal opgemerkt worden.

=RH 3-7-93, 10-22-14; 1888 1715

Dinsdag 26/2 (Een leven vol Lofprijzing; Psalm 145)

Godsdienst in het hart, daar gepland door de Geest van God, brengt schoonheid in het karakter voort. Het is niet als schallend koper of een klinkende cimbaal. De Geest der Waarheid, de rechtvaardigheid van Christus, produceert schoonheid in de ziel. Het is die innerlijke versiering van grote waarde. De Geest van Heiligheid, tenzij ontvangen van God in het innerlijke heiligdom van de ziel, zal, als het de tempel van de ziel doordringt, naar buiten toe werken, het karakter knedend en vormend naar de goddelijke gelijkenis. De Geest, het leven van Jezus Christus, vloeit vanuit de ziel, het wordt voorgesteld als een bron van water, die ontspringt ten eeuwige leven...

David aanschouwde de wonderbaarlijke heerlijkheid van Jezus Christus: "Ik was verstomd, sprakeloos, ik zweeg, verstoken van het goede; maar mijn smart werd heviger. Mijn hart gloeide in mijn binnenste, bij mijn verzuchting laaide vuur op; ik sprak met mijn tong" Psalm 39:3,4.

Hoe kon hij stil blijven? Hij moest vertellen van de indrukwekkende tonelen die aan hem geopenbaard werden: de macht, de majesteit, de heerlijkheid van Christus. Wie kan de heerlijkheid van onze Verlosser aanschouwen en er niet over spreken? Wie, kan met het oog van geloof, Zijn schoonheid zien en het niet verhogen? Wie kan van zijn liefde proeven en Hem niet aanbidden, de Here God der heerscharen is Zijn naam. Zelf de uitverkorenen van God kunnen geen uitdrukking geven aan de heerlijkheid van Zijn goedheid en liefde. De taal schiet tekort om het uit te drukken. Verzonken in bewondering, verkondigde één uit de oude tijd: "Mijn geliefde is blank en rood, uitblinkend boven tienduizend ... en alles aan hem bekoorlijkheid..." "Mijn geliefde is van mij en ik ben van hem" (Hooglied 5:10, 16; 2:16) In Psalm 145 brengt David Hem een prachtig eerbetoon van lofprijzing, zeggende: "Ik zal U verhogen, mijn God, Gij Koning, ik zal uw naam prijzen voor altoos en immer;... De Here is groot en zeer te prijzen, zijn grootheid is ondoorgrondelijk. Al uw werken zullen U loven, Here, uw gunstgenoten zullen U prijzen" (vs 1-3,10).

Niet in staat woorden te vinden om uit te drukken wat in zijn hart was, roept Johannes allen op om Hem te aanschouwen: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden!" (1Joh. 1:1-5)

Een gouden keten bindt het Oude en het Nieuwe Testament samen. Ze zijn allebei een weergave van hetzelfde: zij verklaren aan de mensheid het levende getuigenis van de Koning en Zijn lieflijkheid. Al de schrijvers geven een uiteenzetting van lofprijzing aan Hem, die hen uit de duisternis heeft geroepen tot het wonderbaarlijke licht.

Wij behoren ook onze lippen te openen in lofprijzing. Laten er, vanuit een hart doordrongen van Zijn liefde, uitdrukkingen van aanbidding opstijgen; vertel van Zijn goedheid, vertel van Zijn lieflijkheid; roem in Zijn genade; verhoog Zijn liefhebbende karakter. Voor de ware gelovige is Hij waardevoller dan goud, zelf het fijnste goud van Ofir; ja, zelf waardevoller voor mij dan het leven zelf.

=RH 12-23-84, 10-1-03; ST 2-28-06; 1SAT 307-311

Maandag 25/2 (Muren Omver Bidden; Jozua 5:13-6: 20)

Als volk komen we geloof tekort. In deze dagen willen slechts weinigen de aanwijzingen gegeven door Gods gekozen dienstknecht zo gehoorzaam volgen als het leger van Israël deed bij het innemen van Jericho. De Vorst van de Heer der heerscharen heeft Zichzelf niet aan de hele gemeente geopenbaard. Hij communiceerde alleen met Jozua, die het verhaal over dit onderhoud aan de Hebreëën overbracht. Het lag aan hen om de woorden van Jozua te geloven of ze in twijfel te trekken; de bevelen door hem gegeven in de naam van de Vorst van de Heer der heerscharen op te volgen of te rebelleren tegen zijn aanwijzingen en zijn gezag te ontkennen. Zij konden de engelenschaar niet zien, opgesteld door de Zoon van God, die hun voorhoede leidde en ze konden gedacht hebben : “Wat een nietszeggende bedoening is dit en wat een belachelijk schouwspel om dagelijks rond de muren van de stad te marcheren, onderwijl blazend op trompetten van ramshoorns! Dit kan toch geen invloed hebben op de sterke, hoogoprijzende vestingwerken.”

Maar het plan om deze ceremonie precies zo voort te zetten voor zo een lange tijd totdat uiteindelijk de muren verkruiden, verschaft de Israëlieten de gelegenheid om hun geloof te laten toenemen.

Zij moesten volkomen doordrongen zijn van het idee dat hun kracht niet in de wijsheid van de mens lag, noch in zijn macht, maar slechts in de God van hun verlossing. Zij moesten zodoende gewend raken om zichzelf weg te cijferen en volledig te vertrouwen op hun goddelijke Leider. .

God wil wonderbaarlijke dingen doen voor hen die op Hem vertrouwen. Het is omdat Zijn belijdende volk zoveel vertrouwen stelt in hun eigen wijsheid en de Heer geen gelegenheid geeft om Zijn kracht ten gunste van hen te openbaren, dat ze niet meer kracht hebben. Hij wil Zijn gelovige kinderen in iedere noodsituatie helpen, als ze hun gehele vertrouwen in Hem willen stellen en Hem onvoorwaardelijk gehoorzamen. .

Velen die ons geloof belijden, bevinden zich in deze positie. Ze zijn zwak en krachteloos, omdat ze vertrouwen op hun eigen kracht. God werkt op machtige wijze voor een trouw volk dat Zijn woord gehoorzaamt zonder vragen of twijfel. De Majesteit van de hemel, met Zijn engelenleger, maakte de muren van Jericho met de grond gelijk, zonder menselijke hulp. De gewapende strijders van Israël hadden geen reden tot roemen in hun verrichtingen. Alles werd gedaan door de kracht van God. Laten de mensen hun eigen-ik opgeven en de wens om te werken volgens hun eigen plannen; laten ze zich nederig onderwerpen aan de goddelijke wil en God zal hun kracht verkwikken en verlossing en overwinning brengen aan Zijn kinderen.

=4T 162-164; RH 5-5-96, 5-12-96, 5-19-96; ST 4-14-81; PP 491-493

Dinsdag 29-1 (Indien ik slechts zijn klederen kan aanraken; Marcus 5:25-34)

Het grote ogenblik was aangebroken. Ze was in de nabijheid van de Grote Heelmeester! Maar temidden van de drukte kon ze Hem niet spreken. Zij ving amper een glimp op van zijn gestalte. Bang haar enige kans mis te lopen, drong ze zich naar voren, terwijl zij bij zichzelf dacht: “Indien ik slechts zijn kleed kan aanraken zal ik behouden zijn.” Terwijl Hij voorbij ging, strekte zij zich uit en slaagde erin de zoom van zijn kleed ternauwernood aan te raken. Maar in dat ene moment wist zij dat zij genezen was. In die ene aanraking lag al haar geloof en ogenblikkelijk maakten pijn en zwakte plaats voor de energie van volmaakte gezondheid.

De nieuwsgierige menigte die zich om Jezus verdrong was zich niet bewust van Zijn levengevende kracht. Maar toen de lijdende vrouw haar hand uitstak om Hem aan te raken, gelovend in haar genezing, voelde zij Zijn genezende, weldadige kracht. Zo is het ook in geestelijk opzicht. Het baat ons niets om op nonchalante wijze over godsdienst te spreken of te bidden zonder honger van hart en zonder een levend geloof. Een vormelijk geloof in Christus, dat Hem slechts aanneemt als Verlosser der wereld kan nooit hart en ziel genezen. Een zaligmakend, reddend geloof is niet maar enkel verstandelijk instemmen met de waarheid. Wie wacht op algehele kennis en inzicht voordat hij geloof beoefent, kan van God geen genade en zegen ontvangen. Het volstaat niet over Christus te geloven; we moeten in Hem geloven. Alleen het geloof dat Hem omhelst als persoonlijke Verlosser en dat aanspraak maakt op zijn verdiensten voor ons, kan ons ten goede zijn.

Nadat Jezus de vrouw had genezen verlangde Hij dat zij de zegen die ze had ontvangen zou erkennen. De gaven die het evangelie biedt mogen niet tersluiks verschaft of in stilte genoten worden. Daarom roept de Heer ons op zijn goedheid bekend te maken. “Gij toch zijt mijn getuigen, luidt het Woord des Heren, en Ik ben God.” Jesaja 43:12.

Onze belijdenis van Zijn trouw is het middel dat God uitgekozen heeft om Christus aan de wereld bekend te maken. Wij moeten zijn genade, zoals die aan Godsmannen in het verleden bekend is gemaakt, erkennen, maar vooral ons persoonlijk getuigenis is van grote betekenis. Wij zijn Gods getuigen als wij in ons leven de uitwerking openbaren van een macht die goddelijk is. Het leven van ieder mens verschilt met dat van alle anderen en ieders ervaring is weer anders. God wil dat onze lof tot Hem zal opstijgen, gekenmerkt door onze eigenheid en persoonlijkheid. Dit kostbaar erkennen tot eer van de heerlijkheid van Zijn genade heeft, als het gesteund wordt door een christelijk leven, een onweerstaanbare kracht om mensen te redden.

=DA 343, 347; RH 8-6-89, 3-1-92; ST 6-10-89, 6-8-91, 6-1-04, 3-10-90, 10-25-99; BEcho 4-15-93; ML 13; LHU 85; 2SP 319-322

Woensdag 30-1 (Bezorgd over vele dingen; Lucas 10: 38-42)

Jezus heeft vaak de rust die Zijn vermoeide menselijke natuur nodig had gevonden in het huis van Lazarus in Bethanië. Hij bracht daar zijn eerste bezoek toen Hij en Zijn discipelen vermoeid waren van een zware voetreis van Jericho naar Jeruzalem. Zij verbleven als gasten in het rustige huis van Lazarus en werden verzorgd door zijn zusters, Martha en Maria.

Niettegenstaande Zijn vermoeidheid ging Jezus door met het onderricht dat Hij onderweg al aan zijn discipelen gaf. Dit had betrekking op de eigenschappen die de mens geschikt maken voor het hemelse koninkrijk. De vrede van Christus rustte op het huis van broer en zusters. Martha was een en al zorgzaamheid om het haar gasten zo gemakkelijk mogelijk te maken, maar Maria was aangetrokken door de woorden van Jezus tot Zijn discipelen. Zij zag een gunstige gelegenheid om Christus' leer beter te leren kennen. Zachtjes ging zij de kamer binnen waar Hij was, ging aan de voeten van Jezus zitten en dronk ieder woord van Zijn lippen gretig in.

De actieve Marta was intussen drukdoende met uitvoerige voorbereidselen voor het onthaal van haar gasten en miste de hulp van haar zuster. Ten slotte ontdekte ze Maria aan de voeten van Jezus terwijl ze geheel opging in wat Jezus vertelde. Martha, vermoeid door de veelheid aan taken, was zo geërgerd toen ze haar zuster zo kalmjes zag zitten luisteren, dat ze de beleefdheid vergat ten opzichte van haar gasten en openlijk klaagde over de ledigheid van Maria. Zij beriep zich op Jezus dat Hij toch niet zou toestaan dat alle huishoudelijke taken op één persoon neer zouden komen.

Jezus beantwoorde haar bezwaren met zachtvaardige, geduldige woorden: "Martha, Martha, gij maakt u bezorgd en druk over vele dingen, maar weinige zijn nodig of slechts één: want Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen." Jezus wees erop dat Martha een kalme, toegewijde geest nodig had en een dieper verlangen om meer te leren over het toekomstige eeuwige leven en de genadegaven voor geestelijke groei. Ze moest minder bezorgd zijn over aardse dingen, die voorbij gaan, en meer over hemelse dingen, die het eeuwige welzijn van de ziel raken...

Een van de gevaren van deze tijd is teveel tijd besteden aan zakelijke aangelegenheden en onnodige zorgen, die we zelf creëren, terwijl de ontwikkeling van een christelijk karakter wordt verwaarloosd. Vandaag de dag hebben we zorgzame, energieke Martha's nodig, die met hun vlugge, besliste eigenschappen dat "betere deel" waar Jezus over sprak, vermengen. Een karakter waarin zulke kracht en godsvrucht gecombineerd wordt, is een onoverwinnelijke macht ten goede.

=2SP 358-9; RH 4-7-04; DA 524-525; HP 63; OHC 211

Zondag 24/2 (Kader voor Lofprijzing; Filippenzen 4:4-7)

Voordat de Heer naar Zijn doodstrijd aan het kruis ging, maakte Hij Zijn testament bekend. Hij had geen zilver of goud of huizen om Zijn discipelen na te laten. Hij was een arme Man, voor zover het aardse bezittingen betrof. Er waren maar weinig in Jeruzalem zo arm als Hij. Maar Hij liet zijn discipelen een rijker geschenk na dan welke aardse vorst zou kunnen schenken aan zijn onderdanen. "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u;"...[Johannes 14:27 ev].

Hij liet ze de vrede na, welke de Zijne was geweest gedurende Zijn leven op aarde, welke met Hem was geweest temidden van armoede, afranselingen en vervolging en welke met Hem zou zijn gedurende Zijn doodstrijd te Gethsemané en aan het wrede kruis.

Het leven van de Verlosser hier op aarde, was hoewel het geleefd was temidden van strijd, een leven van vrede. Terwijl boze vijanden voortdurend jacht op Hem maakten, zei Hij: "En die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt." Geen storm of satanische woede kon de kalmte van die volmaakte verbondenheid met God verstoren. En Hij zegt aan ons: Mijn vrede geef Ik u."

Zonde heeft onze vrede vernietigd ...

Zo lang het eigen-ik niet is bedwongen, vinden we geen rust. Geen menselijke macht kan de meesterlijke begeerten van het hart beheersen... Maar Hij die vrede sprak tot de golven van Galilea, heeft het woord van vrede gesproken tegen iedere ziel. Hoe hevig de storm ook mag zijn, zij die zich tot Jezus wenden met de smeekbede: "Here, red ons," zullen bevrijding vinden. Zijn genade, welke de ziel verzoent met God, stilt de onrust van de menselijke begeerte en in Zijn liefde is het hart gerust. [Ps. 107:29-30, Rom. 5:1, Jes. 32:17.]

"Want bergen mogen wijken en heuvelen wankelen, maar mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en mijn vredesverbond zal niet wankelen, zegt uw Ontfermer, de Here." Wanneer we Christus in de ziel ontvangen als een blijvende gast, zal de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, onze harten en onze gedachten bewaren. Er is geen andere basis voor vrede dan deze. De genade van Christus, ontvangen in het hart, onderwerpt vijandschap; het neemt alle onrust weg, vervult de ziel met liefde. Hij die vrede heeft met God en zijn medemens, kan niet ellendig gemaakt worden. Er zal geen nijd in zijn hart zijn, kwade vermoedens zullen daar geen plaats vinden, haat kan niet bestaan. Het hart dat in harmonie is met God, heeft deel aan de vrede van de hemel en zal haar gezegende invloeden overal rondom zich verspreiden. De geest van vrede zal als dauw rusten op harten die vermoeid en belast zijn met wereldse onrust.

=ST Dec 27, 1905, al.1-4,6-7; ST 8-22-06, 7-27-04; RH 11-27-94; SD 104; TMK 212; HP 35, 36; OHC 327-329.

Geloof is de levende kracht die door elke hindernis heendringt, alle belemmeringen terzijde schuift en haar vaandel plant in het midden van het kamp van de vijand. =4 T163

Sabbat 23/2 (Ons Verheugen in de Heer; Filippenzen 4:4)

Laten we allemaal vertrouwen hebben in God. Baan uzelf een weg door de schaduw waarmee satan uw pad doorkruist en grijp de arm van Jezus, de Almachtige vast. Laat uw zaak in Zijn handen rusten. Laat uw gebed zijn: "Heer, ik richt mijn smeekbede tot U. Ik leg mijn vertrouwen in U en ik vraag om de zegening waarvan U ziet dat die mijn huidige en toekomstige bruikbaarheid en mijn eeuwig welzijn zal bevorderen." Wanneer u opstaat van uw knieën, geloof!

Wanneer de vijand met zijn duisternis komt, zing in geloof en spreek in geloof en u zult ontdekken, dat u uzelf in het licht gezongen en gesproken heeft.

"Verblijdt u in de Here te allen tijde; wederom zal ik zeggen verblijdt u!" (Filippenzen 4: 4).

Zij die dit doen hebben een opgewekt leven. Er komen geen onplezierigheden van hun lippen of van de atmosfeer die de ziel omringt, want ze voelen zich niet beter dan anderen. Verberg u in Jezus Christus, dan zal de waarheid van God u te allen tijde geschikt maken voor het toekomstige, onsterfelijke leven. Wanneer u vertrouwen hebt in de Almachtige, zijn uw ervaringen niet geleend, ze zijn uw eigendom.

Alles wat de menselijke natuur kan verdragen, kunnen we hier ontvangen. Maar wat is dit vergeleken met het hiernamaals? Daar "zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen voeren naar waterbronnen des levens; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen" (Openbaring 7: 15-17). . .

Zij die de grootste smarten hebben gedragen, zijn vaak degene die de grootste troost brengen aan anderen. Ze brengen zonneschijn, overal waar ze naar toe gaan. Zulke mensen zijn gekastijd en zachtmoedig geworden door hun kwellingen. Ze zijn hun vertrouwen in God niet kwijtgeraakt toen problemen hun overvielen, maar ze klampten zich des te harder vast aan Zijn beschermende liefde. Zulke mensen zijn een levend bewijs van de tedere zorg van God, die zowel de duisternis als het licht maakt en die ons voor ons eigen bestwil kastijdt. Christus is het licht van de wereld; in Hem is geen duisternis. Dierbaar licht! Laat ons in dat licht leven! Gebied vaarwel aan droefheid en gemopper. Verblijdt u in de Here te allen tijde; wederom zal ik zeggen verblijdt u!
=2MCP 650-651, 464; HR 10-1-77

Donderdag 31-1 (De vrouw bij de bron; Johannes 4: 4-30)

Jezus, het fundament van de oude bedeling, identificeerde zichzelf met de Joden. Hij bekrachtigde hun opvattingen over God en Zijn regering. Hij legde grote en belangrijke waarheden bloot aan deze vrouw. Hij verklaarde haar dat de tijd gekomen was dat de ware aanbidders geen heilige berg hoefden te zoeken, noch een gewijde tempel, maar dat ze de Vader moesten aanbidden in geest en in waarheid. Godsdienst moest niet beperkt worden tot uiterlijke vormendienst en plichtplegingen, maar moest op de troon in het hart geplaatst worden om het leven te reinigen en aan te zetten tot goede werken.

De woorden van waarheid die uit de mond van de goddelijke Leraar kwamen beroerden het hart van Zijn toehoorder. Nog nooit had ze zo een gedachtegang gehoord, noch van de priesters van haar eigen volk, noch van de Joden. Het indrukwekkende onderwijs van deze vreemdeling leidde haar geest terug naar de profetieën over de beloofde Christus, want zowel Samaritanen als Joden keken uit naar zijn komst. "Ik weet dat de Messias komt," zei ze: "wanneer die komt, zal Hij ons alles verkondigen." Jezus zeide tot haar: "Ik, die met u spreek, ben het."

Gezegende vrouw van Samaria! Gedurende het gesprek had ze zich gevoeld alsof ze in tegenwoordigheid van goddelijkheid was en nu erkende ze haar Heer met blijdschap. Ze verlangde geen wonder van Hem om zijn goddelijke karakter te bewijzen, zoals de Joden deden. Zij aanvaardde zijn bewering met volmaakt vertrouwen in zijn woorden en trok de heilige invloed die van Hem uitging, niet in twijfel ...

Deze vrouw, hoe zondig ook, verkeerde in gunstiger gesteldheid om erfgenaam van het koninkrijk van Christus te worden dan diegenen onder de Joden, die geestdriftig getuigden van hun vroomheid, maar hun redding toevertrouwden aan het betrachten van uiterlijke vormen en plichtmatigheid. Zij voelden dat ze geen Verlosser of Leraar nodig hadden. Maar deze arme vrouw hongerde en dorste naar gerechtigheid...

Toen de vrouw uit Samaria zich terugspoedde naar haar vrienden, terwijl ze waar ze ook kwam het heerlijke nieuws verspreidde, verlieten velen de hoofdwegen en de stad om zich ervan te verzekeren of ze inderdaad de waarheid had gesproken. Vele inwoners lieten hun werk in de steek en haastten zich naar de bron van Jacob om deze opmerkelijke man te zien en te horen. Zij omringden Jezus en luisterden aandachtig naar zijn onderwijzing. Zij bestormden Hem met vragen en ontvingen gretig zijn verklaringen over zaken die hun begrip te boven waren gegaan. Zij waren als een volk in grote duisternis dat een lichtstaal oppikte, die doorgebroken was in hun donkerheid, die zij gretig volgden naar de bron, zodat zij zich zouden koesteren in het licht en de warmte van de dag.

=ST 7-1-89, 6-19-93; 4Red 24-32; DA 184-191; LHU 183; CC 294

Vrijdag 1-2 (De Gave van God; Johannes 4: 10)

God heeft ons niet alleen tijdelijke zegeningen geschonken, maar heeft ook voorzien in ons eeuwig welzijn: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." "Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven." Och, als wij de gave van God toch kenden, als wij toch beseften wat deze gave van God voor ons betekent, dan zouden wij er vurig naar gezocht hebben met niet aflatende volharding! Dan zouden wij zulke smeekbeden tot God gericht hebben, dat de gave van genade niet weerhouden zou zijn en het levende water zou gekomen zijn om onze verlangende, dorstende zielen te bevredigen. "Indien gij wist van de gave Gods." Ja, als de gave Gods gekend zou zijn, zouden er geen huizen meer zijn zonder gebed of harten zo hard als steen...

"Indien gij wist van de gave Gods." Och, indien de misleidende en betoverende macht van satan slechts zou worden weerstaan, dan zouden verblinde ogen geopend worden, ongelovige harten zouden tot waarnemen gebracht worden en ongeredde zielen zouden besef hebben van de onuitsprekelijke gave en zouden naderen tot de troon van genade met indringende gebeden, smekend dat ze zouden mogen drinken van het levende water. God is bereidwillig om mensen kennis van zijn gave bij te brengen. Jezus [Lucas 1:77] "wil de kennis van heil in vergeving hunner zonden aan zijn volk geven." "Indien gij wist van de gave Gods." Wie is er onder diegenen die al weten van de gave Gods, die nalaat om de kostbaarheid daarvan aan anderen bekend te maken?...

Jezus, de liefdevolle Heiland, smeekt de door ellende geslagen bewoners van de aarde om tot Hem te komen. Hij zegt: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht." Hebt u die rust gevonden? Bent u naar de bron van levend water gegaan om te drinken? De kennis van God is het meest noodzakelijke voor u. Heeft u het gevonden? Jezus zegt: "Gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken." "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt."

=ST June 19, 1893, al. 5,7,9

Verdere Studie? Read The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 607, 608, 656, 657, 669, 670, 785, 786, 940-942;

Vrijdag 22/1 (Christus Leeft In Mij; Galaten 2:20)

God laat Zijn verdrukte en beproefde kinderen niet over als sportbeoefening voor de verzoeken van satan. Het is ons voorrecht om in Jezus te vertrouwen. De hemelen zijn vol van rijke zegeningen en het is ons voorrecht om de vreugde van Christus in ons te hebben zodat onze vreugde vervuld mag zijn. We hebben niet omdat we niet vragen of omdat we niet bidden in vertrouwen, gelovende dat we gezegend zullen worden met de speciale invloed van de Heilige Geest. Aan de ware zoeker wordt, door de bemiddeling van Christus, de genadevolle invloeden van de Heilige Geest gegeven, opdat de ontvanger kennis van de verlossende waarheid mag verkrijgen.

Waarom geloven we niet in het simpel" zo zegt de Here"? Houdt in geen geval op met te bidden in welke omstandigheid dan ook. De geest mag gewillig zijn, maar het vlees kan zwak zijn, maar Jezus weet er alles van. Wees in uw zwakheid niet bevreesd, want vrees houdt twijfel en wantrouwen in. U moet eenvoudig geloven dat Christus bij machte is om allen die door Hem tot God komen, bovenmate te verlossen, daar Hij immer leeft om bemiddeling voor ons te doen.

Wat wordt bedoeld met bemiddeling? Het is de gouden band die de eindige mens verbindt aan de troon van de oneindige God. Het menselijk instrument voor wie Christus gestorven is, nadert de troon van God en zijn verzoek wordt door Jezus opgepakt, die hem gekocht heeft met Zijn eigen bloed. Onze grote Hogepriester plaatst Zijn gerechtigheid aan de zijde van de oprechte verzoeker en het gebed van Christus vermengd zich met dat van de menselijke smekeling. Christus heeft erop aangedrongen dat Zijn volk bidt zonder ophouden. Dit betekent niet dat we altijd op onze knieën moeten liggen, maar dat gebed als de adem van onze ziel moet zijn. Onze stille verzoeken, waar we ook zijn, stijgen op naar God en Jezus onze Advocaat, pleit voor ons, brengt met de wierook van Zijn gerechtigheid onze verzoeken bij de Vader. De Here Jezus houdt van Zijn volk en wanneer zij hun vertrouwen in Hem stellen, zich volledig van Hem afhankelijk stellen, zal Hij hen sterken. Hij zal leven door hen, en hen de inspiratie geven van Zijn heiligende Geest, de ziel een levengevende transfusie van Hemzelf geven. Hij handelt door hun zintuigen en helpt hen om Zijn wil te kiezen en Zijn karakter uit te dragen. Met de apostel Paulus kunnen zij zeggen: "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven."

Christus drukt het feit in de gedachten van de gelovigen, dat zij de Elre Gij Weide, The Desire on Ages, pp. 524-536 aan Hem gegeven is, opdat allen die Hem liefhebben en in Hem geloven, een mogen zijn met God.

=SSW Feb 1, 1896, al.3;SSW 2-1-96; ST 3-10-08; RH 8-5-90;6MR 225; 3T 555.

Verdere studie? PK 598-606

Donderdag 21/2 (Toch getrouw als God niet gezien wordt)

De weg die u moet gaan mag heel donker lijken vandaag. Uw vrienden mogen u hebben verlaten en de omstandigheden mogen zich tegen u hebben gekeerd. Overgeërfde neigingen kunnen te sterk zijn om onder controle te krijgen en u staat op het punt om weg te zinken in ontmoediging. Maar u bent niet verlaten. De Here God van Israël ziet op u neer met medelijden en sympathie. Zijn gedachten over u zijn gedachten ten goede en niet ten kwade. Hij ziet de krachten die tegen u zijn opgesteld en Hij stuurt u het bericht: "Tenzij men mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, en hij zal vrede met Mij maken." (Jes 27:5 KJV)

Onze Heiland ligt niet in het nieuwe graf van Jozef. Over de gehuurde graftombe heeft Hij gezegd: "Ik ben de opstanding en het leven," en Hij is in de zichtbare nabijheid van mensen weggenomen naar de nabijheid van God. Daar bemiddelt Hij voor hen die in geloof tot God komen. Hij brengt hen voor de Vader en zegt: "Op grond van de merktekens van de nagels in mijn handen, vraag ik vergeving voor hen. Ik heb verzoening voor hen gedaan."

Breng uw verdriet en moeiten niet bij mensen. Als u hulp nodig hebt, ga naar Hem aan wie "alle macht in hemel en op aarde" gegeven is. Kom in uw zwakheid en onwaardigheid tot Christus en zeg: "Heer, red mij, of ik verga." Van Hem kan u de veelkleurige wijsheid Gods leren, wijsheid kostbaarder dan woorden kunnen uitdrukken. U mag al uw krachten verzamelen van Jezus, want in Hem huist de volheid volkomen ...

God ziet en heeft tedere sympathie met hen die verzocht worden. Hij hoort de smekende stem van de verdrukten. Niet een kreun, niet een zucht, niet een traan ontsnapt aan Zijn aandacht. Is Christus niet in deze wereld gekomen om het plan van verlossing voor de mens uit te werken, om hem te laten zien hoe hij de verzoeken van de vijand kan weerstaan? Zal God dan Zijn kinderen iets onthouden dat kan dienen ter volmaking van hun karakters? Als Hij niet van ons houdt, dan was dit grote offer niet gebracht

De gave van Christus is voor ons een plechtige eed van hulp in gevaar en overwinning in de strijd. In Christus rust de sterkte van Zijn volk, want aan Hem is alle macht gegeven. "Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd Hij sterkte. 30 Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, 31 maar wie de HERE verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat" (Jes. 40:29-31).

=ST Dec 30, 1903, al. 2,4-6,11; RH 10-8-03, 6-19-00; AUGleaner 8-20-02

Les 6: 2 8 februari 2008 - Etniciteit en Discipelschap

De gehele gemeente moet, eensgezind handelend, samengaand in een perfecte eenheid, een levende, actieve zendingslichaam zijn, bewogen en bestuurd door de Heilige Geest. =7 MR 353

Sabbat 2/2 (Discipelen maken; 1 Korinthiërs 9: 22)

In dit tekstgedeelte beschrijft de apostel Paulus zijn manier van werken. Hij benaderde de Joden niet op een manier om hun vooroordelen aan te wakkeren. Hij liep niet het risico hen tot zijn vijanden te maken door hen in zijn eerste poging te vertellen dat ze in Jezus van Nazareth moesten geloven, maar bleef stilstaan bij de beloftes van de Oudtestamentische Geschriften, welke van Christus getuigen, van Zijn missie en van Zijn werk. Zo leidde hij hen, stap voor stap en toonde hen de belangrijkheid van de wet van God. Ook gaf hij de ceremoniële wet de eer die het toekomst en toonde dat Christus degene was die het gehele systeem van de offerdiensten had ingesteld. Nadat hij had stilgestaan bij deze zaken, hen aantonend dat hij wist waarover hij sprak, bracht hij hen naar de eerste komst van Christus en bewees hij dat in de gekruisigde Jezus elk onderdeel van de profetieën was vervuld. Dit was de wijsheid die Paulus aanwendde....

Christus trok de harten van de toehoorders tot zich door hen Zijn liefde te tonen en dan, beetje bij beetje, als ze in staat waren het te dragen, ontvouwde hij voor hun de grote waarheden van het Koninkrijk. Wij moeten ook leren onze manier van werken aan te passen aan het begrip van de mensen – de mensen te ontmoeten waar ze zijn.

Hoewel de eisen van de wet van God aan de wereld moeten worden gepresenteerd, moeten we nooit vergeten dat de liefde van Christus de enige kracht is die hun harten kan verzachten en hen kan leiden naar gehoorzaamheid. Al de grote waarheden van de Schrift komen samen in Christus en als zij op de juiste manier begrepen worden, dan leiden ze allemaal tot Hem. Laat Christus gepresenteerd worden als de Alfa en de Omega, het begin en het einde van het grote verlossingsplan. Presenteer aan de mensen onderwerpen die hun vertrouwen in God en in zijn Woord zullen versterken en leid hen ertoe zélf Zijn woord te onderzoeken. En als ze voorwaarts gaan, stap voor stap in de studie van de Bijbel, zullen ze beter voorbereid zijn om de schoonheid en de harmonie van zijn kostbare waarheden beter te waarderen.

Gods werkers moeten geen bekrompen karakter hebben. Ze moeten geen mannen zijn van één idee, stereotiep in hun manier van werken. Ze moeten in staat zijn hun pogingen te variëren om tegemoet te komen aan de noden van de mensen onder verschillende omstandigheden en in verschillende situaties. God wil dat zijn dienaren, jong en oud, constant vooruitgaan en beter leren hoe ze dienstbaar kunnen zijn aan de noden van iedereen.

=RH Nov 25, 1890, al. 2,5-6; RH 5-4-11, 11-25-90, 6-13-12; PUR 6-22-05; Canvasser 12-11-90

Zondag 3/2 (Discipelen onder Samaritanen; Johannes 1:3; Handelingen 10:28,34,35; 17:26-28; Hebreeën 2:9)

Onze Heer had het plan dat zijn kerk de volheid en bekwaamheid die we in Hem vinden, aan de wereld zouden reflecteren. Wij ontvangen constant van Gods overvloed en door hieraan deel te hebben moeten wij de liefde en weldaad van Christus aan de wereld representeren. Terwijl de hele hemel in beweging is en boodschappers zendt naar alle delen van de aarde om het werk van redding te bevorderen, moet de kerk van de levende God ook een medewerker zijn samen met Jezus Christus. Wij zijn leden van Zijn geestelijk lichaam. Hij is het hoofd, alle leden van het lichaam besturend. Jezus zelf werkt, in Zijn oneindige genade, aan de menselijke harten en bewerkstelligt zulke verbazingwekkende geestelijke veranderingen dat de engelen er met verbazing en vreugde naar kijken. Dezelfde onzelfzuchtige liefde die de Meester karakteriseert, wordt gezien in het leven van Zijn ware volgelingen. Christus verwacht dat mannen en vrouwen deelhebben aan Zijn Goddelijke natuur terwijl ze in deze wereld leven, zodat ze niet alleen Zijn heerlijkheid reflecteren tot eer van God, maar dat ze ook de duisternis van de aarde verlichten met de schitterende glans van de hemel. Zo zullen de woorden van Christus in vervulling gaan: "U bent het licht der wereld.".....

Overal waar een impuls is van liefde en sympathie, waar het hart uitreikt naar anderen om hen te verhogen en te zegenen, wordt de werking van Gods Heilige Geest geopenbaard. In het diepste heidendom, zijn mensen, die geen kennis hebben van de geschreven wet van God, die zelfs nog nooit de naam van Jezus Christus hebben gehoord, vriendelijk geweest tegen Zijn dienstknechten en hebben hen beschermd met gevaar voor eigen leven. Hun daden tonen de werking van een goddelijke macht. De Heilige Geest heeft de genade van Christus in het hart van de primitieven geplant en daarmee een sympathie opgewekt die tegen hun natuur ingaat, tegengesteld aan hun opvoeding. Het "Licht, dat elk mens verlicht die in de wereld komt," schijnt in hun ziel; en dit licht, indien er acht op wordt geslagen, zal hun voeten leiden naar het koninkrijk van God.

God maakt geen enkel onderscheid in nationaliteit, ras of stand. Hij is de Maker van de gehele mensheid. Door de schepping zijn alle mensen lid van één familie en allen zijn dat ook door de verlossing.

Christus kwam om alle scheidsmuren af te breken, om elke afdeling van de tempel open te gooien zodat elke ziel vrij toegang heeft tot God. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo volledig, dat het overal doordringt. Het tilt de arme ziel die bedrogen is door de misleidingen van de satan, uit diens invloedssfeer. Hij plaats hem binnen het bereik van de troon van God, de troon die omcirkeld is door de regenboog der belofte.

=RH 6-17-15, 4-13-11, 12-3-95; ST 4-20-04; CC 236; AA 138-140; SW 31-33; COL 383-389; TDG 106; FLB 65

Woensdag 20/2 (Om al onze Zorgen te dragen; 1 Petrus 5:7; Matteüs 6:25-33)

"Werp uw bekommernis op de Here, Hij zal voor u zorgen." Psalm 55:23.

In de nederige tredmolen van vele zorgen, mogen de meest verzwakten, meest onzichtbaren samen met God werken en de troost van Zijn aanwezigheid en ondersteunende genade ervaren. Ze moeten zichzelf niet vermoeien met drukke angsten en nodeloze zorgen. Laat hen van dag tot dag werken, de taak volbrengende die God voorzienigheid op hun weg heeft gelegd en Hij zal voor hen zorgen ...

Des 's Heren zorg is over al Zijn schepselen. Hij houdt van hen allemaal en maakt geen onderscheid, behalve dat Hij de meest tedere medelijden heeft voor hen die de zwaarste lasten in het leven dragen.

Houd God uw noden, uw vreugden, uw verdriet, uw zorgen en uw angsten aan voor. U kunt Hem niet belasten; u kunt Hem niet vermoeien; Hij die de haren op uw hoofd heeft geteld is niet onverschillig tegenover de noden van Zijn kinderen... Breng alles wat u verwacht, naar Hem. Niets is te groot voor Hem om te dragen, want Hij houdt de werelden in Zijn hand; Hij heerst over het hele universum. Niets wat op welke manier dan ook onze vrede bedreigt, is te klein voor Hem om op te merken. Er is geen hoofdstuk in onze ervaring dat te donker is voor Hem om te lezen; Er is geen verwarring te moeilijk voor Hem om te ontwarren. Geen onheil kan de minste van de kinderen van God treffen, geen oprecht gebed over hun lippen komen, die de Vader niet opmerkt of waarin Hij geen onmiddellijke interesse toont. "Hij geneest de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden." (Psalm 147:3). De relatie tussen God en iedere ziel is zo uniek en volkomen alsof er geen andere ziel op aarde is die deelt in Zijn zorg, niet een andere ziel voor wie Hij Zijn geliefde Zoon gegeven heeft.

De Heer legt niemand zwaardere lasten op dat hij kan dragen. Hij schat elk gewicht voordat Hij toestaat dat het op de harten van hen die samen met Hem werken, wordt gelegd. Tot elke geliefde werker zegt onze liefdevolle hemelse Vader: "Werp uw bekommernis op de Here, Hij zal voor u zorgen." Laat de lastendragers geloven dat Hij elk gewicht zal dragen, groot en klein.

Jezus heeft er alleen mee ingestemd om onze lasten te dragen als wij Hem vertrouwen. Hij zegt: "Komt tot Mij allen die vermoeid en belast zijn; - geef Mij uw last; Vertrouw Mij dat ik het werk doe dat onmogelijk door een mens gedaan kan worden." Laten we op Hem vertrouwen. Zorgen zijn blind en kunnen niet in de toekomst zien, maar Jezus ziet het eind vanaf het begin en in elke moeilijkheid heeft Hij een manier dat verlichting brengt. Door in Christus te blijven, kunnen we alles doen door Hem die ons kracht geeft.

=AG 116; 7T 297; RH 11-14-93; 7T 297-298

De taak van de Christen

Nu hebben wij de kostbare mogelijkheid om van onze roeping en uitverkiezing te getuigen. Elke gelovige discipel is geroepen tot verkondigen van de waarheid, omdat het de waarheid is. Bij niemand van ons mag verraad aan de heilige waarheid gevonden worden. Hoewel satan zichzelf verheft, de wereld tot zijn onderdanen rekent en zichzelf boven God stelt, dienen wij trouwe en loyale zonen en dochters van God te zijn. Waakzaam om ons niet te laten verblinden door de vijand, onze harten niet te laten aantasten door het verderf van misleiding dat de mensheid in de greep heeft. Laten wij de standaard van de overwinning hoog opheffen en de geboden van God en het geloof van Jezus verkondigen in de kracht van Jehova, terwijl we met ons hele hart geloven dat “de Heer onze gerechtigheid”, onze verdediging zal zijn in die dagen.

We leven in de dagen van wereldwijde afvalligheid, maar hoe meer ongeloof en ontrouw zich verbreiden, des te meer zal het woord van God voor de gelovige stralend schijnen als de waarheid.. Want in de Bijbel zal de gelovige de stem van de Almachtige herkennen. We moeten met toenemende verwondering en eerbied en met steeds groeiende nederigheid de Schriften, het woord van de levende God, onderzoeken en bestuderen. Juist in deze tijd heeft de Heer kostbare waarheden die Hij aan ons wil openbaren. Het is geen nieuwe waarheid, het zijn oude, aloude waarheden, hoewel het voor de ontvanger nieuwe, grootse, inspirerende en heerlijke waarheden zijn, gered uit de gemeenschap met het kwaad en geplaatst in het kader van de waarheid. Lang genoeg zijn de kostbare woorden van Gods waarheid verdraaid om het doel van de vijand te dienen.

Christus was de grote Leermeester van de waarheid en naar Hem moeten wij gaan als wij de grote waarheid van gerechtigheid, genade en barmhartigheid willen leren. Zijn woorden zijn de zaadjes die ontkiemen en wortel schieten en opnieuw worden gezaaid en bewerkt door Zijn uitgezonden ambassadeurs. De discipelen werden in nauwe verbinding met de eeuwige, noodzakelijke waarheid gebracht, want hun verstand werd ervoor geopend, maar zij slaagden er niet in om het ten volle te begrijpen. Hoewel de levende goddelijke uitspraken in onze handen zijn, hoewel wij een weinig begrip hebben van de geïnspireerde boeken van het Oude en het Nieuwe Testament, is er veel dat wij zelfs in onze dagen niet zien en begrijpen. Om de waarheid van God te begrijpen, moet er een diep onderzoeken zijn, zodat wij nieuwe aspecten aan de waarheid in de onderwijzingen van Christus mogen ontdekken. Ja waarachtig, wij zullen de overweldigende breedte van de grote oude waarheid, waarvan wij slechts een oppervlakkige kennis hebben, ontdekken. Het onderzoeken van de Schriften zal aan ons de harmonie openbaren die bestaat tussen de verschillende delen van de Bijbel en het verband van de ene passage met de andere. Wij kunnen de betekenis van het woord van God niet begrijpen zonder veel te studeren. Maar de beloning van het bestuderen van de bijbel is onmetelijk kostbaar voor hem die God vreest en ernstig en oprecht zoekt naar waarheid als naar een verborgen schat. Tegenwoordig zijn er velen in onze

Maandag 4/2 (De Godvrezenden; Lukas 7:1:11)

Dit visioen aan Petrus kan worden gezien als Gods manier om gebeurtenissen te laten plaatsvinden die de uitwerking van Zijn grote plan beter tot uiting zouden brengen. Petrus had het evangelie nog niet aan de heidenen gepredikt. Velen van hen waren geïnteresseerde luisteraars van de waarheden die hij leerde, maar de scheidsmuur, die door de dood van Christus was afgebroken, bestond nog steeds in de gedachten van de apostelen en zij beschouwden de heidenen als uitgesloten van de zegeningen van het evangelie. Door het werk van de discipelen waren velen van de Griekse Joden gelovigen in Christus geworden, maar de bekering van Cornelius zou de eerste van betekenis zijn onder de heidenen.

De tijd was aangebroken voor een compleet nieuwe fase in het werk van de kerk van Christus. De deur die vele van de Joodse bekeerlingen hadden gesloten voor de heidenen, zou nu worden opengegooid. De heidenen die het evangelie hadden aangenomen zouden nu door de Joodse discipelen worden gezien als hun gelijken, zonder de noodzaak om het ritueel van de besnijdenis te hoeven ondergaan.

Hoe zorgvuldig werkte de Here om het vooroordeel ten aanzien van de heidenen, dat door zijn Joodse opvoeding zo sterk was ingeprent in het denken van Petrus, te overwinnen! Door het visioen van het laken en haar inhoud, trachtte Hij het verstand van de apostelen van vooroordelen te ontdoen en hen de belangrijke waarheid, dat er in de hemel geen onderscheid des persoon is, te leren. Dat heidenen en Joden op gelijke wijze dierbaar in Gods ogen zijn en dat door Christus de heidenen deelgenoten zijn gemaakt van de zegeningen en voorrechten van het evangelie.

Het visioen aan Petrus was zowel een berisping als een onderwijzing. Het toonde aan dat door de dood van Christus de heidenen mede-erfgenamen gemaakt waren met Israël. Voorheen waren de inspanningen van Petrus beperkt tot de verkondiging van het evangelie aan de Joden en had hij op de heidenen neergekeken als onrein, uitgesloten van de beloften van God. Hij werd nu geleid om de wereldwijde omvang van Gods plan te begrijpen....

Velen weigeren het licht te ontvangen dat God hen zendt en als verontschuldiging, halen ze de woorden van Petrus tot Cornelius aan: “Hij zich het lot aantrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die ontzag voor hem heeft en rechtvaardig handelt.” Ze blijven vasthouden aan de leer dat het van geen invloed is wat de mens gelooft, als hun werken maar goed zijn. Dezen dwalen. Geloof en werken moeten met elkaar in overeenstemming zijn. We moeten voortgaan met het licht dat ons gegeven is. Als God ons in contact brengt met hen die waarheid hebben ontvangen dat door Zijn Woord wordt ondersteund, moeten wij deze waarheid met vreugde aannemen. Zij die beweren dat geloof alleen hen zal redden, vertrouwen op een snoer van zand; want geloof wordt volmaakt gemaakt door goede werken.

=RH Apr 13, 1911, al.3-6,14; MH 63-66; DA 316-317; AA 132-140

Dinsdag 5/2 (De Kanaänitische vrouw: Matteüs 15:21-28)

Christus kende deze vrouw haar omstandigheden. Hij wist dat ze ernaar verlangde Hem te zien en Hij plaatste Zichzelf op haar pad. Door haar leed te verzachten, kon Hij een levende vertegenwoordiging geven van de lessen die Hij de mensen wilde leren. Om deze reden had Hij zijn discipelen naar deze streek gebracht. Hij wenste hen de onwetendheid te laten zien die er bestond in de dorpen dichtbij Judea. Zij die alle mogelijkheden ontvangen hadden om de waarheid te begrijpen, hadden geen weet van de noden van de mensen om hen heen. Geen poging werd gedaan om hen die in duisternis waren te helpen.

De Joden dachten van zichzelf dat omdat ze de nakomelingen van Abraham waren ze superieur waren boven elk ander volk. Niemand anders, dachten ze, had recht op de beloften van liefde van God. Ze waren op bijzondere wijze gezegend door de Heer, maar het was opdat ze op hun beurt weer een zegen voor anderen mochten zijn. Dit hadden ze uit het oog verloren. In hun trots en zelfgenoegzaamheid bouwden zij een muur tussen zichzelf en de omliggende volkeren. Maar met al hun voordelen, waren de Joodse priesters en heersers onwetend wat de Schriften betreft. Ze schoten tekort om de ware betekenis te zien. Ze stonden in belangrijke en verantwoordelijke posities, als de leidinggevende mannen van de naties, maar ze hadden behoefte om de eerste beginselen van een reine en onvervalste godsdienst te begrijpen. Ze zouden gewillig moeten zijn om hen die om hun heen waren te dienen, maar ze gingen langs de andere kant voorbij, geen acht slaand op hun noden....

Jezus, was net vertrokken van zijn werkveld, omdat de schriftgeleerden en Farizeeën Hem naar het leven stonden. Ze mopperden en klaagden en toonden ongeloof en bitterheid en weigerden de verlossing die hun zo vrijelijk werd aangeboden. Hier ontmoet Christus één mens van een betreurenswaardig en veracht ras, die nog niet begunstigd is met het licht van Gods Woord. Toch neigt ze meteen naar de goddelijke invloed van Christus en heeft zij onvoorwaardelijk vertrouwen in Zijn vermogen om haar de gunst toe te kennen die ze vraagt. Ze bedelt om de kruimels die vallen van de tafel van de Meester. Als ze maar het voorrecht van een hond mocht hebben, is ze gewillig om als een hond beschouwd te worden. Ze heeft geen nationaal of religieus vooroordeel of trots om haar koers te beïnvloeden en meteen erkent ze Christus als de Verlosser en dat Hij in staat is om alles te doen wat ze van Hem vraagt...

Deze handeling opende de geest van de discipelen ten volle voor het werk dat onder de heidenen voor hen lag. Ze zagen een wijd, bruikbaar werkveld net buiten Judea. Ze zagen zielen smarten dragen die onbekend waren voor hen, die veel beter begunstigd waren. Onder hen die zij geleerd hadden te verachten, waren zielen verlangend naar hulp van de machtige Geneesheer, hongerend naar het licht der waarheid, welke zo overvloedig was gegeven aan de Joden.

=ST Sept 9, 1897, al. 4-5,9,12; SW 10-3-05; 3Red 77-80

Maandag 18/2 (Inde Naam van Jezus; Johannes 14:1-14)

(Johannes 14:12-15) Deze belofte werd uitgesproken door lippen die nooit misleid hebben en we moeten de plechtige eed van God aannemen en geloven en ernaar handelen. We moeten Zijn woord aannemen zoals het tot ons gesproken is en als we het zo benaderen zullen wij tot de troon van genade komen met de volle zekerheid des geloofs.

Velen die belijden kinderen van God te zijn hebben hun eenvoud verloren. Er is geen waar geloof in hun gebeden, geen vertrouwen in de belofte dat als we geloven we de dingen zullen ontvangen waar we Hem om vragen. Maar als we geloof hebben, zullen we niet teleurgesteld worden, want God zal Zijn woord eren. De Heer wil dat we Hem al onze verwarring vertellen en Hem vragen om de dingen die we nodig hebben. Zijn belofte is: Vraag en gij zult ontvangen." God zal ons de dingen geven die we nodig hebben. Het is ons voorrecht om te vragen, en het is Gods voorrecht te weten wat goed voor ons is en dat wij Zijn naam mogen verheerlijken door wat we hebben ontvangen door te geven aan anderen.

We moeten meer van Jezus in ons hebben en minder van onszelf. We hebben een kinderlijke eenvoud nodig die ons ertoe zal leiden om de Heer alles te vertellen wat we nodig hebben en geloven dat naar de rijkdom, goedheid en liefde van Zijn welbehagen Hij in onze noden zal voorzien. "Als gij vraagt in Mijn naam" zegt Hij, "zal ik het doen." Als gij van Mij houdt zult gij die liefde tonen door mijn geboden te bewaren. "En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, ... want Hij blijft bij u en zal in u zijn." (vs 16,17)

Geloof verdient niets voor ons. Het is de gave van God die wij mogen ontvangen door Christus onze persoonlijke Verlosser te maken. We mogen die gave weigeren en twijfels uitspreken en ongelukkig worden door ongeloof te koesteren. Maar dat zal uitgroeien tot een ongelooflijk grote barrière, die de Geest van God zal buitensluiten en het ons hart afsluiten voor Zijn licht en Zijn liefde. Daardoor zullen wij God oneer aandoen en het kostbare offer waardeloos maken. We geven satan een gelegenheid om te overwinnen over ons, terwijl wij hem zouden kunnen verslaan.

Niemand van ons is te verontschuldigen, bij wie dan ook en om wat voor reden dan ook, voor het loslaten van God. Hoewel de barmhartigheid van mensen tekort schiet, toch houdt God van hen en heeft hij medelijden met hen en strekt Hij Zijn helpende hand uit naar hen. Gods eeuwige arm omhelst de ziel die naar Hem vlucht voor hulp. Hij is onze bron van kracht, onze burcht in elke verzoeking. Wanneer we tot Hem roepen om hulp, zal Zijn hand machtig naar ons uitgestrekt zijn om ons te helpen.

=ST May 19, 1898, al. 1-3,14-15; ST 10-25-99, 1-17-98; SW 6-4-03; RH 10-26-97; 10MR 96

Zondag 17/2 (De Buitensporigheid van onze Vader; Romeinen 8:28-39)

Aan de christen is de uitnodiging gegeven om zijn lasten bij God te brengen in gebed en om zichzelf vast te klampen aan de Christus met koorden van levend geloof. De Heer geeft ons de opdracht om te bidden en verklaart dat Hij de gebeden van hen die vertrouwen op Zijn oneindige macht zal beantwoorden. Hij zal geëerd worden door hen die Hem dicht naderen, die trouw zijn in Zijn dienst. "Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt" (Jes 26:3). De arm van de Alomtegenwoordige is uitgestrekt om ons steeds verder en verder te leiden. Ga voorwaarts, zegt de Here: Ik begrijp het probleem en ik zal hulp sturen. Ga door met bidden. Heb geloof in Mij. Het is voor de eer van Mijn naam dat U vraagt en u zult ontvangen. Ik zal geëerd worden voor het aangezicht van hen die vol kritiek wachten totdat u faalt. Zij zullen de waarheid glorieus zien triomferen. "En al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zult gij ontvangen" (Mat 21:22).

De gelovige in Christus is gewijd aan een hoger en heilig doel. Voor de dienst van het koninklijk priesterschap, speelde zich het priesterschap van Aäron af. Geroepen naar de wil van God, apart gezet door goddelijke genade, beziel met de gerechtigheid van Christus, gedoopt met de Heilige Geest, offers brengend van een gebroken en verslagen hart, is de ware gelovige inderdaad een waardige vertegenwoordiger van de Verlosser. Op zo een aanbidder kijkt God met genoegen. Hij zal zijn licht laten schijnen in de binnenkamers van de gedachten en in de zielentempel van de mensen. En als zij wijsheid tekort schieten, naar hun binnenkamer gaan om te bidden en wijsheid te vragen van Hem die ieder mens vrijelijk geeft en niets achterhoudt. De belofte is: "En zij zal hem gegeven worden. Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt"(Jak 1:5,6). Christus heeft de plechtige eed gedaan om onze plaatsvervanger en zekerheid te zijn en hij verwaarloost niemand. Er is een onuitputtelijke fonds van perfecte gehoorzaamheid, die voortkomt uit Zijn gehoorzaamheid. In de hemel zijn Zijn verdiensten, zijn zelfopofferende genade, opgespaard als wierook, die geofferd wordt met de gebeden van Zijn volk. Wanneer de oprechte, nederige gebeden van de zondaar opstijgen naar de troon van God, mengt Christus ze met de verdiensten van Zijn leven in perfecte gehoorzaamheid. Onze gebeden worden geurig gemaakt door Zijn wierook . . .

(Matteüs 7:11) Deze gaven komen ons vrijelijk toe van God. O, hoe zwak is ons geloof, dat we ons de rijke, heerlijke beloften van God niet gelegen laten liggen! Het is Zijn natuur om ons te bedouwen met Zijn gaven. Alwijs en almachtig zal Hij vrijelijk geven aan ieder die vraagt in geloof.

=RH 12-13-92, 10-30-00; OHC 318-319; ML 185; FLB 64; TMK 257

Woensdag 6/2 (Filippus en de Ethiopische kamerling; Handelingen 8:26-40)

Een hemelse boodschapper werd naar Filippus gezonden om hem zijn werk aan de Ethiopiër te tonen. De evangelist was de opdracht gegeven "Sta op en ga tegen de middag de weg op, die van Jeruzalem afdalt naar Gaza. Deze is eenzaam. En hij stond op en ging. En zie, een Ethiopiër, een kamerling, een rijksgrote van Kandake, de koningin der Ethiopiërs, haar opperschatbewaarder, was naar Jeruzalem gegaan om te aanbidden; en hij was op de terugweg en las, in zijn wagen gezeten, de profeet Jesaja."

Engelen van God vestigden de aandacht op deze zoeker naar licht. De Ethiopiër kon de profetie die hij las niet begrijpen en de de Geest zei tegen Filippus om te gaan en hem te onderwijzen, zeggende: "Treed toe en voeg u bij deze wagen." Deze man met een hoge positie werd getrokken tot de Verlosser en hij weerstond de drang niet. Hij gebruikte zijn status niet ter verontschuldiging om de Gekruisigde niet aan te nemen. De evangelist vroeg hem: 'Verstaat gij wat gij leest?' En hij antwoordde: 'Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus in te stappen en naast hem te komen zitten' en hem het Woord van God uit te leggen....

Toen God Filippus zijn bedoeling bekend maakte, zei de discipel niet zoals velen vandaag aan de dag zeggen: "God bedoelt dat niet. Ik wil niet al te zelfverzekerd zijn, want anders zal ik een fout begaan." Filippus leerde die dag een les van overgave aan Gods wil dat alles waard was voor hem. Hij leerde dat iedere ziel waardevol is in Gods ogen en dat engelen licht zullen brengen naar diegene die daar behoefte aan hebben. Door de bediening van engelen, zend God licht naar Zijn volk en door Zijn volk moet dit licht doorgegeven worden aan de wereld. De Heilige Geest zal mannen en vrouwen leiden en onderrichten als zij zichzelf gewillig tonen om geleid te worden, door zichzelf in een positie te plaatsen waar ze het ontvangen licht kunnen doorgeven.

Terwijl hemelse engelen hun werk doen, trachten boze engelen de gedachten af te leiden naar iets anders. Satan plaatst belemmeringen daartussen, zodat het verstand, dat het Woord van God zou verstaan, in de war zal raken. Zo werkte hij met Christus bij de verzoeking in de woestijn. Als Filippus de kamerling met zijn twijfel had laten zitten, dan had hij nooit de Verlosser aangenomen. Boze engelen wachtten op een gelegenheid om hun leugens door te drukken en de Ethiopiër af te leiden om niet naar waarheid te zoeken. De vertegenwoordigers van de Heer moeten volledig toegewijd zijn aan Zijn dienst, zodat ze snel mogen zijn om het werk dat ze moeten doen, te begrijpen. Als wijze beheerders, moeten ze elke gelegenheid te baat nemen om mensen tot Christus te trekken.

=YI Feb 14, 1901, al. 6-7,9-10; RH 4-20-05; 8T 57-58; 3SP 303-305

Donderdag 7/2 (De Gemeente te Antiochië; Handelingen 11:25-30)

God heeft het werk van Paulus en Barnabas gedurende het jaar dat ze verbleven bij de gelovigen in Antiochië overvloedig gezegend. Maar geen van hen was officieel tot de evangeliebediening gewijd. Ze hadden nu een punt bereikt in hun Christelijke ervaring waar God hen zou vertrouwen met het voortzetten van een moeilijke zendingsonderneming, in de uitvoering van welke zij ieder voordeel, dat behaald kon worden door werk van de kerk, nodig zouden hebben. Daarom werden zij, voordat ze als zendelingen naar de heidense wereld werden gezonden, plechtig opgedragen aan God onder vasten en bidden en het opleggen van handen. Aldus werden door de kerk bevoegd verklaard om niet alleen de waarheid te onderwijzen, maar ook om het ritueel van de doop uit te voeren en om kerken te op te richten, omkleed met volledige kerkelijke bevoegdheden.

De Christelijke kerk betrad in die tijd een belangrijk tijdperk. Het werk van het verkondigen van de evangelieboodschap zou nu met kracht voortgezet worden onder de heidenen en de kerk zou als resultaat daarvan versterkt worden door een grote inzameling van zielen. De apostelen die aangesteld waren om de leiding te nemen in dit speciale werk, zouden blootgesteld worden aan verdachtmaking, vooroordeel en jaloezie. Hun onderwijzingen betreffende het neerhalen van de scheidingsmuur van verdeling, die zo lang in stand was gehouden tussen de Joodse en de heidense wereld, zou hun vanzelfsprekend het onderwerp doen zijn van de beschuldiging van ketterij. En hun geloofsbrieven als predikers van het evangelie zouden in twijfel getrokken worden door vele overijverige, gelovige Joden. God voorzag de moeilijkheden die Zijn dienstknechten zouden moeten ondergaan en omdat hun werk boven alle kijf zou zijn, zorgde Hij ervoor dat ze vanuit zijn gevestigde kerk werden bekleed met onbetwiste bevoegdheden. Hun inwijding was een publiekelijke erkenning van hun goddelijke aanstelling om de blijde boodschap van het evangelie naar de heidenen te brengen...

Voor de Joden was deze formaliteit veelzeggend. Als een Joodse vader zijn kinderen zegende, legde hij zijn handen eerbiedig op hun hoofden. Wanneer een beest ten offer gewijd was, werd de hand van degene die bekleed was met priesterlijke bevoegdheid, de kop van het slachtoffer gelegd. Dus toen de voorgangers van de kerk van de gelovigen in Antiochië hun handen legden op Paulus en Barnabas, vroegen zij aan God door middel van die handeling, om Zijn zegeningen aan de gekozen apostelen te schenken en hen te wijden voor dit speciale werk waartoe zij waren aangesteld.

=RH May 11, 1911, al. 2-3,5; YI 11-15-00; AA 156-164; 7MR 353-361

Les 8: 16-22 februari 2008 - Discipelschap ervaren

Als wij verlicht zijn door de Geest van God, zullen wij de heerlijkheid van Jezus alleen zien. = ST Dec 13, 1899, al. 9

Sabbat 16/2 (Leven door Geloof; Hebreeën 11:27)

Het geheim van satans macht over Gods belijdend volk ligt in de arglistigheid van het menselijk hart. Hun constant struikelen en vallen toont aan dat zij nog geen ernstig conflict over hun zonden hebben ervaren. Zij hebben nog niet volledig op Christus hoeven te vertrouwen, omdat ze niet hebben beseft dat zij in gevaar zijn om door de zonde overmand te worden. Het is de zonde die klein lijkt en niet noemenswaardig waarvoor wij voor moeten oppassen. Als wij zouden begrijpen hoe diep de verwonding van onze ziel is en hoeveel verdriet er plaatsvindt om ons heen als we ons overgeven aan onheilige gedachten en onheilige handelingen, dan zouden wij ernaar streven om zonde uit ons leven weg te doen. We zouden samenwerken met God voor onze eigen verlossing...

Het is satans werk om te verleiden; het is des mensen werk om ertegen in te gaan en in de naam en de kracht van Jezus, te zeggen: "Er staat ... geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen." De menselijk natuur is in zichzelf niet opgewassen tegen de misleidingen van satan, maar het is ons voorrecht om bij God te pleiten om kracht en om het te ontvangen. Jezus heeft ons een voorbeeld gegeven hoe wij satan tegemoet kunnen treden en hem kunnen verslaan. Tegen oneindige kosten is de Zoon van God in deze wereld gekomen om het werk van de vijand tegen te werken. Hij is gekomen om zonden te vernietigen en gerechtigheid te brengen door mensen in staat te stellen om samen te werken met de godheid. Hij heeft zich standvastig aan het woord van God vastgehouden.

Een heilig leven is bereikbaar voor elke berouwvolle en gelovig kind van God. We moeten doen wat Christus voor ons is begonnen. Werk dan, broeders en zusters, "blijft ... uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt" (Fil 2:12,13). Elke voorziening is getroffen dat u het er beter van afbrengt dan overwinnaars. Satan wil de overhand over u hebben, maar het is uw voorrecht om te vluchten naar de Zon der Gerechtigheid. Hij wacht en verlangt ernaar om uw hart te vullen met Zijn liefde, dat uw vreugde volkomen mag zijn. Houd u vast met een sterke arm aan het geloof, maar wees ervan verzekerd dat u het vasthoudt in gerechtigheid. Leef door geloof, als ziende de onzienlijke. Al uw woorden, al uw handelingen zijn open voor de ogen van Hem met wie u te maken hebt. Niets is verborgen voor het alziend oog van de Eeuwige. Handel dan alsof u beseft dat u in de aanwezigheid van de hemelse engelen en in de aanwezigheid van God bent.

=ST Dec 13, 1899, al. 1,7-8; RH 5-21-08, 6-16-96; ST 7-10-93; Advocate 11-1-99; RC 124; OHC 339

Vrijdag 15/2 (De Zekere Basis; Openbaring 22:14)

Velen zeggen tegen ons: “Jullie zijn te nauwgezet. God verwacht niet dat we voortdurend op onze hoede zijn om we geen fouten te maken. Hij is te goed om ons dag aan dag ter verantwoording te roepen voor onze handelwijze.”

Maar we moeten eraan denken dat de weg naar vernietiging breed is, terwijl de weg naar het eeuwig leven moeizaam en smal. Luister nog eens naar de woorden van de Grote Leraar: “Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven” (Matteus 7:15). Dit laat ons zien dat we aan alle zijden waakzaam moeten zijn, zodat we niet de verkeerde weg inslaan. We moeten voorzichtig zijn en niet naar vertegenwoordigers van de grote tegenstander luisteren, die onze voeten op verboden paden wil brengen, zoals onze eerste ouders in verleiding zijn gebracht...

Jezus bewaakt zijn hoorders voor bedrog die hun zielen in gevaar kan brengen; hij waarschuwt voor valse leraars, die wolven in schaapskleren zijn. Hij wil dat iedereen voor wie Zijn kostbaar bloed een losprijs is, constant op z'n hoede is, door een ieder zijn verlangen te laten vergelijken met de grote standaard van gerechtigheid. De vraag is “Wat zegt de Schrift?” Menselijke lippen kunnen perverse dingen uiten, onware leringen die geen grond hebben in Gods woord en zielen kunnen oprecht zijn in het aanvaarden van deze verkeerde leer, maar zal hun oprechtheid hun redden voor de zekere vernietiging? De bijbel is standaard van waarheid en heiligheid. Als zij grondig en onder gebed zouden leven naar dit woord, zouden zij niet misleid worden....

Jezus vergeleek de man die hoort en Zijn woorden gehoorzaamt als iemand die zijn huis gebouwd heeft op een rots... Staan wij toe dat deze les indruk maakt op ons hart? Staan we toe dat het de vorming van ons karakter beïnvloedt? Zullen we onze voeten planten op de waarheid van God, het ware fundament of hebben we meer vertrouwen in verkeerde leerstellingen, die niet meer zijn dan drijfzand? Heiligheid en zonde zijn tegengesteld aan elkaar. Zonde is het overtreden van de wet, daarom zijn de daders van het woord niet diegenen die de wet van God ongeldig maken. “Zalig zij, die hun gewaden wassen (KJV: die zijn geboden bewaren), opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad.” De zegening is uitgesproken over de gehoorzamen, niet over hen die de heilige wet van God overtreden.

=ST Oct 29, 1885, al.4,6,11; RH 10-16-13; ML 327-328; PK 162

Verdere studie? Ed 301-309; MH 470, 471

Vrijdag 8/2 (Mede-erfgenamen; Efeze 2:14; 3:6)

De Verlosser verlangde ernaar de waarheid betreffende het neerhalen van de “scheidingsmuur van verdeling” tussen Israël en de andere volkeren aan Zijn discipelen te ontvouwen - de waarheid dat “de heidenen mede-erfgenamen zouden zijn” met de Joden en “deelgenoten aan Zijn belofte in Christus door het evangelie.” Efeziërs 2:14;3:6. Deze waarheid werd gedeeltelijk geopenbaard toen Hij het geloof van de hoofdman te Kapernaum beloofde en ook toen Hij het evangelie predikte aan de inwoners van Sychar. Nog duidelijker werd het geopenbaard bij de gelegenheid van zijn bezoek aan Foenicië, toen Hij de dochter genas van de Kanaänitische vrouw....

Zo trachtte Christus de discipelen de waarheid te leren dat er in Gods Koninkrijk geen territoriale gebieden, geen kasten, geen adeldom was. Dat ze naar alle volkeren moesten gaan, de boodschap van de liefde van de Verlosser aan hen verkondigend. Maar later pas beseften ze in alle volheid wat wil zeggen: “Hij heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald;” Handelingen 17:26,27 ...

Als vertegenwoordigers van Christus moesten de apostelen een onbetwistbare indruk maken op de wereld. Het feit dat het nederige mannen waren, zou hun invloed niet verminderen, maar juist doen toenemen, omdat de geest van hun toehoorders van hen afgeleid zou worden naar de Verlosser, die hoewel ongezien, toch met hen meewerkte. De wonderbaarlijke onderwijzing van de apostelen, hun woorden van bemoediging en vertrouwen, zou allen verzekeren dat het niet in hun eigen kracht was dat zij werkten, maar door de kracht van Christus...

Bij Zijn afscheidsgesprek met Zijn discipelen, de nacht voor de kruisiging, maakte de Verlosser geen toespeling op het lijden dat Hij had doorstaan en nog steeds moest doorstaan. Hij sprak niet over de vernedering die voor Hem lag, maar trachtte hen datgene wat hun geloof zou versterken voor de geest te halen, hun leidend om vooruit te kijken naar de blijdschap die de overwinnaar te wachten staat. Hij verheugde zich in het besef dat Hij meer kon en wilde doen voor Zijn volgelingen dan dat Hij beloofd had; dat van Hem uit liefde en medelijden zouden vloeien, de tempel van de ziel reinigend; dat Zijn waarheid, bewapend met de kracht van de Geest, voort zou gaan overwinnende en overwinnend.

=AA 19-23; MH 63-66; DA 315-317

Verdere studie? Read The SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 626, 627, 1021-1025; Ellen G. White, The Desire of Ages, pp. 315-318, 399-403, 621-623; John 12:20-33, Acts 9:16 31, 22:1-21, 26:2-18.

In de donkerste uren, onder de beroerdste omstandigheden, houdt de christelijke gelovige vast aan de bron van alle licht en kracht. =PK 386

Sabbat 9/2 (In Zijn Sterkte; Romeinen 5:5)

Ware werkers, medewerkers met God, hebben een besef van de heiligheid van het werk en de grote conflicten die ze moeten aangaan om het werk succesvol te laten zijn.

Ze zullen de moed niet laten zakken en afhaken bij het zien van de hoeveelheid werk, hoe zwaar het ook mag zijn. In de brief aan de Romeinen zegt Paulus: "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. En niet alleen hierin, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is." In Hem zijn alle schatten van wijsheid en kennis verborgen. Wij hebben geen excuus als wij er niet in slagen te vertrouwen op de vele voorzieningen die voor ons zijn gemaakt, opdat het ons aan niets zou ontbreken....

Allen die onbevreesd staan in het heetst van de strijd, zullen de speciale oorlogzuchtigheid van satan voelen. Als zij zich bewust worden van zijn aanvallen, zullen ze vluchten naar de verstrekte burcht en beseffen dat zij behoefte hebben aan de speciale versterking van God. Ze werken in Zijn sterkte; elke overwinning verheerlijkt niet henzelf, maar leidt hen in geloof om met meer zekerheid te leunen op de Machtige. Diepe en ernstige dankbaarheid naar God ontwaakt in hun harten en een blijdschap in het lijden, die ze ondervinden door de onderdrukking van de vijand...

Het is een tijd van plechtige voorrechten en heilig vertrouwen voor de dienaars van God. Als dit vertrouwen getrouw wordt bewaard, zal de beloning voor de trouwe dienaar groot zijn wanneer de Meester zal zeggen: "Geef rekenschap van uw beheer." Het zware zwoegen, de geduldige onzelfzuchtige inspanningen zullen overvloedig beloond worden, terwijl Jezus zal zeggen: "Ik zal u geen dienaars noemen, maar vrienden, gasten." De goedkeuring van de Meester is niet gegeven vanwege de grootheid van het verrichte werk, omdat veel is bereikt, maar vanwege de getrouwheid in het weinige. Het is niet vanwege de geweldige resultaten dat de beloning wordt gegeven, want God beoordeelt de motieven. Goedheid en trouw prijst God meer dan de grootheid van het werk dat is gedaan.

=RH Aug 17, 1886, al. 9-11; RH 6-24-02, 5-19-91; ST 3-28-92; YI 10-26-99; AUGleaner 8-20-02; UL 282

Donderdag 14/2 (De Discipline van Onze Vader; Jeremia 29:1-14)

De Heer staat toe dat wij beproevingen ondergaan, zodat wij gereinigd mogen worden van wereldgelijkvormigheid, van egoïsme, van scherpe onchristelijke karaktertrekjes, zodat we naar Hem zullen opzien als de bron van alle sterkte. Hij staat toe dat onze zielen diepe golven van kwelling ondergaan, opdat wij diepe hartverlangens mogen hebben om gereinigd te worden van alle onreinheid en om gereinigd en heiliger uit de beproeving te komen, met een diepere kennis van Hem.

"Allen, die Ik liefheb," zegt God "bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u." (Openbaring 3:19). Wij worden geroepen om beproevingen te ondergaan, opdat het eigen-ik mag afsterven en als de kastijdende hand van de Heer op ons wordt gelegd, we niet geïrriteerd raken en ons beklagen, niet opstandig worden en onszelf uit de hand van Christus losrukken. We moeten onszelf vernederen voor God, met Hem pleiten om ons rust en vrede te geven. We gaan de oven van beproeving binnen met onze harten verduisterd door egoïsme, maar als we geduldig zijn onder de cruciale test, zullen we, als we eruit komen, het Goddelijk beeld reflecteren, als goud dat beproefd is in het vuur. "Want alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen, doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid." (Hebreeën 12:11).

Diegene die er naar streven God te eren, zullen medewerkers met Hem zijn. Werkelijk verenigd met Christus, zullen ze gewillig Zijn juk en lasten dragen. Ze realiseren zich dat ze niet van zichzelf zijn, maar dat Christus hen heeft gekocht tegen een oneindige prijs. Hun eigen ambities zullen plaats maken voor het verlangen te werken voor God. Tegen al dezen kan God zeggen: "Kind, kom hogerop. Ik heb je getest en ik weet dat jij het hemels koninkrijk kunt binnengaan zonder opstandig te worden." Maar diegene in wiens harten het egoïsme wordt gekoesterd, die geen verbinding hebben met Christus, die kunnen nooit het koninkrijk des hemels binnengaan.

Kort voor Zijn kruisiging bad Christus voor zijn discipelen: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, 21 opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt." (Johannes 17:20). O, dat deze woorden met de vinger van God geschreven moge worden op elke ziel. Wanneer Gods kinderen zich allemaal aan Hem overgeven, wanneer zij gewillig zullen zijn om gesnoeid te worden van alle egoïsme en wereldgelijkheid en verenigd te worden met de Ware Wijnstok, wanneer slechts een belang overheerst - om een te zijn met Christus, zoals Hij een is met de Vader - dan pas kunnen ze getuigen voor de waarheid.

=ST Dec 3, 1896, al. 8-9,14-15; ST 4-20-96; 5T 682-687; OHC 317

Woensdag 13/2 (De plannen die Onze Vader met ons heeft; Jeremia 29:1-10)

Maar ondanks dat men macht heeft iets toe te brengen aan de lichamen van diegenen die de wet van God koesteren boven alle menselijke wetten, kan men hun ziel geen iets toebrengen. De genade van God wordt alleszins gegeven naar gelang de doorstane beproeving. Christus heeft beloofd "Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren;" "Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u." En weer troost Hij ons met de woorden "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen." (Joh. 14:21,18; 16:33).

Maar laat niemand denken dat een compleet nieuwe set van energie toebedeeld gaat worden, wanneer wij in beproevende omstandigheden gebracht worden. Wij moeten dagelijks de veranderende macht van God zoeken. We zouden dagelijks het morele beeld van God in onszelf moeten vernieuwen. Elke begeerte, elk instrument dat verdorven is moet hersteld worden door de genade van Christus. Mindere beproevingen, toegelaten onder de controle van God, zullen ons zuiveren, louteren en ons vormen voor de ontberingen in de toekomstige tijden van grotere beproevingen en testen. Laten we met zekerheid naar de toekomst kijken en zeggen "ik kan alle dingen doen door Christus die mij kracht geeft." We moeten de aanwezigheid van Christus koesteren, want we hebben Hem nodig in de kleine en in de grote beproevingen. Door gewillig schaamte en verwijten in Zijn naam te ondergaan, door de nederigheid en bescheidenheid van Christus te leren, bewijzen we de ernst van onze christelijkheid. Wanneer we gevangenschap en schaamte moeten ondergaan, wanneer we vernederd worden door onze medemens, die geïnspireerd wordt door de geest van satan, zal God ons Zijn genade schenken om ons staande te houden. Zijn belofte is "als uw dagen, zo zal uw sterkte zijn."

De rechtvaardigen hebben altijd hulp van boven ontvangen. Hoe vaak hebben vijanden van God zich niet verenigd om het karakter en de invloed van een paar simpele personen die vertrouwd op God te vernietigen. Maar omdat de Heer met hun was, kon niemand hen iets maken. Laat de volgelingen van Christus zich verenigen en zij zullen de overhand hebben. Laat ze gescheiden worden van hun afgoden en van de wereld en de wereld zal hun niet scheiden van God. Christus is onze aanwezige, uiterst bekwame redder. In Hem verkeert alle volheid Gods. Het is een voorrecht van christenen te weten dat Christus in hun een waarheid is. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof." Alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft, de dingen die we begeren als we bidden, we zullen ze ontvangen, als we geloven dat we ze zullen ontvangen.

=RH 3-28-07; MB 100-101; 2MCP 472-473; SD 119

Zondag 10/2 (Het Grote Beeld; Habakuk 1:1-4, 2:2-3, 3:16-19)

Hoe snel vergeten we dat Jezus onze Verlosser is en dat achter de wolken de zon van rechtvaardigheid schijnt, wanneer de beproevingen in onze levens komen en wolken de horizon verduisteren. Hoe snel vergeten we dat engelen dicht naast ons staan, ons beschermen tegen gevaar. Ik zou zeggen tegen de wanhopige: kijk en leef. Heb hoop in God, want op het kruis van Golgotha is een compleet offer voor u gebracht. Jezus is een vriend van zondaars, de Verlosser van de zondaar. Eeuwige blijdschap en ongeremde vreugde is er voor iedereen die zich geheel en al overgeeft aan Christus. Kijk weg van uzelf naar Jezus, die voor u pleit voor de troon van God, luister naar zijn woorden: "kom tot mij... en Ik geef je rust." "Diegene die naar mij komt zal ik niet afwijzen." Grijp met de hand van geloof de beloften van God. Betrek deze zegeningen op uzelf, niet ergens in de toekomst, maar vandaag nog.

De sterkste verleiding rechtvaardigt nog geen enkele zonde. Hoe groot de druk op de ziel ook is, zondigen is ons eigen handelen. Het is niet in de macht van de aarde of de hel om iemand te dwingen om te zondigen. Satan valt ons aan op onze zwakste plekken, maar we hoeven niet overwonnen te worden. Hoe zwaar of onverwacht de aanval, God heeft in hulp voor ons voorzien en in Zijn sterkte mogen we overwinnen. Ten tijde van onze grootste nood, wanneer teleurstelling de ziel overweldigt, komt Jezus erg dichtbij. Het uur van nood van de mens is de gelegenheid voor God. Hij ziet het gevaar waarin wij verkeren en geeft hulp, ongezien door ons redt Hij ons van de vijand. Laten wij Hem altijd loven, Hij is altijd dichtbij ons en zal nooit falen ons hulp te zenden in elke tijd van nood.

Uw hart kan zo bedrukt zijn, dat alles donker en zwaar lijkt, maar kijk constant naar Jezus, breng al uw moeilijkheden naar Hem, Hij zal u nooit verkeerd begrijpen, Hij is de redding van Zijn volk. Onder de schaduw van Zijn bescherming kunnen ze ongedeerd passeren. Geloof in Hem en vertrouw op Hem, Hij zal u niet overgeven aan de verderver. Vlucht naar de versteekte burcht en leer dat de macht van Christus om te versterken en te helpen boven elk begrip is. Open de deur van het hart en laat Jezus binnen om uw leven te vullen met Zijn vrede, Zijn genade, Zijn blijdschap. Dan kunt u zeggen "al zou de grote vijgboom niet bloeien, er geen vrucht zijn aan de wijnstok, de oogst van de olijven teleurstellen en de weiden geen vlees opleveren, de kudde afgesneden zijn van de schaapskooi en er geen kudde in de stallen zijn, nochtans zal ik mij verblijden in de Heere, en vreugde hebben in de God van mijn Verlossing."

=RH Apr 18, 1907, al. 3-5; RH 7-8-15, 7-15-15, 1-5-11; ST 3-11-89; PK 384-391; GW 434-437; GC 628-632

Mandag 11/2 (Wie Onze Vader is ; Job 42:1-6)

In een ieders ervaring komt een tijd van teleurstelling en ontmoediging, dagen waarin verdriet hoogtij viert en het moeilijk is te geloven dat God de vriendelijke weldoener is van Zijn aardse kinderen; dagen waarin problemen de ziel kwellen zodat sterven te verkiezen lijkt boven leven. Het is in die tijden dat velen hun greep op God verliezen en slaaf worden van hun twijfel, de slavernij van ongelof. Konden we in zulke tijden met een geestelijk oog de herkomst van de bedoelingen van God zien, dan zouden we engelen zien, die pogen ons van onszelf te redden, die ernaar streven onze voeten op een stevigere fundering te plaatsen dan die van de heuvelen. En nieuw geloof, nieuw leven zou ontstaan.

Van de diepten van teleurstelling en ontmoediging, rees Job naar de toppen van innerlijk vertrouwen in de genade en de reddende macht van God. Triomfantelijk verklaarde hij: "Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen;... Hij toch zal mij tot heil zijn." (Job 13:15,16) "Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden. Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen, die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde." (Job 19:25-27).

"Toen antwoordde de HERE Job uit een storm," en openbaarde aan zijn dienaar de macht van zijn kracht. Toen ving Job een glimp op van zijn Schepper en hij verafschuwde zichzelf en deed boete in stof en as. Pas toen was de Heer in staat hem overvloedig te zegenen en zijn laatste jaren tot de beste van zijn leven te maken.

Hoop en moed zijn belangrijk om het werk van God te doen. Het zijn de vruchten van geloof. Moedeloosheid is zondig en onredelijk. God kan en wil overvloedig de sterkte geven die zijn dienaren nodig hebben voor de test der beproeving.

Voor de ontmoedigden is er één remedie – geloof en het werk van gebed. Geloof en actie zal zekerheid en tevredenheid geven, die elke dag toeneemt. Vrees niet in de donkerste dagen, wanneer de uiterlijke dingen erg angstaanjagend lijken. Heb geloof in God, Hij kent elke nood, Hij heeft alle macht. Zijn onoverwinnelijke liefde en barmhartigheid nemen nooit af. Vrees niet dat Hij Zijn belofte niet zal nakomen. Hij is eeuwige waarheid. Nooit zal Hij het verbond dat Hij gesloten heeft met diegene die Hem liefhebben, veranderen en Hij zal overvloedig zijn trouwe dienaren de mate van efficiëntie geven die zij nodig hebben. De beproefde apostel Paulus zegt: "Hij zei tot mij Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid." [2 Kor. 12:9]

=RH Oct 16, 1913, al. 9,12-15; 1888 559-560; PK 162-164

Dinsdag 12/2 (De Tegenwoordigheid van Onze Vader; Jesaja 41:8-14)

De aanwezigheid van de Vader omcirkelde Christus en niets overkwam Hem behalve wat de oneindige liefde toestond voor de zegening van de wereld. Hierin was Zijn bron van troost en het is voor ons. Hij die vervuld is met de Geest van Christus, volhardt in Christus. Wat er ook tot hem komt, komt van de Verlosser, die hem omringt met zijn aanwezigheid. Niets kan hem raken zonder goedkeuring van de Heer. Al ons lijden en leed, al onze verleidingen en beproevingen, al onze treurigheid en grieven, al onze vervolgingen en ontberingen, in kort alle dingen werken tezamen voor het goede. Al de ervaringen en omstandigheden zijn de werken van God waardoor het goede tot ons wordt gebracht...

Laat het geloof de wolk die u in het donkerste uur omringt, doorboren, want Christus staat achter ons en doet alle dingen goed. We hebben een verbondhoudende God, die al onze behoeften kent, een God die Zijn majesteit samenvoegt met de zachtheid en tederheid van de herder. Hij heeft bij zichzelf gezworen te voorzien in al onze noden, heb vertrouwen in Hem, want Zijn eer staat op het spel. Hij zal niets veranderen dat uit Zijn mond is gekomen. Hij zal Zijn belofte gestand doen. Hij heeft absolute macht en niets kan voor Hem standhouden. Hij heeft oneindig begrip, Hij kan niets fout doen. Hij staat nooit versteld van de middelen die Hij zal gebruiken. Hij zegt "vrees niet, want Ik ben met u, Ik de Heer uw God zal uw rechterhand ophouden en tot u zeggen: vrees niet, Ik zal u helpen."

Niets in de wereld kan treurig maken wie Jezus blij heeft gemaakt met Zijn aanwezigheid. In perfecte instemming is perfecte vrede "Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt." Onze levens lijken verwarde kluwen, maar terwijl we onze levens toevertrouwen aan de Meester, zal Hij een levenspatroon en karakter tevoorschijn brengen dat zal zijn tot Zijn eigen eer. Als wij door Jezus ingaan in de rust, begint de hemel hier. We reageren op Zijn uitnodiging: "Kom en leert van Mij" en terwijl wij gaan, beginnen we aan het eeuwige leven. De hemel is een onophoudelijk naderen tot God door Christus. Des te langer we in de hemel van gelukzaligheid zijn, des te meer en meer zal de heerlijkheid aan ons geopenbaard worden, en des te meer we van God te weten komen, des te intenser zal ons geluk zijn. Terwijl we met Jezus in dit leven wandelen, mogen we vervuld worden met Zijn liefde en vrede ervaren door Zijn aanwezigheid. Al wat de menselijke natuur kan verdragen, mogen we hier ontvangen. Maar wat is dat vergeleken met wat wij hierna zullen ontvangen! [Openbaring 7:15-17]

=ST May 20, 1908, al. 2,4-6; RH 11-20-00, 6-19-00, 3-25-15; YI 5-1-02; ST 9-29-98, 12-30-03; 8T 38-40